

Budapest,
2005. december 6.,
kedd

156. szám

Ára: 2116,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
2005: CXXXIV. tv.	Az Egyesült Nemzetek Szervezete Meridában, 2003. december 10-én kelt Korruptió elleni Egyezményének kihirdetéséről.....	9148
2005: CXXXV. tv.	A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről.....	9199
255/2005. (XII. 6.) Korm. r.	A Magyar Köztársaság Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya közötti gazdasági együttműködési megállapodás kihirdetéséről.....	9212
43/2005. (XII. 6.) HM r.	A katonák illetményéről és illetményjellegű juttatásairól, valamint a közalkalmazottak jutalmazásáról szóló 3/2002. (I. 25.) HM rendelet kiegészítéséről.....	9215
27/2005. (XII. 6.) KvVM r.	A használt- és szennyvizek kibocsátásának ellenőrzésére vonatkozó részletes szabályokról.....	9215
77/2005. (XII. 6.) ME h.	A Magyar–Mongol Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság magyar tagozati elnökének kinevezéséről.....	9244
	A külügyminiszter közleménye a „Pro auxilio civium Hungarorum” emléklapett adományozásáról.....	9244
	A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Csongrád Megyei Földművelésügyi Hivatalának hirdetménye.....	9244
	A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Földművelésügyi Hivatalának hirdetménye.....	9251

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2005. évi CXXXIV.

törvény

**az Egyesült Nemzetek Szervezete Meridában,
2003. december 10-én kelt Korruptió elleni
Egyezményének kihirdetéséről***

1. § Az Országgyűlés az Egyesült Nemzetek Szervezete Meridában, 2003. december 10-én kelt Korruptió elleni Egyezményét (a továbbiakban: Egyezmény) e törvénnyel kihirdeti.

[A Magyar Köztársaság megerősítő okiratának letétbe helyezése 2005. április 19-én megtörtént. Az Egyezmény a Magyar Köztársaság vonatkozásában 2005. december 14-én lép hatályba.]

2. § Az Egyezmény angol nyelven készült hiteles szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

**„United Nations Convention
against Corruption**

Preamble

The States Parties to this Convention,

concerned about the seriousness of problems and threats posed by corruption to the stability and security of societies, undermining the institutions and values of democracy, ethical values and justice and jeopardizing sustainable development and the rule of law,

concerned also about the links between corruption and other forms of crime, in particular organized crime and economic crime, including money-laundering,

concerned further about cases of corruption that involve vast quantities of assets, which may constitute a substantial proportion of the resources of States, and that threaten the political stability and sustainable development of those States,

convinced that corruption is no longer a local matter but a transnational phenomenon that affects all societies and economies, making international cooperation to prevent and control it essential,

convinced also that a comprehensive and multidisciplinary approach is required to prevent and combat corruption effectively,

convinced further that the availability of technical assistance can play an important role in enhancing the ability of States, including by strengthening capacity and by institution-building, to prevent and combat corruption effectively,

convinced that the illicit acquisition of personal wealth can be particularly damaging to democratic institutions, national economies and the rule of law,

determined to prevent, detect and deter in a more effective manner international transfers of illicitly acquired assets and to strengthen international cooperation in asset recovery,

acknowledging the fundamental principles of due process of law in criminal proceedings and in civil or administrative proceedings to adjudicate property rights,

bearing in mind that the prevention and eradication of corruption is a responsibility of all States and that they must cooperate with one another, with the support and involvement of individuals and groups outside the public sector, such as civil society, non-governmental organizations and community-based organizations, if their efforts in this area are to be effective,

bearing also in mind the principles of proper management of public affairs and public property, fairness, responsibility and equality before the law and the need to safeguard integrity and to foster a culture of rejection of corruption,

commending the work of the Commission on Crime Prevention and Criminal Justice and the United Nations Office on Drugs and Crime in preventing and combating corruption,

recalling the work carried out by other international and regional organizations in this field, including the activities of the African Union, the Council of Europe, the Customs Cooperation Council (also known as the World Customs Organization), the European Union, the League of Arab States, the Organisation for Economic Cooperation and Development and the Organization of American States,

taking note with appreciation of multilateral instruments to prevent and combat corruption, including, inter alia, the Inter-American Convention against Corruption, adopted by the Organization of American States on 29 March 1996, the Convention on the Fight against Corruption involving Officials of the European Communities or Officials of Member States of the European Union, adopted by the Council of the European Union on 26 May 1997, the Convention on Combating Bribery of Foreign Public Officials in International Business Transactions, adopted by the Organisation for Economic Cooperation and Development on 21 November 1997, the Criminal Law Convention on Corruption, adopted by the Committee of Ministers of the Council of Europe on 27 January 1999, the Civil Law Convention on Corruption, adopted by the Committee of Ministers of the Council of Europe on 4 November 1999, and the African Union Convention on Preventing and Combating Corruption, adopted by the Heads of State and Government of the African Union on 12 July 2003,

* A törvényt az Országgyűlés a 2005. november 29-i ülésnapján fogadta el.

welcoming the entry into force on 29 September 2003 of the United Nations Convention against Transnational Organized Crime,
have agreed as follows:

Chapter I

GENERAL PROVISIONS

Article 1

Statement of purpose

The purposes of this Convention are:

- (a) To promote and strengthen measures to prevent and combat corruption more efficiently and effectively;
- (b) To promote, facilitate and support international cooperation and technical assistance in the prevention of and fight against corruption, including in asset recovery;
- (c) To promote integrity, accountability and proper management of public affairs and public property.

Article 2

Use of terms

For the purposes of this Convention:

- (a) „Public official” shall mean: (i) any person holding a legislative, executive, administrative or judicial office of a State Party, whether appointed or elected, whether permanent or temporary, whether paid or unpaid, irrespective of that person’s seniority; (ii) any other person who performs a public function, including for a public agency or public enterprise, or provides a public service, as defined in the domestic law of the State Party and as applied in the pertinent area of law of that State Party; (iii) any other person defined as a „public official” in the domestic law of a State Party. However, for the purpose of some specific measures contained in chapter II of this Convention, „public official” may mean any person who performs a public function or provides a public service as defined in the domestic law of the State Party and as applied in the pertinent area of law of that State Party;
- (b) „Foreign public official” shall mean any person holding a legislative, executive, administrative or judicial office of a foreign country, whether appointed or elected; and any person exercising a public function for a foreign country, including for a public agency or public enterprise;
- (c) „Official of a public international organization” shall mean an international civil servant or any person who is authorized by such an organization to act on behalf of that organization;
- (d) „Property” shall mean assets of every kind, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, tangible

or intangible, and legal documents or instruments evidencing title to or interest in such assets;

(e) „Proceeds of crime” shall mean any property derived from or obtained, directly or indirectly, through the commission of an offence;

(f) „Freezing” or „seizure” shall mean temporarily prohibiting the transfer, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming custody or control of property on the basis of an order issued by a court or other competent authority;

(g) „Confiscation”, which includes forfeiture where applicable, shall mean the permanent deprivation of property by order of a court or other competent authority;

(h) „Predicate offence” shall mean any offence as a result of which proceeds have been generated that may become the subject of an offence as defined in article 23 of this Convention;

(i) „Controlled delivery” shall mean the technique of allowing illicit or suspect consignments to pass out of, through or into the territory of one or more States, with the knowledge and under the supervision of their competent authorities, with a view to the investigation of an offence and the identification of persons involved in the commission of the offence.

Article 3

Scope of application

1. This Convention shall apply, in accordance with its terms, to the prevention, investigation and prosecution of corruption and to the freezing, seizure, confiscation and return of the proceeds of offences established in accordance with this Convention.

2. For the purposes of implementing this Convention, it shall not be necessary, except as otherwise stated herein, for the offences set forth in it to result in damage or harm to state property.

Article 4

Protection of sovereignty

1. States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

2. Nothing in this Convention shall entitle a State Party to undertake in the territory of another State the exercise of jurisdiction and performance of functions that are reserved exclusively for the authorities of that other State by its domestic law.

Chapter II

PREVENTIVE MEASURES

Article 5

Preventive anti-corruption policies and practices

1. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, develop and implement or maintain effective, coordinated anti-corruption policies that promote the participation of society and reflect the principles of the rule of law, proper management of public affairs and public property, integrity, transparency and accountability.

2. Each State Party shall endeavour to establish and promote effective practices aimed at the prevention of corruption.

3. Each State Party shall endeavour to periodically evaluate relevant legal instruments and administrative measures with a view to determining their adequacy to prevent and fight corruption.

4. States Parties shall, as appropriate and in accordance with the fundamental principles of their legal system, collaborate with each other and with relevant international and regional organizations in promoting and developing the measures referred to in this article. That collaboration may include participation in international programmes and projects aimed at the prevention of corruption.

Article 6

Preventive anti-corruption body or bodies

1. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, ensure the existence of a body or bodies, as appropriate, that prevent corruption by such means as:

(a) Implementing the policies referred to in article 5 of this Convention and, where appropriate, overseeing and coordinating the implementation of those policies;

(b) Increasing and disseminating knowledge about the prevention of corruption.

2. Each State Party shall grant the body or bodies referred to in paragraph 1 of this article the necessary independence, in accordance with the fundamental

principles of its legal system, to enable the body or bodies to carry out its or their functions effectively and free from any undue influence. The necessary material resources and specialized staff, as well as the training that such staff may require to carry out their functions, should be provided.

3. Each State Party shall inform the Secretary-General of the United Nations of the name and address of the authority or authorities that may assist other States Parties in developing and implementing specific measures for the prevention of corruption.

Article 7

Public sector

1. Each State Party shall, where appropriate and in accordance with the fundamental principles of its legal system, endeavour to adopt, maintain and strengthen systems for the recruitment, hiring, retention, promotion and retirement of civil servants and, where appropriate, other non-elected public officials:

(a) That are based on principles of efficiency, transparency and objective criteria such as merit, equity and aptitude;

(b) That include adequate procedures for the selection and training of individuals for public positions considered especially vulnerable to corruption and the rotation, where appropriate, of such individuals to other positions;

(c) That promote adequate remuneration and equitable pay scales, taking into account the level of economic development of the State Party;

(d) That promote education and training programmes to enable them to meet the requirements for the correct, honourable and proper performance of public functions and that provide them with specialized and appropriate training to enhance their awareness of the risks of corruption inherent in the performance of their functions. Such programmes may make reference to codes or standards of conduct in applicable areas.

2. Each State Party shall also consider adopting appropriate legislative and administrative measures, consistent with the objectives of this Convention and in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to prescribe criteria concerning candidature for and election to public office.

3. Each State Party shall also consider taking appropriate legislative and administrative measures, consistent with the objectives of this Convention and in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to enhance transparency in the funding of candidatures for elected public office and, where applicable, the funding of political parties.

4. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, endeavour to adopt, maintain and strengthen systems that promote transparency and prevent conflicts of interest.

Article 8

Codes of conduct for public officials

1. In order to fight corruption, each State Party shall promote, inter alia, integrity, honesty and responsibility among its public officials, in accordance with the fundamental principles of its legal system.

2. In particular, each State Party shall endeavour to apply, within its own institutional and legal systems, codes or standards of conduct for the correct, honourable and proper performance of public functions.

3. For the purposes of implementing the provisions of this article, each State Party shall, where appropriate and in accordance with the fundamental principles of its legal system, take note of the relevant initiatives of regional, interregional and multilateral organizations, such as the International Code of Conduct for Public Officials contained in the annex to General Assembly resolution 51/59 of 12 December 1996.

4. Each State Party shall also consider, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, establishing measures and systems to facilitate the reporting by public officials of acts of corruption to appropriate authorities, when such acts come to their notice in the performance of their functions.

5. Each State Party shall endeavour, where appropriate and in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to establish measures and systems requiring public officials to make declarations to appropriate authorities regarding, inter alia, their outside activities, employment, investments, assets and substantial gifts or benefits from which a conflict of interest may result with respect to their functions as public officials.

6. Each State Party shall consider taking, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, disciplinary or other measures against public officials who violate the codes or standards established in accordance with this article.

Article 9

Public procurement and management of public finances

1. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, take the

necessary steps to establish appropriate systems of procurement, based on transparency, competition and objective criteria in decision-making, that are effective, inter alia, in preventing corruption. Such systems, which may take into account appropriate threshold values in their application, shall address, inter alia:

(a) The public distribution of information relating to procurement procedures and contracts, including information on invitations to tender and relevant or pertinent information on the award of contracts, allowing potential tenderers sufficient time to prepare and submit their tenders;

(b) The establishment, in advance, of conditions for participation, including selection and award criteria and tendering rules, and their publication;

(c) The use of objective and predetermined criteria for public procurement decisions, in order to facilitate the subsequent verification of the correct application of the rules or procedures;

(d) An effective system of domestic review, including an effective system of appeal, to ensure legal recourse and remedies in the event that the rules or procedures established pursuant to this paragraph are not followed;

(e) Where appropriate, measures to regulate matters regarding personnel responsible for procurement, such as declaration of interest in particular public procurements, screening procedures and training requirements.

2. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, take appropriate measures to promote transparency and accountability in the management of public finances. Such measures shall encompass, inter alia:

(a) Procedures for the adoption of the national budget;

(b) Timely reporting on revenue and expenditure;

(c) A system of accounting and auditing standards and related oversight;

(d) Effective and efficient systems of risk management and internal control; and

(e) Where appropriate, corrective action in the case of failure to comply with the requirements established in this paragraph.

3. Each State Party shall take such civil and administrative measures as may be necessary, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to preserve the integrity of accounting books, records, financial statements or other documents related to public expenditure and revenue and to prevent the falsification of such documents.

Article 10

Public reporting

Taking into account the need to combat corruption, each State Party shall, in accordance with the fundamental

principles of its domestic law, take such measures as may be necessary to enhance transparency in its public administration, including with regard to its organization, functioning and decision-making processes, where appropriate. Such measures may include, inter alia:

(a) Adopting procedures or regulations allowing members of the general public to obtain, where appropriate, information on the organization, functioning and decision-making processes of its public administration and, with due regard for the protection of privacy and personal data, on decisions and legal acts that concern members of the public;

(b) Simplifying administrative procedures, where appropriate, in order to facilitate public access to the competent decision-making authorities; and

(c) Publishing information, which may include periodic reports on the risks of corruption in its public administration.

Article 11

Measures relating to the judiciary and prosecution services

1. Bearing in mind the independence of the judiciary and its crucial role in combating corruption, each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system and without prejudice to judicial independence, take measures to strengthen integrity and to prevent opportunities for corruption among members of the judiciary. Such measures may include rules with respect to the conduct of members of the judiciary.

2. Measures to the same effect as those taken pursuant to paragraph 1 of this article may be introduced and applied within the prosecution service in those States Parties where it does not form part of the judiciary but enjoys independence similar to that of the judicial service.

Article 12

Private sector

1. Each State Party shall take measures, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to prevent corruption involving the private sector, enhance accounting and auditing standards in the private sector and, where appropriate, provide effective, proportionate and dissuasive civil, administrative or criminal penalties for failure to comply with such measures.

2. Measures to achieve these ends may include, inter alia:

(a) Promoting cooperation between law enforcement agencies and relevant private entities;

(b) Promoting the development of standards and procedures designed to safeguard the integrity of relevant private entities, including codes of conduct for the correct, honourable and proper performance of the activities of business and all relevant professions and the prevention of conflicts of interest, and for the promotion of the use of good commercial practices among businesses and in the contractual relations of businesses with the State;

(c) Promoting transparency among private entities, including, where appropriate, measures regarding the identity of legal and natural persons involved in the establishment and management of corporate entities;

(d) Preventing the misuse of procedures regulating private entities, including procedures regarding subsidies and licences granted by public authorities for commercial activities;

(e) Preventing conflicts of interest by imposing restrictions, as appropriate and for a reasonable period of time, on the professional activities of former public officials or on the employment of public officials by the private sector after their resignation or retirement, where such activities or employment relate directly to the functions held or supervised by those public officials during their tenure;

(f) Ensuring that private enterprises, taking into account their structure and size, have sufficient internal auditing controls to assist in preventing and detecting acts of corruption and that the accounts and required financial statements of such private enterprises are subject to appropriate auditing and certification procedures.

3. In order to prevent corruption, each State Party shall take such measures as may be necessary, in accordance with its domestic laws and regulations regarding the maintenance of books and records, financial statement disclosures and accounting and auditing standards, to prohibit the following acts carried out for the purpose of committing any of the offences established in accordance with this Convention:

(a) The establishment of off-the-books accounts;

(b) The making of off-the-books or inadequately identified transactions;

(c) The recording of non-existent expenditure;

(d) The entry of liabilities with incorrect identification of their objects;

(e) The use of false documents; and

(f) The intentional destruction of bookkeeping documents earlier than foreseen by the law.

4. Each State Party shall disallow the tax deductibility of expenses that constitute bribes, the latter being one of the constituent elements of the offences established in accordance with articles 15 and 16 of this Convention and, where appropriate, other expenses incurred in furtherance of corrupt conduct.

*Article 13**Participation of society*

1. Each State Party shall take appropriate measures, within its means and in accordance with fundamental principles of its domestic law, to promote the active participation of individuals and groups outside the public sector, such as civil society, non-governmental organizations and community-based organizations, in the prevention of and the fight against corruption and to raise public awareness regarding the existence, causes and gravity of and the threat posed by corruption.

This participation should be strengthened by such measures as:

(a) Enhancing the transparency of and promoting the contribution of the public to decision-making processes;

(b) Ensuring that the public has effective access to information;

(c) Undertaking public information activities that contribute to non-tolerance of corruption, as well as public education programmes, including school and university curricula;

(d) Respecting, promoting and protecting the freedom to seek, receive, publish and disseminate information concerning corruption. That freedom may be subject to certain restrictions, but these shall only be such as are provided for by law and are necessary:

(i) For respect of the rights or reputations of others;

(ii) For the protection of national security or *order public* or of public health or morals.

2. Each State Party shall take appropriate measures to ensure that the relevant anti-corruption bodies referred to in this Convention are known to the public and shall provide access to such bodies, where appropriate, for the reporting, including anonymously, of any incidents that may be considered to constitute an offence established in accordance with this Convention.

*Article 14**Measures to prevent money-laundering*

1. Each State Party shall:

(a) Institute a comprehensive domestic regulatory and supervisory regime for banks and non-bank financial institutions, including natural or legal persons that provide formal or informal services for the transmission of money or value and, where appropriate, other bodies particularly susceptible to money-laundering, within its competence, in order to deter and detect all forms of money-laundering, which regime shall emphasize requirements for customer and, where appropriate, beneficial owner identification, record-keeping and the reporting of suspicious transactions;

(b) Without prejudice to article 46 of this Convention, ensure that administrative, regulatory, law enforcement and other authorities dedicated to combating money-laundering (including, where appropriate under domestic law, judicial authorities) have the ability to cooperate and exchange information at the national and international levels within the conditions prescribed by its domestic law and, to that end, shall consider the establishment of a financial intelligence unit to serve as a national centre for the collection, analysis and dissemination of information regarding potential money-laundering.

2. States Parties shall consider implementing feasible measures to detect and monitor the movement of cash and appropriate negotiable instruments across their borders, subject to safeguards to ensure proper use of information and without impeding in any way the movement of legitimate capital. Such measures may include a requirement that individuals and businesses report the cross-border transfer of substantial quantities of cash and appropriate negotiable instruments.

3. States Parties shall consider implementing appropriate and feasible measures to require financial institutions, including money remitters:

(a) To include on forms for the electronic transfer of funds and related messages accurate and meaningful information on the originator;

(b) To maintain such information throughout the payment chain; and

(c) To apply enhanced scrutiny to transfers of funds that do not contain complete information on the originator.

4. In establishing a domestic regulatory and supervisory regime under the terms of this article, and without prejudice to any other article of this Convention, States Parties are called upon to use as a guideline the relevant initiatives of regional, interregional and multilateral organizations against money-laundering.

5. States Parties shall endeavour to develop and promote global, regional, subregional and bilateral cooperation among judicial, law enforcement and financial regulatory authorities in order to combat money-laundering.

Chapter III

*CRIMINALIZATION AND LAW ENFORCEMENT**Article 15**Bribery of national public officials*

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) The promise, offering or giving, to a public official, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties;

(b) The solicitation or acceptance by a public official, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties.

Article 16

Bribery of foreign public officials and officials of public international organizations

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally, the promise, offering or giving to a foreign public official or an official of a public international organization, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties, in order to obtain or retain business or other undue advantage in relation to the conduct of international business.

2. Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally, the solicitation or acceptance by a foreign public official or an official of a public international organization, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties.

Article 17

Embezzlement, misappropriation or other diversion of property by a public official

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally, the embezzlement, misappropriation or other diversion by a public official for his or her benefit or for the benefit of another person or entity, of any property, public or private funds or securities or any other thing of value entrusted to the public official by virtue of his or her position.

Article 18

Trading in influence

Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) The promise, offering or giving to a public official or any other person, directly or indirectly, of an undue advantage in order that the public official or the person abuse his or her real or supposed influence with a view to obtaining from an administration or public authority of the State Party an undue advantage for the original instigator of the act or for any other person;

(b) The solicitation or acceptance by a public official or any other person, directly or indirectly, of an undue advantage for himself or herself or for another person in order that the public official or the person abuse his or her real or supposed influence with a view to obtaining from an administration or public authority of the State Party an undue advantage.

Article 19

Abuse of functions

Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally, the abuse of functions or position, that is, the performance of or failure to perform an act, in violation of laws, by a public official in the discharge of his or her functions, for the purpose of obtaining an undue advantage for himself or herself or for another person or entity.

Article 20

Illicit enrichment

Subject to its constitution and the fundamental principles of its legal system, each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally, illicit enrichment, that is, a significant increase in the assets of a public official that he or she cannot reasonably explain in relation to his or her lawful income.

Article 21

Bribery in the private sector

Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to

establish as criminal offences, when committed intentionally in the course of economic, financial or commercial activities:

(a) The promise, offering or giving, directly or indirectly, of an undue advantage to any person who directs or works, in any capacity, for a private sector entity, for the person himself or herself or for another person, in order that he or she, in breach of his or her duties, act or refrain from acting;

(b) The solicitation or acceptance, directly or indirectly, of an undue advantage by any person who directs or works, in any capacity, for a private sector entity, for the person himself or herself or for another person, in order that he or she, in breach of his or her duties, act or refrain from acting.

Article 22

Embezzlement of property in the private sector

Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally in the course of economic, financial or commercial activities, embezzlement by a person who directs or works, in any capacity, in a private sector entity of any property, private funds or securities or any other thing of value entrusted to him or her by virtue of his or her position.

Article 23

Laundering of proceeds of crime

1. Each State Party shall adopt, in accordance with fundamental principles of its domestic law, such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) (i) The conversion or transfer of property, knowing that such property is the proceeds of crime, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of helping any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of his or her action;

(ii) The concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement or ownership of or rights with respect to property, knowing that such property is the proceeds of crime;

(b) Subject to the basic concepts of its legal system:

(i) The acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property is the proceeds of crime;

(ii) Participation in, association with or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.

2. For purposes of implementing or applying paragraph 1 of this article:

(a) Each State Party shall seek to apply paragraph 1 of this article to the widest range of predicate offences;

(b) Each State Party shall include as predicate offences at a minimum a comprehensive range of criminal offences established in accordance with this Convention;

(c) For the purposes of subparagraph (b) above, predicate offences shall include offences committed both within and outside the jurisdiction of the State Party in question. However, offences committed outside the jurisdiction of a State Party shall constitute predicate offences only when the relevant conduct is a criminal offence under the domestic law of the State where it is committed and would be a criminal offence under the domestic law of the State Party implementing or applying this article had it been committed there;

(d) Each State Party shall furnish copies of its laws that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations;

(e) If required by fundamental principles of the domestic law of a State Party, it may be provided that the offences set forth in paragraph 1 of this article do not apply to the persons who committed the predicate offence.

Article 24

Concealment

Without prejudice to the provisions of article 23 of this Convention, each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally after the commission of any of the offences established in accordance with this Convention without having participated in such offences, the concealment or continued retention of property when the person involved knows that such property is the result of any of the offences established in accordance with this Convention.

Article 25

Obstruction of justice

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) The use of physical force, threats or intimidation or the promise, offering or giving of an undue advantage to

induce false testimony or to interfere in the giving of testimony or the production of evidence in a proceeding in relation to the commission of offences established in accordance with this Convention;

(b) The use of physical force, threats or intimidation to interfere with the exercise of official duties by a justice or law enforcement official in relation to the commission of offences established in accordance with this Convention. Nothing in this subparagraph shall prejudice the right of States Parties to have legislation that protects other categories of public official.

Article 26

Liability of legal persons

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, consistent with its legal principles, to establish the liability of legal persons for participation in the offences established in accordance with this Convention.

2. Subject to the legal principles of the State Party, the liability of legal persons may be criminal, civil or administrative.

3. Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offences.

4. Each State Party shall, in particular, ensure that legal persons held liable in accordance with this article are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 27

Participation and attempt

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, in accordance with its domestic law, participation in any capacity such as an accomplice, assistant or instigator in an offence established in accordance with this Convention.

2. Each State Party may adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, in accordance with its domestic law, any attempt to commit an offence established in accordance with this Convention.

3. Each State Party may adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, in accordance with its domestic law, the preparation for an offence established in accordance with this Convention.

Article 28

Knowledge, intent and purpose as elements of an offence

Knowledge, intent or purpose required as an element of an offence established in accordance with this Convention may be inferred from objective factual circumstances.

Article 29

Statute of limitations

Each State Party shall, where appropriate, establish under its domestic law a long statute of limitations period in which to commence proceedings for any offence established in accordance with this Convention and establish a longer statute of limitations period or provide for the suspension of the statute of limitations where the alleged offender has evaded the administration of justice.

Article 30

Prosecution, adjudication and sanctions

1. Each State Party shall make the commission of an offence established in accordance with this Convention liable to sanctions that take into account the gravity of that offence.

2. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish or maintain, in accordance with its legal system and constitutional principles, an appropriate balance between any immunities or jurisdictional privileges accorded to its public officials for the performance of their functions and the possibility, when necessary, of effectively investigating, prosecuting and adjudicating offences established in accordance with this Convention.

3. Each State Party shall endeavour to ensure that any discretionary legal powers under its domestic law relating to the prosecution of persons for offences established in accordance with this Convention are exercised to maximize the effectiveness of law enforcement measures in respect of those offences and with due regard to the need to deter the commission of such offences.

4. In the case of offences established in accordance with this Convention, each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic law and with due regard to the rights of the defence, to seek to ensure that conditions imposed in connection with decisions on release pending trial or appeal take into consideration the

need to ensure the presence of the defendant at subsequent criminal proceedings.

5. Each State Party shall take into account the gravity of the offences concerned when considering the eventuality of early release or parole of persons convicted of such offences.

6. Each State Party, to the extent consistent with the fundamental principles of its legal system, shall consider establishing procedures through which a public official accused of an offence established in accordance with this Convention may, where appropriate, be removed, suspended or reassigned by the appropriate authority, bearing in mind respect for the principle of the presumption of innocence.

7. Where warranted by the gravity of the offence, each State Party, to the extent consistent with the fundamental principles of its legal system, shall consider establishing procedures for the disqualification, by court order or any other appropriate means, for a period of time determined by its domestic law, of persons convicted of offences established in accordance with this Convention from:

(a) Holding public office; and

(b) Holding office in an enterprise owned in whole or in part by the State.

8. Paragraph 1 of this article shall be without prejudice to the exercise of disciplinary powers by the competent authorities against civil servants.

9. Nothing contained in this Convention shall affect the principle that the description of the offences established in accordance with this Convention and of the applicable legal defences or other legal principles controlling the lawfulness of conduct is reserved to the domestic law of a State Party and that such offences shall be prosecuted and punished in accordance with that law.

10. States Parties shall endeavour to promote the reintegration into society of persons convicted of offences established in accordance with this Convention.

Article 31

Freezing, seizure and confiscation

1. Each State Party shall take, to the greatest extent possible within its domestic legal system, such measures as may be necessary to enable confiscation of:

(a) Proceeds of crime derived from offences established in accordance with this Convention or property the value of which corresponds to that of such proceeds;

(b) Property, equipment or other instrumentalities used in or destined for use in offences established in accordance with this Convention.

2. Each State Party shall take such measures as may be necessary to enable the identification, tracing, freezing or seizure of any item referred to in paragraph 1 of this article for the purpose of eventual confiscation.

3. Each State Party shall adopt, in accordance with its domestic law, such legislative and other measures as may be necessary to regulate the administration by the competent authorities of frozen, seized or confiscated property covered in paragraphs 1 and 2 of this article.

4. If such proceeds of crime have been transformed or converted, in part or in full, into other property, such property shall be liable to the measures referred to in this article instead of the proceeds.

5. If such proceeds of crime have been intermingled with property acquired from legitimate sources, such property shall, without prejudice to any powers relating to freezing or seizure, be liable to confiscation up to the assessed value of the intermingled proceeds.

6. Income or other benefits derived from such proceeds of crime, from property into which such proceeds of crime have been transformed or converted or from property with which such proceeds of crime have been intermingled shall also be liable to the measures referred to in this article, in the same manner and to the same extent as proceeds of crime.

7. For the purpose of this article and article 55 of this Convention, each State Party shall empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or seized. A State Party shall not decline to act under the provisions of this paragraph on the ground of bank secrecy.

8. States Parties may consider the possibility of requiring that an offender demonstrate the lawful origin of such alleged proceeds of crime or other property liable to confiscation, to the extent that such a requirement is consistent with the fundamental principles of their domestic law and with the nature of judicial and other proceedings.

9. The provisions of this article shall not be so construed as to prejudice the rights of bona fide third parties.

10. Nothing contained in this article shall affect the principle that the measures to which it refers shall be defined and implemented in accordance with and subject to the provisions of the domestic law of a State Party.

Article 32

Protection of witnesses, experts and victims

1. Each State Party shall take appropriate measures in accordance with its domestic legal system and within its

means to provide effective protection from potential retaliation or intimidation for witnesses and experts who give testimony concerning offences established in accordance with this Convention and, as appropriate, for their relatives and other persons close to them.

2. The measures envisaged in paragraph 1 of this article may include, inter alia, without prejudice to the rights of the defendant, including the right to due process:

(a) Establishing procedures for the physical protection of such persons, such as, to the extent necessary and feasible, relocating them and permitting, where appropriate, non-disclosure or limitations on the disclosure of information concerning the identity and whereabouts of such persons;

(b) Providing evidentiary rules to permit witnesses and experts to give testimony in a manner that ensures the safety of such persons, such as permitting testimony to be given through the use of communications technology such as video or other adequate means.

3. States Parties shall consider entering into agreements or arrangements with other States for the relocation of persons referred to in paragraph 1 of this article.

4. The provisions of this article shall also apply to victims insofar as they are witnesses.

5. Each State Party shall, subject to its domestic law, enable the views and concerns of victims to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

Article 33

Protection of reporting persons

Each State Party shall consider incorporating into its domestic legal system appropriate measures to provide protection against any unjustified treatment for any person who reports in good faith and on reasonable grounds to the competent authorities any facts concerning offences established in accordance with this Convention.

Article 34

Consequences of acts of corruption

With due regard to the rights of third parties acquired in good faith, each State Party shall take measures, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to address consequences of corruption. In this context, States Parties may consider corruption a relevant factor in legal proceedings to annul or rescind a contract,

withdraw a concession or other similar instrument or take any other remedial action.

Article 35

Compensation for damage

Each State Party shall take such measures as may be necessary, in accordance with principles of its domestic law, to ensure that entities or persons who have suffered damage as a result of an act of corruption have the right to initiate legal proceedings against those responsible for that damage in order to obtain compensation.

Article 36

Specialized authorities

Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, ensure the existence of a body or bodies or persons specialized in combating corruption through law enforcement. Such body or bodies or persons shall be granted the necessary independence, in accordance with the fundamental principles of the legal system of the State Party, to be able to carry out their functions effectively and without any undue influence. Such persons or staff of such body or bodies should have the appropriate training and resources to carry out their tasks.

Article 37

Cooperation with law enforcement authorities

1. Each State Party shall take appropriate measures to encourage persons who participate or who have participated in the commission of an offence established in accordance with this Convention to supply information useful to competent authorities for investigative and evidentiary purposes and to provide factual, specific help to competent authorities that may contribute to depriving offenders of the proceeds of crime and to recovering such proceeds.

2. Each State Party shall consider providing for the possibility, in appropriate cases, of mitigating punishment of an accused person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence established in accordance with this Convention.

3. Each State Party shall consider providing for the possibility, in accordance with fundamental principles of its domestic law, of granting immunity from prosecution to

a person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence established in accordance with this Convention.

4. Protection of such persons shall be, *mutatis mutandis*, as provided for in article 32 of this Convention.

5. Where a person referred to in paragraph 1 of this article located in one State Party can provide substantial cooperation to the competent authorities of another State Party, the States Parties concerned may consider entering into agreements or arrangements, in accordance with their domestic law, concerning the potential provision by the other State Party of the treatment set forth in paragraphs 2 and 3 of this article.

Article 38

Cooperation between national authorities

Each State Party shall take such measures as may be necessary to encourage, in accordance with its domestic law, cooperation between, on the one hand, its public authorities, as well as its public officials, and, on the other hand, its authorities responsible for investigating and prosecuting criminal offences. Such cooperation may include:

(a) Informing the latter authorities, on their own initiative, where there are reasonable grounds to believe that any of the offences established in accordance with articles 15, 21 and 23 of this Convention has been committed; or

(b) Providing, upon request, to the latter authorities all necessary information.

Article 39

Cooperation between national authorities and the private sector

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to encourage, in accordance with its domestic law, cooperation between national investigating and prosecuting authorities and entities of the private sector, in particular financial institutions, relating to matters involving the commission of offences established in accordance with this Convention.

2. Each State Party shall consider encouraging its nationals and other persons with a habitual residence in its territory to report to the national investigating and prosecuting authorities the commission of an offence established in accordance with this Convention.

Article 40

Bank secrecy

Each State Party shall ensure that, in the case of domestic criminal investigations of offences established in accordance with this Convention, there are appropriate mechanisms available within its domestic legal system to overcome obstacles that may arise out of the application of bank secrecy laws.

Article 41

Criminal record

Each State Party may adopt such legislative or other measures as may be necessary to take into consideration, under such terms as and for the purpose that it deems appropriate, any previous conviction in another State of an alleged offender for the purpose of using such information in criminal proceedings relating to an offence established in accordance with this Convention.

Article 42

Jurisdiction

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention when:

(a) The offence is committed in the territory of that State Party; or

(b) The offence is committed on board a vessel that is flying the flag of that State Party or an aircraft that is registered under the laws of that State Party at the time that the offence is committed.

2. Subject to article 4 of this Convention, a State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

(a) The offence is committed against a national of that State Party; or

(b) The offence is committed by a national of that State Party or a stateless person who has his or her habitual residence in its territory; or

(c) The offence is one of those established in accordance with article 23, paragraph 1 (b) (ii), of this Convention and is committed outside its territory with a view to the commission of an offence established in accordance with article 23, paragraph 1 (a) (i) or (ii) or (b) (i), of this Convention within its territory; or

(d) The offence is committed against the State Party.

3. For the purposes of article 44 of this Convention, each State Party shall take such measures as may be necessary

to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite such person solely on the ground that he or she is one of its nationals.

4. Each State Party may also take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her.

5. If a State Party exercising its jurisdiction under paragraph 1 or 2 of this article has been notified, or has otherwise learned, that any other States Parties are conducting an investigation, prosecution or judicial proceeding in respect of the same conduct, the competent authorities of those States Parties shall, as appropriate, consult one another with a view to coordinating their actions.

6. Without prejudice to norms of general international law, this Convention shall not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Chapter IV

INTERNATIONAL COOPERATION

Article 43

International cooperation

1. States Parties shall cooperate in criminal matters in accordance with articles 44 to 50 of this Convention. Where appropriate and consistent with their domestic legal system, States Parties shall consider assisting each other in investigations of and proceedings in civil and administrative matters relating to corruption.

2. In matters of international cooperation, whenever dual criminality is considered a requirement, it shall be deemed fulfilled irrespective of whether the laws of the requested State Party place the offence within the same category of offence or denominate the offence by the same terminology as the requesting State Party, if the conduct underlying the offence for which assistance is sought is a criminal offence under the laws of both States Parties.

Article 44

Extradition

1. This article shall apply to the offences established in accordance with this Convention where the person who is the subject of the request for extradition is present in the

territory of the requested State Party, provided that the offence for which extradition is sought is punishable under the domestic law of both the requesting State Party and the requested State Party.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this article, a State Party whose law so permits may grant the extradition of a person for any of the offences covered by this Convention that are not punishable under its own domestic law.

3. If the request for extradition includes several separate offences, at least one of which is extraditable under this article and some of which are not extraditable by reason of their period of imprisonment but are related to offences established in accordance with this Convention, the requested State Party may apply this article also in respect of those offences.

4. Each of the offences to which this article applies shall be deemed to be included as an extraditable offence in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them. A State Party whose law so permits, in case it uses this Convention as the basis for extradition, shall not consider any of the offences established in accordance with this Convention to be a political offence.

5. If a State Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention the legal basis for extradition in respect of any offence to which this article applies.

6. A State Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty shall:

(a) At the time of deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention, inform the Secretary-General of the United Nations whether it will take this Convention as the legal basis for cooperation on extradition with other States Parties to this Convention; and

(b) If it does not take this Convention as the legal basis for cooperation on extradition, seek, where appropriate, to conclude treaties on extradition with other States Parties to this Convention in order to implement this article.

7. States Parties that do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize offences to which this article applies as extraditable offences between themselves.

8. Extradition shall be subject to the conditions provided for by the domestic law of the requested State Party or by applicable extradition treaties, including, inter alia, conditions in relation to the minimum penalty requirement for extradition and the grounds upon which the requested State Party may refuse extradition.

9. States Parties shall, subject to their domestic law, endeavour to expedite extradition procedures and to simplify evidentiary requirements relating thereto in respect of any offence to which this article applies.

10. Subject to the provisions of its domestic law and its extradition treaties, the requested State Party may, upon being satisfied that the circumstances so warrant and are urgent and at the request of the requesting State Party, take a person whose extradition is sought and who is present in its territory into custody or take other appropriate measures to ensure his or her presence at extradition proceedings.

11. A State Party in whose territory an alleged offender is found, if it does not extradite such person in respect of an offence to which this article applies solely on the ground that he or she is one of its nationals, shall, at the request of the State Party seeking extradition, be obliged to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decision and conduct their proceedings in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the domestic law of that State Party. The States Parties concerned shall cooperate with each other, in particular on procedural and evidentiary aspects, to ensure the efficiency of such prosecution.

12. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State Party to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceedings for which the extradition or surrender of the person was sought and that State Party and the State Party seeking the extradition of the person agree with this option and other terms that they may deem appropriate, such conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 11 of this article.

13. If extradition, sought for purposes of enforcing a sentence, is refused because the person sought is a national of the requested State Party, the requested State Party shall, if its domestic law so permits and in conformity with the requirements of such law, upon application of the requesting State Party, consider the enforcement of the sentence imposed under the domestic law of the requesting State Party or the remainder thereof.

14. Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences to which this article applies shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings, including enjoyment of all the rights and guarantees provided by the domestic law of the State Party in the territory of which that person is present.

15. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request

has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's sex, race, religion, nationality, ethnic origin or political opinions or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any one of these reasons.

16. States Parties may not refuse a request for extradition on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

17. Before refusing extradition, the requested State Party shall, where appropriate, consult with the requesting State Party to provide it with ample opportunity to present its opinions and to provide information relevant to its allegation.

18. States Parties shall seek to conclude bilateral and multilateral agreements or arrangements to carry out or to enhance the effectiveness of extradition.

Article 45

Transfer of sentenced persons

States Parties may consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on the transfer to their territory of persons sentenced to imprisonment or other forms of deprivation of liberty for offences established in accordance with this Convention in order that they may complete their sentences there.

Article 46

Mutual legal assistance

1. States Parties shall afford one another the widest measure of mutual legal assistance in investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences covered by this Convention.

2. Mutual legal assistance shall be afforded to the fullest extent possible under relevant laws, treaties, agreements and arrangements of the requested State Party with respect to investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences for which a legal person may be held liable in accordance with article 26 of this Convention in the requesting State Party.

3. Mutual legal assistance to be afforded in accordance with this article may be requested for any of the following purposes:

- (a) Taking evidence or statements from persons;
- (b) Effecting service of judicial documents;
- (c) Executing searches and seizures, and freezing;
- (d) Examining objects and sites;
- (e) Providing information, evidentiary items and expert evaluations;

(f) Providing originals or certified copies of relevant documents and records, including government, bank, financial, corporate or business records;

(g) Identifying or tracing proceeds of crime, property, instrumentalities or other things for evidentiary purposes;

(h) Facilitating the voluntary appearance of persons in the requesting State Party;

(i) Any other type of assistance that is not contrary to the domestic law of the requested State Party;

(j) Identifying, freezing and tracing proceeds of crime in accordance with the provisions of chapter V of this Convention;

(k) The recovery of assets, in accordance with the provisions of chapter V of this Convention.

4. Without prejudice to domestic law, the competent authorities of a State Party may, without prior request, transmit information relating to criminal matters to a competent authority in another State Party where they believe that such information could assist the authority in undertaking or successfully concluding inquiries and criminal proceedings or could result in a request formulated by the latter State Party pursuant to this Convention.

5. The transmission of information pursuant to paragraph 4 of this article shall be without prejudice to inquiries and criminal proceedings in the State of the competent authorities providing the information. The competent authorities receiving the information shall comply with a request that said information remain confidential, even temporarily, or with restrictions on its use. However, this shall not prevent the receiving State Party from disclosing in its proceedings information that is exculpatory to an accused person. In such a case, the receiving State Party shall notify the transmitting State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the transmitting State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the receiving State Party shall inform the transmitting State Party of the disclosure without delay.

6. The provisions of this article shall not affect the obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, that governs or will govern, in whole or in part, mutual legal assistance.

7. Paragraphs 9 to 29 of this article shall apply to requests made pursuant to this article if the States Parties in question are not bound by a treaty of mutual legal assistance. If those States Parties are bound by such a treaty, the corresponding provisions of that treaty shall apply unless the States Parties agree to apply paragraphs 9 to 29 of this article in lieu thereof. States Parties are strongly encouraged to apply those paragraphs if they facilitate cooperation.

8. States Parties shall not decline to render mutual legal assistance pursuant to this article on the ground of bank secrecy.

9. (a) A requested State Party, in responding to a request for assistance pursuant to this article in the absence of dual criminality, shall take into account the purposes of this Convention, as set forth in article 1;

(b) States Parties may decline to render assistance pursuant to this article on the ground of absence of dual criminality. However, a requested State Party shall, where consistent with the basic concepts of its legal system, render assistance that does not involve coercive action. Such assistance may be refused when requests involve matters of a *de minimis* nature or matters for which the cooperation or assistance sought is available under other provisions of this Convention;

(c) Each State Party may consider adopting such measures as may be necessary to enable it to provide a wider scope of assistance pursuant to this article in the absence of dual criminality.

10. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of identification, testimony or otherwise providing assistance in obtaining evidence for investigations, prosecutions or judicial proceedings in relation to offences covered by this Convention may be transferred if the following conditions are met:

(a) The person freely gives his or her informed consent;

(b) The competent authorities of both States Parties agree, subject to such conditions as those States Parties may deem appropriate.

11. For the purposes of paragraph 10 of this article:

(a) The State Party to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State Party from which the person was transferred;

(b) The State Party to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State Party from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States Parties;

(c) The State Party to which the person is transferred shall not require the State Party from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;

(d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he or she was transferred for time spent in the custody of the State Party to which he or she was transferred.

12. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with paragraphs 10 and 11 of this article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts, omissions or convictions prior to his or her departure from the territory of the State from which he or she was transferred.

13. Each State Party shall designate a central authority that shall have the responsibility and power to receive requests for mutual legal assistance and either to execute them or to transmit them to the competent authorities for execution. Where a State Party has a special region or territory with a separate system of mutual legal assistance, it may designate a distinct central authority that shall have the same function for that region or territory. Central authorities shall ensure the speedy and proper execution or transmission of the requests received. Where the central authority transmits the request to a competent authority for execution, it shall encourage the speedy and proper execution of the request by the competent authority. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the central authority designated for this purpose at the time each State Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. Requests for mutual legal assistance and any communication related thereto shall be transmitted to the central authorities designated by the States Parties. This requirement shall be without prejudice to the right of a State Party to require that such requests and communications be addressed to it through diplomatic channels and, in urgent circumstances, where the States Parties agree, through the International Criminal Police Organization, if possible.

14. Requests shall be made in writing or, where possible, by any means capable of producing a written record, in a language acceptable to the requested State Party, under conditions allowing that State Party to establish authenticity. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the language or languages acceptable to each State Party at the time it deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. In urgent circumstances and where agreed by the States Parties, requests may be made orally but shall be confirmed in writing forthwith.

15. A request for mutual legal assistance shall contain:

(a) The identity of the authority making the request;

(b) The subject matter and nature of the investigation, prosecution or judicial proceeding to which the request relates and the name and functions of the authority conducting the investigation, prosecution or judicial proceeding;

(c) A summary of the relevant facts, except in relation to requests for the purpose of service of judicial documents;

(d) A description of the assistance sought and details of any particular procedure that the requesting State Party wishes to be followed;

(e) Where possible, the identity, location and nationality of any person concerned; and

(f) The purpose for which the evidence, information or action is sought.

16. The requested State Party may request additional information when it appears necessary for the execution of the request in accordance with its domestic law or when it can facilitate such execution.

17. A request shall be executed in accordance with the domestic law of the requested State Party and, to the extent not contrary to the domestic law of the requested State Party and where possible, in accordance with the procedures specified in the request.

18. Wherever possible and consistent with fundamental principles of domestic law, when an individual is in the territory of a State Party and has to be heard as a witness or expert by the judicial authorities of another State Party, the first State Party may, at the request of the other, permit the hearing to take place by video conference if it is not possible or desirable for the individual in question to appear in person in the territory of the requesting State Party. States Parties may agree that the hearing shall be conducted by a judicial authority of the requesting State Party and attended by a judicial authority of the requested State Party.

19. The requesting State Party shall not transmit or use information or evidence furnished by the requested State Party for investigations, prosecutions or judicial proceedings other than those stated in the request without the prior consent of the requested State Party. Nothing in this paragraph shall prevent the requesting State Party from disclosing in its proceedings information or evidence that is exculpatory to an accused person. In the latter case, the requesting State Party shall notify the requested State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the requested State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the requesting State Party shall inform the requested State Party of the disclosure without delay.

20. The requesting State Party may require that the requested State Party keep confidential the fact and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested State Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting State Party.

21. Mutual legal assistance may be refused:

(a) If the request is not made in conformity with the provisions of this article;

(b) If the requested State Party considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, ordre public or other essential interests;

(c) If the authorities of the requested State Party would be prohibited by its domestic law from carrying out the action requested with regard to any similar offence, had it been subject to investigation, prosecution or judicial proceedings under their own jurisdiction;

(d) If it would be contrary to the legal system of the requested State Party relating to mutual legal assistance for the request to be granted.

22. States Parties may not refuse a request for mutual legal assistance on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

23. Reasons shall be given for any refusal of mutual legal assistance.

24. The requested State Party shall execute the request for mutual legal assistance as soon as possible and shall take as full account as possible of any deadlines suggested by the requesting State Party and for which reasons are given, preferably in the request. The requesting State Party may make reasonable requests for information on the status and progress of measures taken by the requested State Party to satisfy its request. The requested State Party shall respond to reasonable requests by the requesting State Party on the status, and progress in its handling, of the request. The requesting State Party shall promptly inform the requested State Party when the assistance sought is no longer required.

25. Mutual legal assistance may be postponed by the requested State Party on the ground that it interferes with an ongoing investigation, prosecution or judicial proceeding.

26. Before refusing a request pursuant to paragraph 21 of this article or postponing its execution pursuant to paragraph 25 of this article, the requested State Party shall consult with the requesting State Party to consider whether assistance may be granted subject to such terms and conditions as it deems necessary. If the requesting State Party accepts assistance subject to those conditions, it shall comply with the conditions.

27. Without prejudice to the application of paragraph 12 of this article, a witness, expert or other person who, at the request of the requesting State Party, consents to give evidence in a proceeding or to assist in an investigation, prosecution or judicial proceeding in the territory of the requesting State Party shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in that territory in respect of acts, omissions or convictions prior to his or her departure from the territory of the requested State Party. Such safe conduct shall cease when the witness, expert or other person having had, for a period of fifteen consecutive days

or for any period agreed upon by the States Parties from the date on which he or she has been officially informed that his or her presence is no longer required by the judicial authorities, an opportunity of leaving, has nevertheless remained voluntarily in the territory of the requesting State Party or, having left it, has returned of his or her own free will.

28. The ordinary costs of executing a request shall be borne by the requested State Party, unless otherwise agreed by the States Parties concerned. If expenses of a substantial or extraordinary nature are or will be required to fulfil the request, the States Parties shall consult to determine the terms and conditions under which the request will be executed, as well as the manner in which the costs shall be borne.

29. The requested State Party:

(a) Shall provide to the requesting State Party copies of government records, documents or information in its possession that under its domestic law are available to the general public;

(b) May, at its discretion, provide to the requesting State Party in whole, in part or subject to such conditions as it deems appropriate, copies of any government records, documents or information in its possession that under its domestic law are not available to the general public.

30. States Parties shall consider, as may be necessary, the possibility of concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements that would serve the purposes of, give practical effect to or enhance the provisions of this article.

Article 47

Transfer of criminal proceedings

States Parties shall consider the possibility of transferring to one another proceedings for the prosecution of an offence established in accordance with this Convention in cases where such transfer is considered to be in the interests of the proper administration of justice, in particular in cases where several jurisdictions are involved, with a view to concentrating the prosecution.

Article 48

Law enforcement cooperation

1. States Parties shall cooperate closely with one another, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, to enhance the effectiveness of law enforcement action to combat the offences covered by this Convention. States Parties shall, in particular, take effective measures:

(a) To enhance and, where necessary, to establish channels of communication between their competent authorities, agencies and services in order to facilitate the secure and rapid exchange of information concerning all aspects of the offences covered by this Convention, including, if the States Parties concerned deem it appropriate, links with other criminal activities;

(b) To cooperate with other States Parties in conducting inquiries with respect to offences covered by this Convention concerning:

(i) The identity, whereabouts and activities of persons suspected of involvement in such offences or the location of other persons concerned;

(ii) The movement of proceeds of crime or property derived from the commission of such offences;

(iii) The movement of property, equipment or other instrumentalities used or intended for use in the commission of such offences;

(c) To provide, where appropriate, necessary items or quantities of substances for analytical or investigative purposes;

(d) To exchange, where appropriate, information with other States Parties concerning specific means and methods used to commit offences covered by this Convention, including the use of false identities, forged, altered or false documents and other means of concealing activities;

(e) To facilitate effective coordination between their competent authorities, agencies and services and to promote the exchange of personnel and other experts, including, subject to bilateral agreements or arrangements between the States Parties concerned, the posting of liaison officers;

(f) To exchange information and coordinate administrative and other measures taken as appropriate for the purpose of early identification of the offences covered by this Convention.

2. With a view to giving effect to this Convention, States Parties shall consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on direct cooperation between their law enforcement agencies and, where such agreements or arrangements already exist, amending them. In the absence of such agreements or arrangements between the States Parties concerned, the States Parties may consider this Convention to be the basis for mutual law enforcement cooperation in respect of the offences covered by this Convention. Whenever appropriate, States Parties shall make full use of agreements or arrangements, including international or regional organizations, to enhance the cooperation between their law enforcement agencies.

3. States Parties shall endeavour to cooperate within their means to respond to offences covered by this Convention committed through the use of modern technology.

Article 49

Joint investigations

States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements whereby, in relation to matters that are the subject of investigations, prosecutions or judicial proceedings in one or more States, the competent authorities concerned may establish joint investigative bodies. In the absence of such agreements or arrangements, joint investigations may be undertaken by agreement on a case-by-case basis. The States Parties involved shall ensure that the sovereignty of the State Party in whose territory such investigation is to take place is fully respected.

Article 50

Special investigative techniques

1. In order to combat corruption effectively, each State Party shall, to the extent permitted by the basic principles of its domestic legal system and in accordance with the conditions prescribed by its domestic law, take such measures as may be necessary, within its means, to allow for the appropriate use by its competent authorities of controlled delivery and, where it deems appropriate, other special investigative techniques, such as electronic or other forms of surveillance and undercover operations, within its territory, and to allow for the admissibility in court of evidence derived therefrom.

2. For the purpose of investigating the offences covered by this Convention, States Parties are encouraged to conclude, when necessary, appropriate bilateral or multilateral agreements or arrangements for using such special investigative techniques in the context of cooperation at the international level. Such agreements or arrangements shall be concluded and implemented in full compliance with the principle of sovereign equality of States and shall be carried out strictly in accordance with the terms of those agreements or arrangements.

3. In the absence of an agreement or arrangement as set forth in paragraph 2 of this article, decisions to use such special investigative techniques at the international level shall be made on a case-by-case basis and may, when necessary, take into consideration financial arrangements and understandings with respect to the exercise of jurisdiction by the States Parties concerned.

4. Decisions to use controlled delivery at the international level may, with the consent of the States Parties concerned, include methods such as intercepting and allowing the goods or funds to continue intact or be removed or replaced in whole or in part.

Chapter V

ASSET RECOVERY

Article 51

General provision

The return of assets pursuant to this chapter is a fundamental principle of this Convention, and States Parties shall afford one another the widest measure of cooperation and assistance in this regard.

Article 52

Prevention and detection of transfers of proceeds of crime

1. Without prejudice to article 14 of this Convention, each State Party shall take such measures as may be necessary, in accordance with its domestic law, to require financial institutions within its jurisdiction to verify the identity of customers, to take reasonable steps to determine the identity of beneficial owners of funds deposited into high-value accounts and to conduct enhanced scrutiny of accounts sought or maintained by or on behalf of individuals who are, or have been, entrusted with prominent public functions and their family members and close associates. Such enhanced scrutiny shall be reasonably designed to detect suspicious transactions for the purpose of reporting to competent authorities and should not be so construed as to discourage or prohibit financial institutions from doing business with any legitimate customer.

2. In order to facilitate implementation of the measures provided for in paragraph 1 of this article, each State Party, in accordance with its domestic law and inspired by relevant initiatives of regional, interregional and multilateral organizations against money-laundering, shall:

(a) Issue advisories regarding the types of natural or legal person to whose accounts financial institutions within its jurisdiction will be expected to apply enhanced scrutiny, the types of accounts and transactions to which to pay particular attention and appropriate account-opening, maintenance and record-keeping measures to take concerning such accounts; and

(b) Where appropriate, notify financial institutions within its jurisdiction, at the request of another State Party or on its own initiative, of the identity of particular natural or legal persons to whose accounts such institutions will be expected to apply enhanced scrutiny, in addition to those whom the financial institutions may otherwise identify.

3. In the context of paragraph 2 (a) of this article, each State Party shall implement measures to ensure that its financial institutions maintain adequate records, over an appropriate period of time, of accounts and transactions involving the persons mentioned in paragraph 1 of this article, which should, as a minimum, contain information relating to the identity of the customer as well as, as far as possible, of the beneficial owner.

4. With the aim of preventing and detecting transfers of proceeds of offences established in accordance with this Convention, each State Party shall implement appropriate and effective measures to prevent, with the help of its regulatory and oversight bodies, the establishment of banks that have no physical presence and that are not affiliated with a regulated financial group. Moreover, States Parties may consider requiring their financial institutions to refuse to enter into or continue a correspondent banking relationship with such institutions and to guard against establishing relations with foreign financial institutions that permit their accounts to be used by banks that have no physical presence and that are not affiliated with a regulated financial group.

5. Each State Party shall consider establishing, in accordance with its domestic law, effective financial disclosure systems for appropriate public officials and shall provide for appropriate sanctions for non-compliance. Each State Party shall also consider taking such measures as may be necessary to permit its competent authorities to share that information with the competent authorities in other States Parties when necessary to investigate, claim and recover proceeds of offences established in accordance with this Convention.

6. Each State Party shall consider taking such measures as may be necessary, in accordance with its domestic law, to require appropriate public officials having an interest in or signature or other authority over a financial account in a foreign country to report that relationship to appropriate authorities and to maintain appropriate records related to such accounts. Such measures shall also provide for appropriate sanctions for non-compliance.

Article 53

Measures for direct recovery of property

Each State Party shall, in accordance with its domestic law:

(a) Take such measures as may be necessary to permit another State Party to initiate civil action in its courts to establish title to or ownership of property acquired through the commission of an offence established in accordance with this Convention;

(b) Take such measures as may be necessary to permit its courts to order those who have committed offences

established in accordance with this Convention to pay compensation or damages to another State Party that has been harmed by such offences; and

(c) Take such measures as may be necessary to permit its courts or competent authorities, when having to decide on confiscation, to recognize another State Party's claim as a legitimate owner of property acquired through the commission of an offence established in accordance with this Convention.

Article 54

Mechanisms for recovery of property through international cooperation in confiscation

1. Each State Party, in order to provide mutual legal assistance pursuant to article 55 of this Convention with respect to property acquired through or involved in the commission of an offence established in accordance with this Convention, shall, in accordance with its domestic law:

(a) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities to give effect to an order of confiscation issued by a court of another State Party;

(b) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities, where they have jurisdiction, to order the confiscation of such property of foreign origin by adjudication of an offence of money-laundering or such other offence as may be within its jurisdiction or by other procedures authorized under its domestic law; and

(c) Consider taking such measures as may be necessary to allow confiscation of such property without a criminal conviction in cases in which the offender cannot be prosecuted by reason of death, flight or absence or in other appropriate cases.

2. Each State Party, in order to provide mutual legal assistance upon a request made pursuant to paragraph 2 of article 55 of this Convention, shall, in accordance with its domestic law:

(a) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities to freeze or seize property upon a freezing or seizure order issued by a court or competent authority of a requesting State Party that provides a reasonable basis for the requested State Party to believe that there are sufficient grounds for taking such actions and that the property would eventually be subject to an order of confiscation for purposes of paragraph 1 (a) of this article;

(b) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities to freeze or seize property upon a request that provides a reasonable basis for the requested State Party to believe that there are sufficient grounds for taking such actions and that the property would eventually be subject to an order of confiscation for purposes of paragraph 1 (a) of this article; and

(c) Consider taking additional measures to permit its competent authorities to preserve property for confiscation, such as on the basis of a foreign arrest or criminal charge related to the acquisition of such property.

Article 55

International cooperation for purposes of confiscation

1. A State Party that has received a request from another State Party having jurisdiction over an offence established in accordance with this Convention for confiscation of proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 31, paragraph 1, of this Convention situated in its territory shall, to the greatest extent possible within its domestic legal system:

(a) Submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such an order is granted, give effect to it; or

(b) Submit to its competent authorities, with a view to giving effect to it to the extent requested, an order of confiscation issued by a court in the territory of the requesting State Party in accordance with articles 31, paragraph 1, and 54, paragraph 1 (a), of this Convention insofar as it relates to proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 31, paragraph 1, situated in the territory of the requested State Party.

2. Following a request made by another State Party having jurisdiction over an offence established in accordance with this Convention, the requested State Party shall take measures to identify, trace and freeze or seize proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 31, paragraph 1, of this Convention for the purpose of eventual confiscation to be ordered either by the requesting State Party or, pursuant to a request under paragraph 1 of this article, by the requested State Party.

3. The provisions of article 46 of this Convention are applicable, mutatis mutandis, to this article. In addition to the information specified in article 46, paragraph 15, requests made pursuant to this article shall contain:

(a) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (a) of this article, a description of the property to be confiscated, including, to the extent possible, the location and, where relevant, the estimated value of the property and a statement of the facts relied upon by the requesting State Party sufficient to enable the requested State Party to seek the order under its domestic law;

(b) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (b) of this article, a legally admissible copy of an order of confiscation upon which the request is based issued by the requesting State Party, a statement of the facts and

information as to the extent to which execution of the order is requested, a statement specifying the measures taken by the requesting State Party to provide adequate notification to bona fide third parties and to ensure due process and a statement that the confiscation order is final;

(c) In the case of a request pertaining to paragraph 2 of this article, a statement of the facts relied upon by the requesting State Party and a description of the actions requested and, where available, a legally admissible copy of an order on which the request is based.

4. The decisions or actions provided for in paragraphs 1 and 2 of this article shall be taken by the requested State Party in accordance with and subject to the provisions of its domestic law and its procedural rules or any bilateral or multilateral agreement or arrangement to which it may be bound in relation to the requesting State Party.

5. Each State Party shall furnish copies of its laws and regulations that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws and regulations or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations.

6. If a State Party elects to make the taking of the measures referred to in paragraphs 1 and 2 of this article conditional on the existence of a relevant treaty, that State Party shall consider this Convention the necessary and sufficient treaty basis.

7. Cooperation under this article may also be refused or provisional measures lifted if the requested State Party does not receive sufficient and timely evidence or if the property is of a *de minimis* value.

8. Before lifting any provisional measure taken pursuant to this article, the requested State Party shall, wherever possible, give the requesting State Party an opportunity to present its reasons in favour of continuing the measure.

9. The provisions of this article shall not be construed as prejudicing the rights of bona fide third parties.

Article 56

Special cooperation

Without prejudice to its domestic law, each State Party shall endeavour to take measures to permit it to forward, without prejudice to its own investigations, prosecutions or judicial proceedings, information on proceeds of offences established in accordance with this Convention to another State Party without prior request, when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving State Party in initiating or carrying out investigations, prosecutions or judicial proceedings or

might lead to a request by that State Party under this chapter of the Convention.

Article 57

Return and disposal of assets

1. Property confiscated by a State Party pursuant to article 31 or 55 of this Convention shall be disposed of, including by return to its prior legitimate owners, pursuant to paragraph 3 of this article, by that State Party in accordance with the provisions of this Convention and its domestic law.

2. Each State Party shall adopt such legislative and other measures, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, as may be necessary to enable its competent authorities to return confiscated property, when acting on the request made by another State Party, in accordance with this Convention, taking into account the rights of bona fide third parties.

3. In accordance with articles 46 and 55 of this Convention and paragraphs 1 and 2 of this article, the requested State Party shall:

(a) In the case of embezzlement of public funds or of laundering of embezzled public funds as referred to in articles 17 and 23 of this Convention, when confiscation was executed in accordance with article 55 and on the basis of a final judgement in the requesting State Party, a requirement that can be waived by the requested State Party, return the confiscated property to the requesting State Party;

(b) In the case of proceeds of any other offence covered by this Convention, when the confiscation was executed in accordance with article 55 of this Convention and on the basis of a final judgement in the requesting State Party, a requirement that can be waived by the requested State Party, return the confiscated property to the requesting State Party, when the requesting State Party reasonably establishes its prior ownership of such confiscated property to the requested State Party or when the requested State Party recognizes damage to the requesting State Party as a basis for returning the confiscated property;

(c) In all other cases, give priority consideration to returning confiscated property to the requesting State Party, returning such property to its prior legitimate owners or compensating the victims of the crime.

4. Where appropriate, unless States Parties decide otherwise, the requested State Party may deduct reasonable expenses incurred in investigations, prosecutions or judicial proceedings leading to the return or disposition of confiscated property pursuant to this article.

5. Where appropriate, States Parties may also give special consideration to concluding agreements or

mutually acceptable arrangements, on a case-by-case basis, for the final disposal of confiscated property.

Article 58

Financial intelligence unit

States Parties shall cooperate with one another for the purpose of preventing and combating the transfer of proceeds of offences established in accordance with this Convention and of promoting ways and means of recovering such proceeds and, to that end, shall consider establishing a financial intelligence unit to be responsible for receiving, analysing and disseminating to the competent authorities reports of suspicious financial transactions.

Article 59

Bilateral and multilateral agreements and arrangements

States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements to enhance the effectiveness of international cooperation undertaken pursuant to this chapter of the Convention.

Chapter VI

TECHNICAL ASSISTANCE AND INFORMATION EXCHANGE

Article 60

Training and technical assistance

1. Each State Party shall, to the extent necessary, initiate, develop or improve specific training programmes for its personnel responsible for preventing and combating corruption. Such training programmes could deal, inter alia, with the following areas:

(a) Effective measures to prevent, detect, investigate, punish and control corruption, including the use of evidence-gathering and investigative methods;

(b) Building capacity in the development and planning of strategic anti-corruption policy;

(c) Training competent authorities in the preparation of requests for mutual legal assistance that meet the requirements of this Convention;

(d) Evaluation and strengthening of institutions, public service management and the management of public finances, including public procurement, and the private sector;

(e) Preventing and combating the transfer of proceeds of offences established in accordance with this Convention and recovering such proceeds;

(f) Detecting and freezing of the transfer of proceeds of offences established in accordance with this Convention;

(g) Surveillance of the movement of proceeds of offences established in accordance with this Convention and of the methods used to transfer, conceal or disguise such proceeds;

(h) Appropriate and efficient legal and administrative mechanisms and methods for facilitating the return of proceeds of offences established in accordance with this Convention;

(i) Methods used in protecting victims and witnesses who cooperate with judicial authorities; and

(j) Training in national and international regulations and in languages.

2. States Parties shall, according to their capacity, consider affording one another the widest measure of technical assistance, especially for the benefit of developing countries, in their respective plans and programmes to combat corruption, including material support and training in the areas referred to in paragraph 1 of this article, and training and assistance and the mutual exchange of relevant experience and specialized knowledge, which will facilitate international cooperation between States Parties in the areas of extradition and mutual legal assistance.

3. States Parties shall strengthen, to the extent necessary, efforts to maximize operational and training activities in international and regional organizations and in the framework of relevant bilateral and multilateral agreements or arrangements.

4. States Parties shall consider assisting one another, upon request, in conducting evaluations, studies and research relating to the types, causes, effects and costs of corruption in their respective countries, with a view to developing, with the participation of competent authorities and society, strategies and action plans to combat corruption.

5. In order to facilitate the recovery of proceeds of offences established in accordance with this Convention, States Parties may cooperate in providing each other with the names of experts who could assist in achieving that objective.

6. States Parties shall consider using subregional, regional and international conferences and seminars to promote cooperation and technical assistance and to stimulate discussion on problems of mutual concern, including the special problems and needs of developing countries and countries with economies in transition.

7. States Parties shall consider establishing voluntary mechanisms with a view to contributing financially to the

efforts of developing countries and countries with economies in transition to apply this Convention through technical assistance programmes and projects.

8. Each State Party shall consider making voluntary contributions to the United Nations Office on Drugs and Crime for the purpose of fostering, through the Office, programmes and projects in developing countries with a view to implementing this Convention.

Article 61

Collection, exchange and analysis of information on corruption

1. Each State Party shall consider analysing, in consultation with experts, trends in corruption in its territory, as well as the circumstances in which corruption offences are committed.

2. States Parties shall consider developing and sharing with each other and through international and regional organizations statistics, analytical expertise concerning corruption and information with a view to developing, insofar as possible, common definitions, standards and methodologies, as well as information on best practices to prevent and combat corruption.

3. Each State Party shall consider monitoring its policies and actual measures to combat corruption and making assessments of their effectiveness and efficiency.

Article 62

Other measures: implementation of the Convention through economic development and technical assistance

1. States Parties shall take measures conducive to the optimal implementation of this Convention to the extent possible, through international cooperation, taking into account the negative effects of corruption on society in general, in particular on sustainable development.

2. States Parties shall make concrete efforts to the extent possible and in coordination with each other, as well as with international and regional organizations:

(a) To enhance their cooperation at various levels with developing countries, with a view to strengthening the capacity of the latter to prevent and combat corruption;

(b) To enhance financial and material assistance to support the efforts of developing countries to prevent and fight corruption effectively and to help them implement this Convention successfully;

(c) To provide technical assistance to developing countries and countries with economies in transition to

assist them in meeting their needs for the implementation of this Convention. To that end, States Parties shall endeavour to make adequate and regular voluntary contributions to an account specifically designated for that purpose in a United Nations funding mechanism. States Parties may also give special consideration, in accordance with their domestic law and the provisions of this Convention, to contributing to that account a percentage of the money or of the corresponding value of proceeds of crime or property confiscated in accordance with the provisions of this Convention;

(d) To encourage and persuade other States and financial institutions as appropriate to join them in efforts in accordance with this article, in particular by providing more training programmes and modern equipment to developing countries in order to assist them in achieving the objectives of this Convention.

3. To the extent possible, these measures shall be without prejudice to existing foreign assistance commitments or to other financial cooperation arrangements at the bilateral, regional or international level.

4. States Parties may conclude bilateral or multilateral agreements or arrangements on material and logistical assistance, taking into consideration the financial arrangements necessary for the means of international cooperation provided for by this Convention to be effective and for the prevention, detection and control of corruption.

Chapter VII

MECHANISMS FOR IMPLEMENTATION

Article 63

Conference of the States Parties to the Convention

1. A Conference of the States Parties to the Convention is hereby established to improve the capacity of and cooperation between States Parties to achieve the objectives set forth in this Convention and to promote and review its implementation.

2. The Secretary-General of the United Nations shall convene the Conference of the States Parties not later than one year following the entry into force of this Convention. Thereafter, regular meetings of the Conference of the States Parties shall be held in accordance with the rules of procedure adopted by the Conference.

3. The Conference of the States Parties shall adopt rules of procedure and rules governing the functioning of the activities set forth in this article, including rules concerning the admission and participation of observers,

and the payment of expenses incurred in carrying out those activities.

4. The Conference of the States Parties shall agree upon activities, procedures and methods of work to achieve the objectives set forth in paragraph 1 of this article, including:

(a) Facilitating activities by States Parties under articles 60 and 62 and chapters II to V of this Convention, including by encouraging the mobilization of voluntary contributions;

(b) Facilitating the exchange of information among States Parties on patterns and trends in corruption and on successful practices for preventing and combating it and for the return of proceeds of crime, through, inter alia, the publication of relevant information as mentioned in this article;

(c) Cooperating with relevant international and regional organizations and mechanisms and non-governmental organizations;

(d) Making appropriate use of relevant information produced by other international and regional mechanisms for combating and preventing corruption in order to avoid unnecessary duplication of work;

(e) Reviewing periodically the implementation of this Convention by its States Parties;

(f) Making recommendations to improve this Convention and its implementation;

(g) Taking note of the technical assistance requirements of States Parties with regard to the implementation of this Convention and recommending any action it may deem necessary in that respect.

5. For the purpose of paragraph 4 of this article, the Conference of the States Parties shall acquire the necessary knowledge of the measures taken by States Parties in implementing this Convention and the difficulties encountered by them in doing so through information provided by them and through such supplemental review mechanisms as may be established by the Conference of the States Parties.

6. Each State Party shall provide the Conference of the States Parties with information on its programmes, plans and practices, as well as on legislative and administrative measures to implement this Convention, as required by the Conference of the States Parties. The Conference of the States Parties shall examine the most effective way of receiving and acting upon information, including, inter alia, information received from States Parties and from competent international organizations. Inputs received from relevant non-governmental organizations duly accredited in accordance with procedures to be decided upon by the Conference of the States Parties may also be considered.

7. Pursuant to paragraphs 4 to 6 of this article, the Conference of the States Parties shall establish, if it deems

it necessary, any appropriate mechanism or body to assist in the effective implementation of the Convention.

Article 64

Secretariat

1. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary secretariat services to the Conference of the States Parties to the Convention.

2. The secretariat shall:

(a) Assist the Conference of the States Parties in carrying out the activities set forth in article 63 of this Convention and make arrangements and provide the necessary services for the sessions of the Conference of the States Parties;

(b) Upon request, assist States Parties in providing information to the Conference of the States Parties as envisaged in article 63, paragraphs 5 and 6, of this Convention; and

(c) Ensure the necessary coordination with the secretariats of relevant international and regional organizations.

Chapter VIII

FINAL PROVISIONS

Article 65

Implementation of the Convention

1. Each State Party shall take the necessary measures, including legislative and administrative measures, in accordance with fundamental principles of its domestic law, to ensure the implementation of its obligations under this Convention.

2. Each State Party may adopt more strict or severe measures than those provided for by this Convention for preventing and combating corruption.

Article 66

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Convention through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of

those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 67

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Convention shall be open to all States for signature from 9 to 11 December 2003 in Merida, Mexico, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 9 December 2005.

2. This Convention shall also be open for signature by regional economic integration organizations provided that at least one member State of such organization has signed this Convention in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Convention. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Convention is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Convention. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Convention. Such organization

shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 68

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention after the deposit of the thirtieth instrument of such action, this Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of the relevant instrument or on the date this Convention enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is later.

Article 69

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Convention, a State Party may propose an amendment and transmit it to the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the States Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The Conference of the States Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties present and voting at the meeting of the Conference of the States Parties.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Convention. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party ninety days after the date of the deposit

with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Convention and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 70

Denunciation

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Convention when all of its member States have denounced it.

Article 71

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Convention.

2. The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

In witness whereof, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention.”

„Az Egyesült Nemzetek Szervezete Korrupció elleni Egyezménye

Preamble

Ezen Egyezmény részes államai,

aggodalommal tekintve arra, hogy a korrupció súlyos gondot és fenyegetést jelent a társadalmak stabilitására és biztonságára, aláássa a demokrácia intézményeit és a demokratikus értékeket, az erkölcsi értékeket és az igazságosságot, továbbá veszélyezteti a fenntartható fejlődést és a jogállamiságot,

aggodalommal tekintve továbbá a korrupció és a bűnözés egyéb formáinak, különösen a szervezett és gazdasági bűnözés, köztük a pénzmosás összefonódására,

aggodalommal tekintve továbbá a korrupció azon eseteire, amelyek állami erőforrások jelentős hányadát kitevő eszközök hatalmas mennyiségét érinthetik, ezért ezeknek az államoknak a politikai stabilitását és fenntartható fejlődését fenyegetik,

abban a meggyőződésben, hogy a korrupció többé nem helyi ügy, hanem egy olyan, minden társadalmat és gazdaságot érintő, országokon átívelő jelenség, amelynek megelőzéséhez és megfékezéséhez elengedhetetlen a nemzetközi együttműködés,

meggyőződve továbbá arról, hogy a korrupció hatékony megelőzéséhez és felszámolásához minden részletre kiterjedő és több tudományágat átfogó megközelítés szükséges,

meggyőződve továbbá arról, hogy a technikai segítség rendelkezésre állása fontos szerepet játszhat abban, hogy erősítse az államoknak a korrupció hatékony megelőzésére és felszámolására irányuló képességét, többek között a kapacitás növelése és intézményfejlesztés útján,

meggyőződve arról, hogy a törvénybe ütköző módon szerzett magánvagyonok különösen károsak lehetnek a demokratikus intézményekre, a nemzetgazdaságokra és a jogállamiságra,

azzal a szándékkal, hogy hatékonyabban megelőzzék, felderítsék és meggátolják a jogellenesen szerzett vagyon más országba való átvitelét, és hogy javítsák az ilyen vagyon visszaszerzésére irányuló nemzetközi együttműködést,

elismerve a megfelelő jogszerű eljárás alapelveit a büntetőeljárás és a tulajdonnal kapcsolatos jogok eldöntésére irányuló polgári vagy közigazgatási eljárások során,

szem előtt tartva, hogy a korrupció megelőzése és végleges felszámolása minden államnak kötelessége, és ahhoz, hogy erőfeszítéseik ezen a területen hatékonyak legyenek, együtt kell működniük egymással, a magánszemélyek és az állami szektoron kívüli csoportok – mint például a civil társadalom, a civil szervezetek és a közösség alapú szervezetek – támogatása és bevonása mellett,

szem előtt tartva továbbá a közügyek és a köztulajdon helyes kezelése, az igazságosság, a felelősség és a törvény előtti egyenlőség elveit, valamint a közérkölcms megőrzését és a korrupció elutasítását támogató kultúra erősítésének szükségességét,

elismeréssel szólva a bűnmegelőzéssel és a büntetőjogi igazságszolgáltatással foglalkozó bizottság, valamint az ENSZ Kábítószer-ellenőrzési és Bűnmegelőzési Hivatalának a korrupció megelőzésére és felszámolására irányuló munkájáról,

emlékeztetve az ezen a területen más nemzetközi és regionális szervezetek által végzett munkára, beleértve az Afrikai Unió, az Európa Tanács, a Vám-egytműködési Tanács (más néven a Vámügyi Világszervezet), az Európai Unió, az Arab Államok Ligája, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet és az Amerikai Államok Szervezete tevékenységét,

elismeréssel véve tudomásul a korrupció megelőzésére és felszámolására irányuló többoldalú okmányokat, beleértve többek között az Amerikai Államok Szervezete által 1996. március 29-én elfogadott korrupció elleni Amerikai-közi egyezményt, az Európai Unió Tanácsa által 1997. május 26-án elfogadott, az Európai Közösségek tisztviselőinek vagy az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezményt, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet által 1997. november 21-én elfogadott, a nemzetközi üzleti tranzakciók során a külföldi hivatalos személyek megvesztegetése elleni küzdelemről szóló egyezményt, az Európa Tanács Miniszterek Bizottsága által 1999. január 27-én elfogadott, a korrupcióról szóló büntetőjogi egyezményt, az Európa Tanács Miniszterek Bizottsága által 1999. november 4-én elfogadott, a korrupcióról szóló polgári jogi egyezményt és a korrupció megelőzéséről és felszámolásáról szóló, az Afrikai Unió államfői és kormánya által 2003. július 12-én elfogadott Afrikai Unió egyezményt,

üdvözölve az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményének 2003. szeptember 29-i hatálybalépését,
a következőkben állapodtak meg:

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Az Egyezmény célja

Ezen Egyezmény céljai a következők:

a) elősegíteni és megerősíteni a korrupció hatékonyabb és hatásosabb megelőzésére és felszámolására irányuló intézkedéseket;

b) elősegíteni, megkönnyíteni és támogatni a nemzetközi együttműködést és technikai segítségnyújtást a korrupció megelőzése és a korrupció ellen folytatott harc során, beleértve a vagyontárgyak visszaszerzését is;

c) elősegíteni a közügyekben és a köztulajdonnal kapcsolatban a becsületességet, a számonkérhetőséget és a közügyek és köztulajdon helyes kezelését.

2. cikk

Értelmező rendelkezések

Ezen Egyezmény alkalmazásában:

a) „Hivatalos személy” a következőket jelenti: (i) az a személy, aki – kinevezés vagy választás alapján, tartós vagy ideiglenes jelleggel, fizetés fejében vagy fizetés nél-

kül – a részes államban jogalkotó, végrehajtó, közigazgatási vagy igazságszolgáltatási feladatot lát el, tekintet nélkül az illető személy beosztására; (ii) bármely egyéb személy, aki közfeladatot lát el, többek között állami szervezetenél vagy állami vállalatnál, vagy aki közszolgáltatást nyújt a részes állam saját jogrendszerében meghatározottak és az illető részes államhoz tartozó jogterületen alkalmazottak szerint; (iii) a részes állam saját jogrendszerében „hivatalos személy”-ként meghatározott egyéb személy. Ezen Egyezmény II. fejezetében meghatározott intézkedések alkalmazásában azonban, a „hivatalos személy” bármilyen olyan személyt jelenthet, aki közfeladatot lát el vagy közszolgáltatást nyújt a részes állam saját jogrendszerében meghatározottak és az illető részes államhoz tartozó jogterületen alkalmazottak szerint;

b) „Külföldi hivatalos személy” azt a személyt jelenti, aki – kinevezés vagy választás alapján – valamely külföldi országban jogalkotó, végrehajtó, közigazgatási vagy igazságszolgáltatási feladatot lát el; továbbá bármely személyt, aki állami feladatot lát el külföldi ország számára, többek között állami szervezetenél vagy állami vállalatnál;

c) „Nemzetközi közjogi szervezet tisztviselője” nemzetközi közalkalmazottat vagy azt a személyt jelenti, akit az illető szervezet felhatalmazott arra, hogy nevében eljárjon;

d) „Vagyontárgy” a vagyon minden fajtáját – materiális vagy immateriális, ingó vagy ingatlan, dologi vagy eszmei – jelenti, valamint az ilyen vagyonnal kapcsolatos jogcímet vagy érdekeltséget bizonyító jogi dokumentumokat vagy okmányokat;

e) „Bűncselekményből származó jövedelem” a közvetve vagy közvetlenül a bűncselekmény elkövetéséből származó vagy szerzett vagyont jelenti;

f) „Zár alá vétel” vagy „lefoglalás” a vagyontárgy áthelyezésének, átváltásának, elidegenítésének vagy mozgásának ideiglenes tilalmát vagy a vagyontárgy ideiglenes megőrzésbe vagy ellenőrzés alá vételét jelenti bíróság vagy egyéb illetékes hatóság által kiadott végzés alapján;

g) „Lefoglalás” – ami adott esetben elkobzással jár – a vagyontárgytól való tartós megfosztást jelenti bíróság vagy egyéb illetékes hatóság által kiadott végzés alapján;

h) „Alapbűncselekmény” azt a bűncselekményt jelenti, amelynek eredményeként olyan jövedelem jött létre, amely bűncselekmény tárgyává válhat az ezen Egyezmény 23. cikkében meghatározottak szerint;

i) „Ellenőrzött szállítás” azt a módszert jelenti, amellyel jogellenes vagy gyanús szállítmányok számára engedélyezik, hogy egy vagy több állam területét elhagyják, azon áthaladjon vagy oda belépjen az érintett államok illetékes hatóságainak tudomásával és felügyelete alatt, a bűncselekmény felderítése és a bűncselekmény elkövetésében részt vevő személyek személyazonosságának megállapítása céljából.

3. cikk

Tárgyi hatály

1. Ezt az Egyezményt kell – a benne foglalt rendelkezésekkel összhangban – alkalmazni a korrupció megelőzésére, felderítésére és büntetőeljárás megindítására, valamint az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekményekből származó jövedelmek lefoglalására, zár alá vételére, elkobzására és visszajuttatására.

2. Hacsak a jelen Egyezmény másként nem rendelkezik, ennek az Egyezménynek a végrehajtása szempontjából nem szükséges, hogy az Egyezményben meghatározott bűncselekmények állami vagyont károsítsanak vagy veszélyeztessenek.

4. cikk

A szuverenitás védelme

1. A részes államok az Egyezményből fakadó kötelezettségeiket az államok szuverén egyenlőségének és területi sérthetetlenségének elvével, valamint a más államok belügyeibe történő be nem avatkozás elveivel összeegyeztethető módon teljesítik.

2. Az Egyezmény egyetlen rendelkezése sem jogosít fel valamely részes államot arra, hogy egy másik állam területén joghatóságot gyakoroljon vagy olyan funkciókat lásson el, amelyeket a másik részes állam belső joga kizárólag saját hatóságainak hatáskörébe utal.

II. Fejezet

MEGELŐZŐ INTÉZKEDÉSEK

5. cikk

Megelőző jellegű korrupcióellenes politikák és gyakorlat

1. A részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – olyan hatékony, összehangolt korrupcióellenes politikákat dolgoznak ki, hajtanak végre, illetve folytatnak, amelyek elősegítik a társadalom részvételét, továbbá a jogállamiság, a közügyek és a köztulajdon helyes kezelése, a becsületesség, az átláthatóság és a beszámoltathatóság elveit tükrözik.

2. A részes államok arra törekednek, hogy hatékony gyakorlatot alakítsanak ki és támogassanak a korrupció megelőzésére.

3. A részes államok arra törekednek, hogy időszakosan értékeljék a vonatkozó jogi eszközöket és közigazgatási

intézkedéseket a korrupció megelőzésére és leküzdésére való alkalmasságuk meghatározása érdekében.

4. A részes államok – szükség szerint és saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – együttműködnek egymással és a megfelelő nemzetközi és regionális szervezetekkel az ebben a cikkben említett intézkedések elősegítése és kidolgozása során. Ez az együttműködés magában foglalhatja a korrupció megelőzésére irányuló nemzetközi programokban és projektekben való részvételt.

6. cikk

A korrupció megelőzésével foglalkozó testület vagy testületek

1. A részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – biztosítják olyan testület, illetve testületek működését, amelyek a következő eszközök segítségével szolgálják a korrupció megelőzését:

a) az ezen Egyezmény 5. cikkében említett politikák végrehajtása, illetve e politikák végrehajtásának ellenőrzése és összehangolása;

b) a korrupció megelőzésével kapcsolatos ismeretek bővítése és terjesztése.

2. A részes államok az e cikk 1. bekezdésében említett testület vagy testületek számára – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – biztosítják az ahhoz szükséges függetlenséget, hogy a testület vagy testületek hatékonyan és jogtalan befolyásolás nélkül el tudják látni feladataikat. Biztosítani kell a szükséges anyagi erőforrásokat és a szakembergárdát, valamint azt a képzést, amelyet a szakembergárda feladatai ellátása érdekében igényel.

3. A részes államok tájékoztatják az Egyesült Nemzetek főtitkárát azon hatóság vagy hatóságok nevééről és címéről, amelyek más részes államok számára támogatást nyújthatnak a korrupció megelőzésére irányuló különleges intézkedések kidolgozása és végrehajtása során.

7. cikk

Állami szektor

1. A részes államok – szükség szerint és saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – arra törekednek, hogy a közalkalmazottak, illetve más, nem megválasztott köztisztviselők toborzására, alkalmazására, megtartására, előléptetésére és nyugdíjazására nézve olyan rendszereket fogadjanak el, tartsanak fenn és erősítsenek,

a) amelyek a hatékonyság, az átláthatóság elvein és olyan objektív kritériumokon alapulnak, mint például az érdem, a méltányosság és a rátermettség;

b) amelyek megfelelő eljárásokat foglalnak magukban a korrupció által különösen támadhatónak tekintett állami

beosztásokat betöltő magánszemélyek kiválasztására és képzésére, valamint adott esetben e magánszemélyek váltakozó beosztásokba történő áthelyezésére;

c) amelyek a megfelelő díjazást és a méltányos bérskálát helyezik előtérbe, figyelembe véve a részes állam gazdasági fejlettségi szintjét;

d) amelyek oktatási és képzési programokat támogatnak, hogy eleget tudjanak tenni a közfeladatok kifogástalan, tisztességes és szabályszerű ellátására irányuló követelményeknek, és amelyek szakosított és megfelelő képzés keretében bővítik ismereteiket a korrupciónak a feladataik ellátásával járó kockázatairól. Ezek a programok hivatkozhatnak a magatartási szabályzatokra vagy előírásokra a megfelelő területeken.

2. A részes államok az ezen Egyezmény céljainak és saját jogrendszerük alapelveinek megfelelő jogalkotási és közigazgatási intézkedések meghozatalát is mérlegelik, hogy előírják a közhivatalokra való pályázás és a közhivatalokra történő megválasztás követelményeit.

3. A részes államok az ezen Egyezmény céljainak és saját jogrendszerük alapelveinek megfelelő jogalkotási és közigazgatási intézkedések meghozatalát is mérlegelik, hogy javítsák a választott közhivatalokra pályázó személyek, illetve a politikai pártok finanszírozásának átláthatóságát.

4. A részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – arra törekednek, hogy olyan rendszereket fogadjanak el, tartsanak fenn és erősítsenek, amelyek elősegítik az átláthatóságot és megakadályozzák az összeférhetetlenséget.

8. cikk

Hivatalos személyek magatartási szabályzata

1. A korrupció leküzdése érdekében a részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – többek között a feddhetetlenséget, a becsületességet és a felelősséget támogatják hivatalos személyeik körében.

2. A részes államok különösen arra törekednek, hogy intézmény- és jogrendszerükön belül magatartási szabályzatokat vagy előírásokat alkalmazzanak a közfeladatok kifogástalan, tisztességes és szabályszerű ellátására vonatkozóan.

3. E cikk rendelkezéseinek végrehajtása érdekében a részes államok – szükség szerint és saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – figyelembe veszik a regionális, interregionális és nemzetközi szervezetek vonatkozó kezdeményezéseit, mint például a Hivatalos személyek nemzetközi magatartási szabályzatát, amely a Közgyűlés 1996. december 12-i 51/59. sz. határozatának mellékletét képezi.

4. A részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – intézkedések és rendszerek megállapítását, illetve kialakítását is fontolóra veszik, hogy megkönnyítsék a hivatalos személyek számára a korrupciós cselekmények bejelentését az illetékes hatóságoknál, amennyiben feladataik ellátása során ilyen cselekmények jutnak tudomásukra.

5. A részes államok – szükség szerint és saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – olyan intézkedések és rendszerek megállapítására, illetve kialakítására törekednek, amelyek a hivatalos személyek számára előírják, hogy a megfelelő hatóságok számára nyilatkozatokat tegyenek többek között olyan külső tevékenységeikről, munkaviszonyukról, befektetéseikről, vagyonukról, továbbá jelentős ajándékokról vagy előnyökről, amelyekből hivatalos személyként ellátott feladataik tekintetében összeférhetetlenség származhat.

6. A részes államok mérlegelik – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – fegyelmi vagy egyéb intézkedések meghozatalát olyan hivatalos személyekkel szemben, akik megsértik az e cikknek megfelelően meghatározott magatartási szabályzatokat.

9. cikk

Közbeszerzés és a közpénzek kezelése

1. A részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – megteszik a szükséges lépéseket ahhoz, hogy olyan, az átláthatóságon, versenyeztetésen és objektív döntéshozatali kritériumokon alapuló megfelelő beszerzési rendszereket alakítsanak ki, amelyek hatékonyak többek között a korrupció megelőzésében. Ezek a rendszerek, amelyek alkalmazása során figyelembe vehetők a megfelelő küszöbértékek, többek között a következőkre irányulnak:

a) a beszerzési eljárásokra és szerződésekre vonatkozó információk nyilvános terjesztése, beleértve a pályázati felhívásokról szóló tájékoztatást, valamint a szerződések odaítélésére vonatkozó vagy azzal foglalkozó információkat, a lehetséges pályázók számára elégséges időt engedve pályázataik kidolgozásához és benyújtásához;

b) a részvételi feltételek – beleértve a kiválasztási és odaítélési kritériumokat, valamint a pályázati szabályokat – előzetes megállapítása és közzététele;

c) a közbeszerzési határozatokra vonatkozó objektív és előre meghatározott kritériumok alkalmazása annak érdekében, hogy megkönnyítsék a szabályok vagy eljárások szabályszerű alkalmazásának későbbi ellenőrzését;

d) a hazai bírósági felülvizsgálat hatékony rendszere, beleértve a hatékony fellebbezési rendszert, a jogorvoslati lehetőség biztosítása érdekében abban az esetben, ha nem tartják be az ebben a bekezdésben meghatározott szabályokat vagy eljárásokat;

e) szükség szerint intézkedések a beszerzésért felelős dolgozókkal kapcsolatos ügyek szabályozására, mint például az érdekeltségről szóló nyilatkozat egyes közbeszerzések során, az átvilágítási eljárások és a képzési követelmények.

2. A részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – megfelelő intézkedéseket hoznak a közpénzek kezelésének nagyobb átláthatósága és számonkérhetősége érdekében. Ezek az intézkedések többek között a következőkre terjednek ki:

a) a nemzeti költségvetés elfogadására irányuló eljárások;

b) időben történő jelentéstétel a bevételekről és kiadásokról;

c) a számviteli és könyvvizsgálati szabványok rendszere és a kapcsolódó ellenőrzés;

d) hatékony és eredményes kockázatkezelési és belső szabályozó és vezérlő rendszer; és

e) szükség esetén büntető intézkedés, ha nem tesznek eleget az ebben a bekezdésben meghatározott követelményeknek.

3. A részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – meghozzák azokat a polgári jogi és közigazgatási intézkedéseket, amelyek révén az állami kiadásokra és bevételekre vonatkozó számviteli nyilvántartások, pénzügyi beszámolók vagy más dokumentumok sértetlensége megőrizhető és az ilyen dokumentumok megamisítása megelőzhető.

10. cikk

Információk közzététele

Figyelembe véve a korrupció felszámolásának szükségességét, a részes államok saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek révén közigazgatásuk átláthatósága javítható – beleértve szükség szerint a közigazgatás szervezeteinek, működésének és döntéshozatali eljárásainak átláthatóságát is. Ezek az intézkedések többek között a következőket foglalhatják magukban:

a) olyan eljárások vagy szabályzatok elfogadása, amelyek a közvélemény bármely tagja számára lehetővé teszi, hogy szükség szerint információkat szerezzen a közigazgatás szervezetről, működéséről és döntéshozatali eljárásairól és – a magántitok és a személyes adatok védelmének tiszteletben tartásával – a közvéleményt érintő határozatokról és jogi aktusokról;

b) szükség szerint a közigazgatási eljárások egyszerűsítése annak érdekében, hogy a közvélemény tagjai számára megkönnyítsék a hozzáférést a döntéshozó hatóságokhoz; és

c) olyan információk közzététele, amelyek időszakos beszámolókat tartalmazhatnak a korrupció közigazgatásban előforduló kockázatairól.

11. cikk

A bírósági és ügyészségi szervekre vonatkozó intézkedések

1. Szem előtt tartva a bíróság függetlenségét és meghatározó szerepét a korrupció felszámolásában, a részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően és a bírói függetlenség sérelme nélkül – a bíróság tagjainak becsületességét és a bírói korrupció megelőzését elősegítő intézkedéseket hoznak. Ezek az intézkedések szabályokat tartalmazhatnak a bíróság tagjainak magatartására vonatkozóan.

2. Az e cikk 1. bekezdése alapján hozott intézkedésekkel azonos hatályú intézkedéseket lehet bevezetni és alkalmazni az ügyészségeken belül azokban a részes államokban, ahol az ügyészség nem a bíróság része, hanem a bíróságokéval azonos függetlenséget élvez.

12. cikk

Magánszektor

1. A részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – intézkedéseket hoznak a magánszektorot érintő korrupció megelőzése érdekében, megerősítik a számviteli és könyvvizsgálati előírásokat a magánszektorban, és szükség szerint hatékony, arányos és visszatartó polgári jogi, közigazgatási vagy büntetőjogi szankciókat léptetnek életbe ezen intézkedések be nem tartása esetére.

2. Az e célok megvalósításához szükséges intézkedések többek között a következőket foglalhatják magukban:

a) az együttműködés támogatása a jogalkalmazó szervezetek és az érintett magánszervezetek között;

b) az érintett magánszervezetek feddhetetlenségének megvédésére irányuló előírások és eljárások kidolgozásának támogatása, beleértve a magatartási szabályzatokat az üzleti tevékenység és valamennyi kapcsolódó szakmai tevékenység kifogástalan, tisztességes és szabályszerű ellátása és az összeférhetetlenség megelőzése érdekében, valamint a tisztességes kereskedelmi gyakorlat alkalmazásának elősegítése érdekében a vállalkozások körében és az állammal való szerződéses kapcsolatokban;

c) az átláthatóság támogatása a magánszervezetek körében, beleértve szükség szerint a társaságok alapításában és vezetésében részt vevő jogi és természetes személyek kiténének felfedezésére vonatkozó intézkedéseket is;

d) a magánszervezetek működését szabályozó eljárásokkal való visszaélés megelőzése, beleértve az állami ha-

tóságok által a kereskedelmi tevékenységekhez nyújtott támogatásokat és engedélyeket szabályozó eljárásokat is;

e) az összeférhetetlenség megelőzése – szükség szerint és indokolt időtartamra – korábbi hivatalos személyek szakmai tevékenységére vagy hivatalos személyeknek lemondásuk vagy nyugdíjazásuk utáni magánszektorban való alkalmazására vonatkozó korlátozások előírásával, ha ez a tevékenység vagy alkalmazotti viszony közvetlen kapcsolatban áll az e hivatalos személyeknek hivatali idejük alatt ellátott vagy általuk felügyelt feladataival;

f) annak biztosítása, hogy a magánvállalkozások – felépítésüket és méretüket figyelembe véve – megfelelő saját belső könyvvizsgálattal és ellenőrzéseikkel járuljanak hozzá a korrupciós cselekmények megelőzéséhez és felderítéséhez, és hogy e magánvállalkozások elszámolásai és kötelező pénzügyi kimutatásai a megfelelő könyvvizsgálati és igazolási eljárásoknak legyenek alávetve.

3. A korrupció megelőzése érdekében a részes államok meghozzák a szükséges intézkedéseket, amelyek – a könyvek és a feljegyzések vezetésére, a pénzügyi kimutatások közzétételére, valamint a számviteli és könyvvizsgálati előírásokra vonatkozó saját törvényeinek és rendeleteinek megfelelően – tiltják a következő, ezen Egyezménynek megfelelően meghatározott bármely bűncselekmény elkövetése céljából végzett cselekményeket:

- a) könyvelésen kívüli elszámolások létrehozása;
- b) könyvelésen kívüli vagy nem megfelelően azonosított tranzakciók végzése;
- c) nem létező kiadások elszámolása;
- d) kötelezettségek feltüntetése a kedvezményezettek téves megnevezésével;
- e) hamis dokumentumok használata; és
- f) a könyvelési dokumentumok szándékos megsemmisítése jogszabály által megjelölt időpontnál korábban.

4. A részes államok tiltják a kenőpénznek minősülő kiadások adóból való levonását, mivel a kenőpénz az ezen Egyezmény 15. és 16. cikkének megfelelően meghatározott bűncselekmények tényállásainak alapeleme, továbbá – értelemszerűen – a korrupciós magatartás során felmerült egyéb kiadások adóból történő levonását.

13. cikk

A társadalom részvétele

1. A részes államok megfelelő intézkedéseket hoznak – a rendelkezésükre álló eszközökön belül és saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően –, hogy elősegítsék a magánszemélyek és az állami szektoron kívüli csoportok, mint például a civil társadalom, a nem kormányzati szervezetek és a közösségi alapú szervezetek aktív részvételét a korrupció megelőzésében és leküzdésében, és hogy bővítsék a közvélemény ismereteit a korrupció létezéséről, okairól és

veszélyességéről. Ezt a részvételt olyan intézkedésekkel kell erősíteni, mint például:

- a) a döntéshozatali eljárások átláthatóságának javítása és a közvélemény azokban való részvételének elősegítése;
- b) a közvélemény tényleges hozzáféréseinek biztosítása az információkhoz;
- c) a korrupció elutasításához hozzájáruló, a közvélemény tájékoztatását szolgáló tevékenységek végzése, valamint közoktatási programok folytatása, beleértve az iskolai és az egyetemi tananyagot is;
- d) a korrupcióval kapcsolatos információk kérésének, átvételének, közzétételének és terjesztésének szabadsága, tiszteletben tartása, elősegítése és védelme. Ez a szabadság bizonyos mértékig korlátozható, de csak a jog által a következők érdekében előírt módon és szükséges mértékben:
 - (i) mások jogainak vagy jó hírének tiszteletben tartása;
 - (ii) a nemzetbiztonság, a közrend, a közegészség vagy a közérköls védelme.

2. A részes államok megfelelő intézkedéseket hoznak annak biztosítása érdekében, hogy az ebben az Egyezményben említett jelentősebb korrupcióellenes testületeket a közvélemény megismerje, és szükség szerint biztosítják a hozzáférést ezekhez a testületekhez bármilyen olyan esemény – akár névtelenül történő – bejelentése érdekében, amely az ezen Egyezménynek megfelelően meghatározott bűncselekménynek minősülhet.

14. cikk

A pénzmosás megelőzésére irányuló intézkedések

1. A részes államok:

a) Hatáskörükön belül a pénzmosás valamennyi formájának felderítése és megfiúsítása érdekében létrehozzák a bankok és a banknak nem minősülő pénzintézetek átfogó hazai szabályozási és felügyeleti rendszerét, beleértve a pénz- vagy értéktátralásokra irányuló, hivatalos vagy nem hivatalos szolgáltatásokat nyújtó természetes vagy jogi személyeket és szükség szerint a pénzmosás szempontjából különösen veszélyeztetett más testületeket is, amely rendszer hangsúlyozza az ügyfél és szükség szerint a hasznát húzó tulajdonos személyének azonosítására, a nyilvántartás-vezetésre és a gyanús tranzakciók bejelentésére vonatkozó előírásokat.

b) Ezen Egyezmény 46. cikkének sérelme nélkül biztosítják, hogy a pénzmosás felszámolásának szentelt közigazgatási, szabályozási, jogalkalmazó és egyéb hatóságok (beleértve adott esetben a saját jogrendszerükben a bíróságokat is) képesek együttműködni és információkat cserélni országos és nemzetközi szinten a saját jogszabályai által előírt feltételeken belül, és ennek érdekében mérlegelik egy országos pénzügyi nyomozó egység létesítését, amely központként szolgál a lehetséges pénzmosásra vonatkozó információk összegyűjtése, elemzése és terjesztése érdekében.

2. A részes államok mérlegelik olyan megvalósítható intézkedések végrehajtását, amelyekkel felderíthetik és figyelemmel kísérhetik a készpénz és a megfelelő forgatható eszközök határaikon keresztüli mozgását, az információk helyes felhasználásának biztosítására irányuló biztosítékoktól függően és a törvényes tőkemozgás akadályozása nélkül. Ezek az intézkedések magukban foglalhatják azt a követelményt, hogy a magánszemélyek és a vállalkozások bejelentést tegyenek jelentős mennyiségű készpénz és ennek megfelelő forgatható eszköz határokon túli mozgásáról.

3. A részes államok mérlegelik azon megfelelő és megvalósítható intézkedések végrehajtását, amelyek a következőket írják elő a pénzintézetek számára, a pénzáttalálásokat végzőket is beleértve:

a) a megbízóról pontos és komoly tájékoztatást adjanak a pénzeszközök elektronikus áttalálására szolgáló formanyomtatványokon és a kapcsolódó üzenetekben;

b) ezt a tájékoztatást az egész kifizetési láncolaton keresztül fenntartsák; és

c) fokozott vizsgálat alá vessék olyan pénzeszközök áttalását, amelyek nem tartalmaznak kimerítő tájékoztatást a megbízóról.

4. Az e cikk alapján való országos szabályozási és felügyeleti rendszer létrehozása során és az ezen Egyezmény más cikkeinek sérelme nélkül, a részes államokat felkérjük, hogy használják útmutatóként a regionális, régióközi és nemzetközi pénzmosás elleni szervezetek kapcsolódó kezdeményezéseit.

5. A részes államok arra törekednek, hogy a pénzmosás felszámolása érdekében bírósági, jogalkalmazó és pénzügyi szabályozó hatóságaik körében globális, regionális, kistérségi és kétoldali együttműködést hozzanak létre és támogassanak.

III. Fejezet

BŰNCSELEKMÉNNYÉ MINŐSÍTÉS ÉS JOGALKALMAZÁS

15. cikk

Országos szervek hivatalos személyeinek megvesztegetése

A részes államok elfogadják az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy a következőket – szándékos elkövetés esetében – bűncselekménnyé nyilvánítsák:

a) Hivatalos személynek jogtalan előny közvetve vagy közvetlenül történő ígérese, felajánlása vagy adása magának a tisztviselőnek vagy más személy vagy szervezet javára azért, hogy a tisztviselő hivatali feladatai gyakorlása során valamit megtegyen vagy valaminek a megtételétől tartózkodjon.

b) Jogtalan előnynek a hivatalos személy általi közvetve vagy közvetlenül történő kérése vagy elfogadása maga a tisztviselő vagy más személy vagy szervezet javára azért, hogy a tisztviselő hivatali feladatai gyakorlása során megtegyen valamit vagy valaminek a megtételétől tartózkodjon.

16. cikk

Külföldi hivatalos személyek és nemzetközi közjogi szervezetek tisztviselőinek megvesztegetése

1. A részes államok elfogadják az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy – szándékos elkövetés esetében – bűncselekménnyé nyilvánítsák a külföldi hivatalos személyeinek vagy nemzetközi közjogi szervezet tisztviselőjének jogtalan előny közvetve vagy közvetlenül történő ígérését, felajánlását vagy adását maga a tisztviselő vagy más személy vagy szervezet javára, annak érdekében, hogy a tisztviselő hivatali feladatai gyakorlása során megtegyen valamit vagy valaminek a megtételétől tartózkodjon.

2. A részes államok mérlegelik az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedések elfogadását, hogy – szándékos elkövetés esetében – bűncselekménnyé nyilvánítsák jogtalan előnynek a külföldi hivatalos személy vagy nemzetközi közjogi szervezet tisztviselője általi közvetve vagy közvetlenül történő kérését vagy elfogadását maga a tisztviselő vagy más személy vagy szervezet javára, annak érdekében, hogy a tisztviselő hivatali feladatai gyakorlása során megtegyen valamit vagy valaminek a megtételétől tartózkodjon.

17. cikk

Vagyontárgy hivatalos személy általi elsikkasztása, jogtalan elsajátítása vagy egyéb eltulajdonítása

A részes államok elfogadják az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy – szándékos elkövetés esetében – bűncselekménnyé nyilvánítsák vagyontárgynak, állami vagy magántulajdonban lévő pénzeszközöknek, értékpapíroknak vagy munkaköréből eredően a hivatalos személy gondjára bízott egyéb értékeknek a hivatalos személy általi elsikkasztását, jogtalan elsajátítását vagy egyéb eltulajdonítását maga a hivatalos személy vagy más személy vagy szervezet javára.

18. cikk

Befolyással üzérkedés

A részes államok elfogadják az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy a következőket

– szándékos elkövetés esetében – bűncselekménnyé nyilvánítsák:

a) Hivatalos személynek vagy más személynek jogtalan előny közvetve vagy közvetlenül történő ígérese, felajánlása vagy adása annak érdekében, hogy a hivatalos személy vagy a személy visszaéljen valódi vagy vélt befolyásával, hogy a részes állam közigazgatási vagy állami hatóságától jogtalan előnyre tegyen szert a cselekmény eredeti felbujtója vagy más személy javára;

b) Jogtalan előnynek a hivatalos személy vagy más személy általi közvetve vagy közvetlenül történő kérése vagy elfogadása maga a hivatalos személy vagy más személy javára annak érdekében, hogy a hivatalos személy vagy a személy visszaéljen valódi vagy vélt befolyásával, hogy a részes állam közigazgatási vagy állami hatóságától jogtalan előnyre tegyen szert.

19. cikk

Hivatali visszaélés

A részes államok mérlegelik az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedések elfogadását, hogy – szándékos elkövetés esetében – bűncselekménnyé nyilvánítsák a hivattal vagy beosztással való visszaélést, vagyis ha a hivatalos személy feladatai teljesítése során a jogszabályok megsértésével valamit megtesz vagy valaminek a megtételétől tartózkodik annak érdekében, hogy a maga vagy más személy vagy szervezet javára jogtalan előnyre tegyen szert.

20. cikk

Jogellenes meggazdagodás

Alkotmányuktól és jogrendszerük alapelveitől függően a részes államok mérlegelik az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedések elfogadását, hogy – szándékos elkövetés esetében – bűncselekménnyé nyilvánítsák a jogellenes meggazdagodást, vagyis ha a hivatalos személy vagy olyan jelentős növekedés mutatkozik, amelyre törvényes jövedelme alapján nem tud megfelelő magyarázatot adni.

21. cikk

Megvesztegetés a magánszektorban

A részes államok mérlegelik az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedések elfogadását, hogy – szándékosan esetén – a következők gazdasági, pénzügyi vagy kereskedelmi tevékenységek kapcsán történő elkövetését bűncselekménnyé nyilvánítsák:

a) Jogtalan előny közvetve vagy közvetlenül történő ígérese, felajánlása vagy adása olyan személynek, aki magánszektorbeli szervezetet irányít vagy magánszektorbeli szervezetnél bármilyen minőségben dolgozik, maga a személy vagy más személy javára annak érdekében, hogy az illető kötelezettségei megszegésével valamit megtegyen vagy valaminek a megtételétől tartózkodjon;

b) Jogtalan előny közvetve vagy közvetlenül történő kérése vagy elfogadása olyan személy által, aki magánszektorbeli szervezetet irányít vagy magánszektorbeli szervezetnél bármilyen minőségben dolgozik, maga a személy vagy más személy javára annak érdekében, hogy az illető kötelezettségei megszegésével valamit megtegyen vagy valaminek a megtételétől tartózkodjon.

22. cikk

Vagyontárgy elsikkasztása a magánszektorban

A részes államok mérlegelik az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedések elfogadását, hogy – a gazdasági, pénzügyi vagy kereskedelmi tevékenységek során való szándékos elkövetés esetében – bűncselekménnyé nyilvánítsák vagyontárgynak, magántulajdonban lévő pénzeszközöknek, értékpapíroknak vagy munkaköréből eredően az illető személy gondjára bízott egyéb értékeknek az olyan személy általi elsikkasztását, aki magánszektorbeli szervezetet irányít vagy magánszektorbeli szervezetnél bármilyen minőségben dolgozik.

23. cikk

Bűncselekményből származó jövedelmek tisztára mosása

1. A részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – elfogadják az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy a következőket – szándékos elkövetés esetében – bűncselekménnyé nyilvánítsák:

a) (i) vagyontárgy átalakítása vagy áthelyezése annak tudatában, hogy a vagyontárgy bűncselekményből származó jövedelem, annak érdekében, hogy eltitkolják vagy elrejtésük a vagyontárgy jogellenes származását, vagy hogy az alapul szolgáló bűncselekményben részt vevő személy kivonja magát cselekménye jogi következményei alól;

(ii) a vagyontárgy valódi jellegének, forrásának, feltalálási helyének, elrendezésének, mozgásának, tulajdonjogának vagy kapcsolódó jogainak eltitkolása vagy elrejtése annak tudatában, hogy az illető vagyontárgy bűncselekményből származik;

b) Jogrendszerük alapvető koncepcióitól függően:

(i) vagyontárgy megszerzése, birtoklása és használata az átvétel idejében annak tudatában, hogy az illető vagyontárgy bűncselekményből származik;

(ii) az e cikknek megfelelően meghatározott bármely bűncselekmény elkövetésében való részvétel, az elkövetésre való szövetkezés vagy összeesküvés, az elkövetés megkísérlése és az elkövetés elősegítése, az elkövetésre való felbujtás, az elkövetés megkönnyítése és az elkövetésre vonatkozó tanácsadás.

2. Az e cikk 1. bekezdésének végrehajtása vagy alkalmazása érdekében:

a) a részes államok arra törekednek, hogy az e cikk 1. bekezdését az alapul szolgáló bűncselekmények legszélesebb körére alkalmazzák;

b) a részes államok minimumként az ezen Egyezménynek megfelelően meghatározott bűncselekményeket az alapul szolgáló bűncselekmények körébe vonják;

c) a fenti b) pont alkalmazásában, az alapul szolgáló bűncselekmények a kérdéses részes állam joghatóságán belül és kívül elkövetett bűncselekményeket egyaránt magukban foglalják. A részes állam joghatóságán kívül elkövetett bűncselekmények akkor minősülnek alapul szolgáló bűncselekményeknek, ha az illető elkövetési magatartás az elkövetés helye szerinti állam saját jogrendje alapján bűncselekménynek minősül és ha ott követték volna el, az e cikket végrehajtó vagy alkalmazó részes állam saját jogrendszere alapján is bűncselekménynek minősülne;

d) a részes államok az Egyesült Nemzetek főtítkárának átadják az e cikket hatályba léptető jogszabályaik és későbbi módosításaik másolatait vagy azok leírását;

e) ha a részes állam saját jogrendszerének alapelvei előírják, elrendelhető, hogy az e cikk 1. bekezdésében meghatározott bűncselekményeket ne alkalmazzák az alapul szolgáló bűncselekményt elkövető személyekre.

24. cikk

Elrejtés

Az ezen Egyezmény 23. cikke rendelkezéseinek sérelme nélkül, a részes államok mérlegelik az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedések elfogadását, hogy – szándékos elkövetés esetében az ezen Egyezménynek megfelelően meghatározott valamely bűncselekmény elkövetése után, de az illető bűncselekményben való részvétel nélkül – bűncselekménnyé nyilvánítsák a vagyontárgy elrejtését vagy folyamatos visszatartását, ha az illető személy tudja, hogy a vagyontárgy az ezen Egyezménynek megfelelően meghatározott valamely bűncselekményből származik.

25. cikk

Az igazságszolgáltatás akadályozása

A részes államok elfogadják az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy a következőket

– szándékos elkövetés esetében – bűncselekménnyé nyilvánítsák:

a) fizikai erőszak, fenyegetés vagy megfélemlítés alkalmazása, vagy jogtalan előny ígérete, felajánlása vagy adása annak érdekében, hogy hamis tanúvallomást tegyenek, vagy hogy befolyásolják a tanúvallomás megtételét vagy a bizonyíték szolgáltatását az ezen Egyezménynek megfelelően meghatározott bűncselekmény elkövetésével kapcsolatos eljárás során;

b) fizikai erőszak, fenyegetés vagy megfélemlítés alkalmazása annak érdekében, hogy befolyásolják bírót vagy jogalkalmazó tisztviselő hivatali kötelezettségeinek gyakorlását az ezen Egyezménynek megfelelően meghatározott bűncselekmény elkövetésével kapcsolatban. Ebben a pontban semmi sem érinti a részes államok azon jogát, hogy a hivatalos személy egyéb kategóriáit védelemben részesítő jogszabályokkal rendelkezzenek.

26. cikk

Jogi személyek felelőssége

1. A részes államok elfogadják azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy – jogelveiknek megfelelően – megállapítsák a jogi személyek felelősségét az ezen Egyezmény szerint megállapított bűncselekményekben való részvétel esetében.

2. A részes állam jogelveitől függően, a jogi személyek felelőssége büntetőjogi, polgári jogi vagy közigazgatási lehet.

3. Ez a felelősség nem érinti a bűncselekményt elkövető természetes személyek büntetőjogi felelősségét.

4. A részes államok különösen biztosítják, hogy az e cikk értelmében felelős jogi személyeket hatáson, arányos és visszatartó büntetőjogi és nem büntetőjogi szankciókkal sújtják, beleértve a pénzbeli szankciókat is.

27. cikk

Részvétel és kísérlet

1. A részes államok olyan jogalkotási és egyéb intézkedéseket hozhatnak, amelyek ahhoz szükségesek, hogy – hazai joguknak megfelelően – bűncselekménnyé nyilvánítsák az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekményben bármilyen minőségben – bűnsegédként vagy felbujtóként – való részvételt.

2. A részes államok olyan jogalkotási és egyéb intézkedéseket tehetnek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy – hazai joguknak megfelelően – bűncselekménnyé nyilvánítsák az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmény elkövetésének kísérletét.

3. A részes államok olyan jogalkotási és egyéb intézkedéseket tehetnek, amelyek ahhoz szükségesek, hogy – hazai joguknak megfelelően – bűncselekménnyé nyilvánítsák az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekményre tett előkészületet.

28. cikk

Tudomás, szándék és cél mint a bűncselekmény elemei

Az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmény elemeként előírt tudomásra, szándékra és célra az objektív tényyszerű körülményekből lehet következtetni.

29. cikk

Elévülés

A részes államok szükség szerint hazai jogukban hosszú elévülési időtartamot állapítanak meg az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekménnyel szembeni eljárások megkezdéséhez, és hosszabb elévülési időtartamot állapítanak meg vagy felfüggesztik az elévülést, ha a feltételezett elkövető kivonta magát az igazságszolgáltatás alól.

30. cikk

Büntetőeljárás, ítélethozatal és szankciók

1. A részes államok az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények elkövetését annak súlyosságával arányos szankciókkal sújtják.

2. A részes államok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy – jogrendszerüknek és alkotmányos elveiknek megfelelően – megfelelő egyensúlyt alakítsanak ki vagy tartsanak fenn a hivatalos személyeik számára feladataik ellátása érdekében biztosított mentességek vagy igazságszolgáltatási kiváltságok és – ha szükséges – az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények hatékony nyomozásának, büntetőeljárás megindításának és elbírálásának lehetősége között.

3. A részes államok arra törekednek, hogy az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmény miatti büntetőeljárás vonatkozásában hazai joguk által biztosított döntési jogkört úgy gyakorolják, hogy a lehető leghatékonyabbá tegyék a felderítési és felelősségre vonási intézkedéseket ezen bűncselekmények tekintetében és kellő figyelemben részesítsék az ezen bűncselekmények elkövetésétől való elrettentés követelményét.

4. Az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények esetében a részes államok – hazai joguknak megfelelően és kellő figyelemmel a védekezés jogára – törekednek arra, hogy a tárgyalásig vagy fellebbezésig való ideiglenes szabadon bocsátásáról szóló határozatokkal kapcsolatosan előírt feltételek vegyék figyelembe azt, hogy a vádlott jelenlétét biztosítani kell a későbbi büntetőeljárások során.

5. A részes államok figyelembe veszik a kérdéses bűncselekmény súlyát, amikor a bűncselekményért elítélt személyek korábbi szabadon bocsátásának vagy feltételes szabadlábra helyezésének lehetőségét veszik fontolóra.

6. A részes államok – jogrendszerük alapelveinek megfelelő mértékben – olyan eljárások kialakítását veszik fontolóra, amelyek során az ezen Egyezmény szerinti bűncselekménnyel vádolt hivatalos személyt a megfelelő hatóság szükség szerint elbocsáthatja, felfüggesztheti vagy más beosztásba helyezheti, szem előtt tartva az ártatlanság vételme elvének tiszteletben tartását.

7. Ha azt a bűncselekmény súlya indokolja, a részes államok – jogrendszerük alapelveinek megfelelő mértékben – fontolóra veszik olyan eljárások kialakítását, amelyek alapján az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekben elítélt személyeket hazai jogukban meghatározott időtartamra bírósági végzés vagy más megfelelő eszköz útján kizárják a következőkből:

a) közhivatal ellátása; és

b) hivatal ellátása teljes vagy részleges állami tulajdonban lévő vállalatnál.

8. Ezen cikk 1. bekezdése nem érinti az illetékes hatóságok által a közalkalmazottakkal szemben gyakorolt fegyelmi jogkört.

9. Ebben az Egyezményben semmi sem érinti azt az elvet, hogy az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények és az alkalmazandó jogi védelem vagy a lefolytatás törvényességét ellenőrző más jogelvek leírását a részes állam hazai joga számára tartják fenn, és ezeket a bűncselekményeket e hazai jognak megfelelően kell üldözni és büntetni.

10. A részes államok arra törekednek, hogy elősegítsék az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményeket elkövető személyek visszailleszkedését a társadalomba.

31. cikk

Zár alá vétel, lefoglalás és elkobzás

1. A részes államok – hazai jogrendszerükön belül a lehető legnagyobb mértékben – meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik a következők elkobzását:

a) az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelmek vagy az ilyen jövedelem értékének megfelelő értékű vagyontárgy;

b) az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények során felhasznált vagy felhasználni szánt vagyontárgy, berendezés vagy egyéb eszköz.

2. A részes államok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy lehetővé tegyék az ezen cikk 1. bekezdésében említett tételnek a későbbi elkobzás érdekében történő azonosítását, nyomon követését, zár alá vételét vagy lefoglalását.

3. A részes államok – hazai joguknak megfelelően – elfogadják azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek az ezen cikk 1. és 2. bekezdése szerinti zár alá vett, lefoglalt vagy elkobzott vagyontárgyak illetékes hatóságok általi kezelésének szabályozásához szükségesek.

4. Ha ezeket a bűncselekményből származó jövedelmeket részben vagy egészben más vagyontárggyá alakították vagy változtatták át, a jövedelmek helyett erre a vagyontárgyra kell alkalmazni az ezen cikkben említett intézkedéseket.

5. Ha ezeket a bűncselekményből származó jövedelmeket törvényes forrásból származó vagyontárggyal vegyítik, a vegyített jövedelem becsült értékéig ezt a vagyontárgyat kell – a zár alá vételre vagy lefoglalásra vonatkozó jogkör sérelme nélkül – elkobozni.

6. A bűncselekményből származó jövedelemből, illetve az abból a vagyontárgyból származó jövedelemre és más haszonra, amelyre a bűncselekményből származó jövedelmet átalakították vagy átváltoztatták, vagy amellyel a bűncselekményből származó jövedelmet vegyítették, szintén az ebben a cikkben említett intézkedéseket kell alkalmazni, ugyanolyan módon és mértékben, mint a bűncselekményből származó jövedelem esetében.

7. Ezen cikk és az Egyezmény 55. cikke alkalmazásában a részes államok a banki, pénzügyi vagy üzleti feljegyzések rendelkezésre bocsátásának vagy zár alá vételének elrendelésére hatalmazzák fel bíróságait vagy egyéb illetékes hatóságait. A részes állam a banktitok alapján nem tagadhatja meg az ezen bekezdés rendelkezései alapján való eljárást.

8. A részes államok fontolóra vehetik annak lehetőségét, hogy az elkövető számára előírják, hogy a hazai jog alapelveinek, valamint a bírósági vagy egyéb eljárások jellegének megfelelő mértékben bizonyítsa az állítólagosan bűncselekményből származó jövedelem vagy az elkobzott egyéb vagyontárgy törvényes eredetét.

9. Ezen cikk rendelkezései nem értelmezhetők jóhiszemű harmadik személyek jogainak hátrányára.

10. Ebben a cikkben semmi sem érinti azt az elvet, hogy az említett intézkedéseket a részes állam hazai joga rendelkezéseinek megfelelően és ezen rendelkezésektől függően kell meghatározni és végrehajtani.

32. cikk

A tanúk, a szakértők és a sértettek védelme

1. A részes államok – hazai jogrendszerüknek megfelelően és lehetőségeikhez képest – hatékony védelmet biztosítanak a lehetséges megtorlással vagy megfélemlítéssel szemben azon tanúk és szakértők számára, akik az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekkel kapcsolatosan tanúvallomást tesznek, és adott esetben rokonaik vagy a hozzájuk közel álló személyek számára is.

2. Az ezen cikk 1. bekezdésében említett intézkedések többek között a következőket foglalhatják magukban, a vádlott jogainak sérelme nélkül, a jogszerű eljáráshoz való jogot is beleértve:

a) Az ilyen személyek fizikai védelmére irányuló eljárások kialakítása, mint például – a szükséges és megvalósítható mértékben – tartózkodási helyük megváltoztatása és adott esetben annak engedélyezése, hogy az ilyen személyek személyazonosságával vagy tartózkodási helyével kapcsolatos információkat ne hozzák nyilvánosságra vagy a nyilvánosságra hozattal kapcsolatosan korlátozásokat írjanak elő;

b) Olyan bizonyítási szabályok kialakítása, amelyek biztosítják, hogy a tanúk és a szakértők tanúvallomásukat saját biztonságuk veszélyeztetése nélkül tehessék meg, mint például annak engedélyezése, hogy a tanúvallomást az olyan kommunikációs eszközök használatával tegyék meg, mint például videó vagy más megfelelő eszköz.

3. A részes államok fontolóra veszik, hogy más államokkal megállapodásokat kötnek az e cikk 1. bekezdésében említett személyek tartózkodási helyének megváltoztatása érdekében.

4. E cikk rendelkezéseit kell alkalmazni a sértettekre, ha azok egyben tanúk is.

5. A részes államok – hazai joguktól függően – lehetővé teszik, hogy a sértettek véleményét és aggályait az elkövetőkkel szembeni büntetőeljárás megfelelő szakáiban a védelemhez való jog sérelme nélkül előterjesszék és vizsgálják.

33. cikk

A bejelentő személyek védelme

A részes államok fontolóra veszik, hogy hazai jogrendszerükbe megfelelő intézkedéseket illesztenek azon személyek hátrányos bánásmódban való részesítésével szemben, akik jóhiszeműen és megalapozottan az illetékes ha-

tóságoknál az ezen Egyezmény szerinti bűncselekménnyel kapcsolatos tényről bejelentést tesznek.

34. cikk

A korrupciós cselekmény következményei

Kellő figyelemmel a harmadik személyek jóhiszeműen szerzett jogaira, a részes államok – hazai joguk alapelveinek megfelelően – intézkedéseket hoznak a korrupció következményeinek rendezése érdekében. Ebben az összefüggésben a részes államok a korrupciót a jogi eljárások során elégséges tényezőnek tekinthetik ahhoz, hogy egy szerződést megsemmisítsenek vagy hatályon kívül helyezzenek, koncessziót vagy hasonló aktust visszavonjanak, vagy hogy egyéb jogorvoslati intézkedést tegyenek.

35. cikk

Kártérítés

A részes államok – hazai joguk elveinek megfelelően – meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek feljogosítják a korrupciós cselekmény eredményeként kárt szenvedett szervezeteket vagy személyeket kártérítés iránti jogi eljárás indítására a kárért felelősökkel szemben.

36. cikk

Szakhatóságok

A részes államok – jogrendszerük alapelveinek megfelelően – biztosítják a bűnüldözés keretében a korrupció elleni fellépésre szakosodott testület, testületek vagy személyek működését. E testület, testületek vagy személyek számára – a részes állam jogrendszere alapelveinek megfelelően – biztosítják azt a függetlenséget, amely szükséges ahhoz, hogy feladataikat hatékonyan és jogtalan befolyás nélkül láthassák el. E személyeknek vagy e testület vagy testületek szakembergárdáját megfelelő képzésben kell részesíteni, és feladataik teljesítéséhez megfelelő anyagi forrásokkal kell ellátni.

37. cikk

A bűnüldöző hatóságokkal való együttműködés

1. A részes államok megfelelő intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy azokat a személyeket, akik az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmény elkövetésében részt vesznek vagy részt vettek, arra ösztönözzék, hogy az illetékes hatóságok számára nyomozati és bizonyítási cé-

lokra hasznos információkat szolgáltatassanak, és hogy olyan tényleges, konkrét segítséget nyújtsanak az illetékes hatóságok számára, ami hozzájárulhat az elkövetőknek a bűncselekményből származó jövedelmektől való megfosztásához és az ilyen jövedelmek visszaszerzéséhez.

2. A részes államok fontolóra veszik annak a lehetőségnek a biztosítását, hogy szükséges esetekben enyhítik az olyan terheltek büntetését, akik jelentős együttműködést tanúsítottak az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmény nyomozása vagy a vádemelés során.

3. A részes államok fontolóra veszik annak a lehetőségnek a biztosítását, hogy – hazai joguk alapelveinek megfelelően – büntetőeljárás alóli mentességet adnak azon személy számára, aki jelentős együttműködést tanúsított az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmények nyomozása vagy a vádemelés során.

4. Az ilyen személyek védelmére az ezen Egyezmény 32. cikkében előírtakat kell értelemszerűen alkalmazni.

5. Ha az e cikk 1. bekezdésében említett, az egyik részes államban tartózkodó személy tud lényeges együttműködést nyújtani egy másik részes állam illetékes hatóságai számára, az érintett részes államok fontolóra vehetik, hogy – hazai joguknak megfelelően – megállapodásokat kötnek arról, hogy a másik részes állam biztosítja az e cikk 2. és 3. bekezdésében rögzített bánásmódot.

38. cikk

A hazai hatóságok közötti együttműködés

A részes államok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy – hazai joguknak megfelelően – ösztönözzék az együttműködést egyrészt állami hatóságaik, valamint hivatalos személyeik, másrészt a bűncselekmények nyomozásáért és a vádemelésért felelős hatóságaik között. Ez az együttműködés a következőket foglalhatja magában:

a) saját kezdeményezésre ez utóbbi hatóságok tájékoztatása arról, ha alapos okkal gyanítható, hogy az ezen Egyezmény 15., 21. és 23. cikkében megállapított bűncselekményeket elkövették; vagy

b) kérésre az összes szükséges információ szolgáltatása ez utóbbi hatóságok számára.

39. cikk

A hazai hatóságok és a magánszektor közötti együttműködés

1. A részes államok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy – hazai joguknak megfelelően – ösztönözzék az együttműködést hazai nyomozó és ügyészi hatóságaik és a magánszektorbeli szerve-

zetek, különösen a pénzüzetek között, az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények elkövetésével kapcsolatos ügyek tekintetében.

2. A részes államok fontolóra veszik állampolgáraik és a területükön állandó lakóhellyel rendelkező személyek ösztönzését arra, hogy a nemzeti nyomozó és ügyészi hatóságok számára jelentsék az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények elkövetését.

40. cikk

Banktitok

A részes államok biztosítják, hogy az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények hazai bűnügyi nyomozása esetében hazai jogrendszerükön belül megfelelő mechanizmusok állnak rendelkezésre a banktitokra vonatkozó jogszabályok alkalmazásából felmerülő akadályok felszámolása érdekében.

41. cikk

Bűnügyi nyilvántartás

A részes államok olyan jogalkotási vagy egyéb intézkedéseket fogadhatnak el, amelyek lehetővé teszik, hogy – a megfelelőnek ítélt feltételek mellett és cél érdekében – tekintetbe vegyék az állítólagos elkövető korábbi elítélését egy másik államban annak érdekében, hogy ezt az információt felhasználják az ezen Egyezmény szerinti bűncselekménnyel kapcsolatos büntetőeljárás során.

42. cikk

Joghatóság

1. A részes államok elfogadják az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy megállapítsák joghatóságukat az ezen Egyezményben meghatározott bűncselekmények vonatkozásában, ha:

a) a bűncselekményt az illető részes állam területén követik el; vagy

b) a bűncselekményt az elkövetés idején az illető részes állam zászlaja alatt hajózó vízi jármű vagy az illető részes állam jogszabályai szerint bejegyzett repülőgép fedélzetén követik el.

2. Az ezen Egyezmény 4. cikkétől függően, a részes állam az ilyen bűncselekmények tekintetében akkor is megállapíthatja joghatóságát, ha:

a) a bűncselekményt az illető részes állam állampolgárával szemben követik el; vagy

b) a bűncselekményt az illető részes állam állampolgára vagy a részes állam területén állandó lakóhellyel rendelkező hontalan személy követi el; vagy

c) az ezen Egyezmény 23. cikk 1. bekezdés b) pont (ii) alpontjában megállapított bűncselekmények egyikét a részes állam területén kívül követik el azzal a céllal, hogy a részes állam területén belül az ezen Egyezmény 23. cikk 1. bekezdés a) pont (i) vagy (ii) alpontjának vagy a b) pont (i) alpontjának megfelelően megállapított bűncselekményt kövessenek el; vagy

d) a bűncselekményt a részes állammal szemben követik el.

3. Az ezen Egyezmény 44. cikke érdekében, a részes államok megteszik azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek lehetnek joghatóságuk megállapításához az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények tekintetében, ha a területükön található állítólagos elkövetőt kizárólag azon az alapon nem adják ki, mert az állampolgáruk.

4. A részes államok megteszik azokat az intézkedéseket is, amelyek szükségesek lehetnek joghatóságuk megállapításához az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények tekintetében, ha az állítólagos elkövető a területükön található és az érintett személyt nem adják ki.

5. Ha az ezen cikk 1. vagy 2. bekezdése alapján joghatóságát gyakorló részes államot arról értesítik, illetve arról szerez tudomást, hogy ugyanazon elkövetési magatartás tekintetében más részes állam is folytat nyomozati, büntető vagy bírósági eljárást, akkor az érintett részes államok illetékes hatóságai tevékenységeik összehangolása érdekében szükség esetén konzultálnak egymással.

6. Az általános nemzetközi jogi normák sérelme nélkül, ez az Egyezmény nem zárja ki, hogy a részes állam hazai jogával összhangban megállapított büntető joghatóságát gyakorolja.

IV. Fejezet

NEMZETKÖZI EGYÜTTMŰKÖDÉS

43. cikk

Nemzetközi együttműködés

1. A részes államok büntető ügyekben az ezen Egyezmény 44–50. cikkeinek megfelelően együttműködnek egymással. A részes államok – szükség szerint és hazai jogrendszerüknek megfelelően – fontolóra veszik, hogy támogatást nyújtanak egymásnak a korrupcióval kapcsolatos polgári jogi és közigazgatási ügyek felderítése és eljárásai során.

2. A nemzetközi együttműködés során, ha a kettős büntethetőséget követelményként írják elő, ezt a követelményt teljesítettnek tekintik – tekintet nélkül arra, hogy a megke-

resett részes állam joga a bűncselekményt ugyanazon bűncselekményi kategórián belül helyezi-e el, vagy a bűncselekmény esetében ugyanazt az elnevezést használja-e, mint a megkereső részes állam –, ha a segítségkérés tárgyát képező bűncselekmény alapjául szolgáló elkövetői magatartás mindkét részes állam joga alapján bűncselekménynek minősül.

44. cikk

Kiadatás

1. Ezt a cikket kell alkalmazni az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekre, ha a kiadatási kérelemben megnevezett személy a megkeresett részes állam területén tartózkodik, feltéve, hogy a kiadatási kérelem alapjául szolgáló bűncselekmény mind a megkereső részes állam, mind pedig a megkeresett részes állam hazai joga alapján büntetendő.

2. Nem érintve az e cikk 1. bekezdésében foglalt rendelkezéseket, a részes állam – ha joga ezt lehetővé teszi – engedélyezheti valamely személy kiadatását az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó olyan bűncselekményért, amely saját hazai joga alapján nem büntetendő.

3. Ha a kiadatási kérelem több, egymástól különböző bűncselekményt tartalmaz, amelyek közül legalább egy ezen cikk alapján kiadatási bűncselekménynek minősül, mások azonban – annak ellenére, hogy az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekhez kapcsolódnak – nem képezik kiadatás tárgyát a kiszabható szabadságvesztés tartama miatt, a megkeresett részes állam ezt a cikket ez utóbbi bűncselekmények tekintetében is alkalmazhatja.

4. Az ezen cikk hatálya alá tartozó minden bűncselekményt úgy kell tekinteni, mintha az kiadatási bűncselekménynek minősülne valamely, a részes államok között hatályban lévő kiadatási szerződés alapján. A részes államok vállalják, hogy ezeket a bűncselekményeket kiadatási bűncselekménynek minősítik minden, közöttük megkötésre kerülő kiadatási szerződés esetén. A részes állam – ha joga engedi, hogy ezt az Egyezményt a kiadatás alapjaként alkalmazza – nem tekinti politikai bűncselekménynek az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményeket.

5. Ha a részes állam, amely a kiadatást hatályos szerződéstől teszi függővé, olyan részes államtól kap kiadatási kérelmet, amellyel nincsen kiadatási szerződése, ezt az Egyezményt a kiadatás jogalapjának tekintheti az ezen cikk hatálya alá tartozó bármely bűncselekmény tekintetében.

6. A részes állam, amely a kiadatást hatályos szerződéstől teszi függővé:

a) a megerősítő, elfogadási vagy jóváhagyási okmány letétbe helyezésekor vagy az ezen Egyezményhez való csatlakozáskor, tájékoztatja az Egyesült Nemzetek főtítká-

rát arról, hogy ezt az Egyezményt jogalapnak tekinti-e az ezen Egyezmény többi részes államaival való kiadatási eljárás során; és

b) ha ezt az Egyezményt nem tekinti a kiadatási eljárás jogalapjának, adott esetben kiadatási szerződések megkötésére törekszik az ezen Egyezmény többi részes államával e cikk végrehajtása érdekében.

7. A részes államok, amelyek a kiadatást nem teszik hatályos szerződéstől függővé, maguk között az ezen cikk hatálya alá tartozó bűncselekményeket kiadatási bűncselekményekként ismerik el.

8. A kiadatás a megkeresett részes állam hazai joga vagy az alkalmazandó kiadatási szerződések által előírt feltételektől függ, többek között a kiadatási bűncselekményekre vonatkozó minimális büntetéssel kapcsolatos követelményektől és azoktól az okoktól, amelyek alapján a megkeresett részes állam megtagadhatja a kiadatást.

9. A részes államok – hazai joguktól függően – a kiadatási eljárások felgyorsítására és az eljárásokkal kapcsolatos bizonyítási követelmények egyszerűsítésére törekednek az ezen cikk hatálya alá tartozó bűncselekmények tekintetében.

10. Hazai joga és kiadatási szerződéseinek rendelkezéseitől függően, a megkeresett részes állam – a megkereső részes állam kérésére, és ha meggyőződött arról, hogy a sürgető körülmények ezt indokolják – a személyt, akinek kiadatását kéri, és aki területén található, őrizetbe veszi vagy megfelelő intézkedést hoz annak biztosítása érdekében, hogy az illető a kiadatási eljárás során jelen legyen.

11. Ha valamely részes állam kizárólag azon az alapon nem adja ki a területén tartózkodó feltételezett elkövetőt az ezen cikk hatálya alá tartozó bűncselekményért, mert az illető az állampolgára, a kiadatási kérelmet előterjesztő részes állam kérésére köteles az ügyet indokolatlan késedelem nélkül illetékes hatóságai elé vinni büntetőeljárás indítása céljából. Ezek a hatóságok a határozataikat ugyanolyan feltételek szerint hozzák meg, mint az érintett részes állam jogában súlyosnak minősülő, bármely más bűncselekmény esetében. Az érintett részes államok együttműködnek egymással, különösen eljárási és bizonyítási szempontból, a büntetőeljárás hatékonyságának biztosítása érdekében.

12. Amennyiben egy részes állam csak azzal a feltétellel adhatja ki vagy adhatja át saját állampolgárát más államnak, hogy az illetőt visszaszállítják ebbe az államba annak a büntetőpernek vagy büntetőeljárásnak az eredményeként kiszabott büntetés letöltésére, amelynek érdekében a kiadatást vagy átadást kérték, és ez az állam, valamint a kiadatási kérelmet előterjesztő állam megegyeznek ebben, illetve az általuk megfelelőnek ítélt egyéb feltételekben, az ilyen feltételhez kötött kiadatás vagy átadás alkalmas arra, hogy a megkeresett részes állam mentesüljön az ezen cikk 11. bekezdésében előírt kötelezettség alól.

13. Amennyiben a megkeresett részes állam azért tagadja meg egy ítélet végrehajtása céljából kért kiadatást, mert az illető személy az állampolgára, a megkereső részes állam kérelmére köteles fontolóra venni a megkereső részes állam joga alapján hozott ítélet vagy az ítélet hátralevő részének végrehajtását, ha azt hazai joga lehetővé teszi, és az abban meghatározott követelményekkel összhangban.

14. Annak a személynek, akivel szemben az ezen cikk hatálya alá tartozó bűncselekmény miatt eljárást folytatnak, biztosítani kell a méltányos bánásmódot az eljárás valamennyi szakában, ideértve azon részes állam joga szerinti jogok és garanciák érvényesülését, amelynek a területén tartózkodik.

15. Ezen Egyezmény egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy kiadatási kötelezettséget keletkeztet, ha a megkeresett részes állam alapos okkal feltételezheti, hogy a megkeresést abból a célból terjesztették elő, hogy az illető személy neme, faja, vallása, nemzetisége, etnikai eredete vagy politikai meggyőződése miatt büntetőeljárást folytassanak le, illetve vele szemben büntetést szabjanak ki, vagy azt, hogy a megkeresés teljesítése a személy helyzetét ezen okok bármelyike miatt súlyosbítaná.

16. A részes államok nem tagadhatják meg a kiadatási kérelem teljesítését kizárólag azon az alapon, hogy megítélésük szerint a bűncselekménynek pénzügyi vonatkozásai is vannak.

17. A kiadás megtagadása előtt a megkeresett részes állam szükség szerint konzultál a megkereső részes állammal, hogy számára megfelelő lehetőséget biztosítson véleménye előterjesztéséhez és az állítására vonatkozó tájékoztatás megadásához.

18. A részes államok törekednek a kiadatási eljárás lefolytatása vagy hatékonyságának javítása érdekében két- vagy többoldalú megállapodások vagy Egyezmények megkötésére.

45. cikk

Az elítélt személyek átadása

A részes államok fontolóra veszik, hogy két- vagy többoldalú megállapodásokat vagy Egyezményeket kötnek az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények alapján szabadságvesztés büntetésre vagy más szabadságelvonással járó intézkedésre ítélt személyek átadására, hogy azok a büntetést saját területükön tölthessék le.

46. cikk

Kölcsönös jogsegély

1. A részes államok a lehető legszélesebb körben jogsegélyt nyújtanak egymásnak az ezen Egyezmény hatálya

alá tartozó bűncselekmények miatt indult nyomozások, továbbá a büntetőeljárások és bírósági eljárások során.

2. A megkeresett részes állam vonatkozó törvényei, szerződései és megállapodásai által engedélyezett lehető legszélesebb körben nyújt kölcsönös jogsegélyt az olyan bűncselekmények nyomozása, továbbá a büntetőeljárás és bírósági eljárás során, amelyek miatt a 26. cikk értelmében a megkereső részes államban jogi személy vonható felelősségre.

3. E cikknek megfelelően kölcsönös jogsegély iránti kérelem nyújtható be bármely alábbi célból:

a) személyektől bizonyíték vagy nyilatkozat megszerzése;

b) bírósági dokumentumok kézbesítésének foganatosítása;

c) házkutatás és lefoglalás, valamint zár alá vétel;

d) tárgyak és helyszínek vizsgálata;

e) információk, bizonyítási eszközök és szakértői vélemények átadása;

f) vonatkozó dokumentumok és feljegyzések eredeti példányainak vagy hiteles másolatainak átadása, beleértve a kormányzati, banki, pénzügyi, társasági vagy üzleti feljegyzéseket is;

g) bűncselekményből származó jövedelem, vagyontárgy, eszköz vagy más dolog beazonosítása vagy felkutatása bizonyítási célokra;

h) személyek önkéntes megjelenésének megkönnyítése a megkereső részes államban;

i) a megkeresett részes állam hazai jogával nem ellentétes egyéb típusú segítségnyújtás;

j) bűncselekményből származó jövedelem beazonosítása, zár alá vétele és felkutatása ezen Egyezmény V. fejezete rendelkezéseinek megfelelően;

k) vagyon visszaadása ezen Egyezmény V. fejezete rendelkezéseinek megfelelően.

4. A hazai jog sérelme nélkül, a részes állam illetékes hatóságai előzetes megkeresés nélkül büntető ügyekre vonatkozó információkat továbbíthatnak egy másik részes állam illetékes hatóságaihoz, ha úgy vélik, hogy ezek az információk segítséget nyújthatnak a hatóság számára nyomozások és büntetőeljárások megkezdésében vagy eredményes lefolytatásában, vagy ez utóbbi részes állam által ezen Egyezmény alapján megkeresés előterjesztésére vezethet.

5. Az e cikk 4. bekezdése alapján történő információátadás nem befolyásolja az információt szolgáltató illetékes hatóság államában folyó nyomozásokat és büntetőeljárásokat. Az információt átvevő illetékes hatóság eleget tesz annak a kérésnek, hogy az említett információ – akár átmenetileg – bizalmas maradjon, illetve betartja a felhasználásával kapcsolatos korlátozásokat. Ez azonban nem akadályozza meg az átvevő részes államot abban, hogy eljárásaiban nyilvánosságra hozza a megvádolt személyt mentesítő információkat. Ilyen esetben az átvevő részes állam a nyil-

vánosságra hozatal előtt értesíti a továbbító részes államot, és kérésre konzultál a továbbító részes állammal. Ha kivételes esetben nem lehetséges az előzetes értesítés, az átvevő részes állam késedelem nélkül értesíti a továbbító részes államot a nyilvánosságra hozatalról.

6. E cikk rendelkezései nem befolyásolják az olyan egyéb kétoldalú vagy többoldalú szerződés alapján való kötelezettségeket, amelyek részben vagy egészben a kölcsönös jogsegélyre irányadóak vagy lesznek irányadóak.

7. E cikk 9–29. bekezdéseit kell alkalmazni az e cikk alapján előterjesztett megkeresésekre, ha az érintett részes államokat nem köti kölcsönös jogsegélyre vonatkozó szerződés. Ha a részes államokat ilyen szerződés köti, a vonatkozó szerződés megfelelő rendelkezéseit kell alkalmazni, hacsak abban nem állapodnak meg, hogy azok helyett inkább e cikk 9–29. bekezdéseit alkalmazzák. A részes államokat nyomtatékosan felkéri e bekezdések alkalmazására, amennyiben ezek megkönnyítik az együttműködést.

8. A részes államok a bankitok alapján nem tagadhatják meg az e cikk alapján való kölcsönös jogsegély nyújtását.

9. a) A megkeresett részes állam – kettős büntethetőség hiányában az e cikk alapján való segítségnyújtásra irányuló megkeresésekre válaszolva – figyelembe veszi ennek az Egyezménynek a céljait, az 1. cikkben rögzítettek szerint;

b) A részes államok megtagadhatják a segítségnyújtást, ha nem áll fenn a kettős büntethetőség. A megkeresett részes állam azonban – ha az megegyezik jogrendszere alapvető szabályaival – kényszerintézkedéssel nem járó segítséget nyújt. Ezt a segítséget meg lehet tagadni, ha a kérés csekély jellegű ügyekre vagy olyan ügyekre irányul, amelyekre nézve ezen Egyezmény más rendelkezései alapján együttműködés vagy segítségnyújtás kérhető;

c) A részes államok fontolóra vehetik olyan intézkedések elfogadását, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy kettős büntethetőség hiányában e cikk alapján szélesebb körű segítséget nyújtsanak.

10. A személy – akit az egyik részes állam területén fogva tartanak vagy ott büntetését tölti, és akinek egy másik részes államban való megjelenését kéri személyazonosítás, tanúvallomás vagy más okból, amelynek célja, hogy a bizonyítékszerzés során segítséget nyújtson az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozás, büntető- vagy bírósági eljárás számára – az alábbi feltételek fennállása esetén adható át:

a) a személy a jogai ismertetését követően, ehhez önként hozzájárul;

b) mindkét részes állam illetékes hatóságai ebben megállapodnak az államaik által megfelelőnek tartott feltételek mellett.

11. E cikk 10. bekezdésének alkalmazásában:

a) A részes állam, amelynek a személyt átadják, jogosult és köteles az átadott személyt fogva tartani, kivéve, ha az átadó állam másra kéri vagy jogosítja fel;

b) A részes állam, amelynek a személyt átadták, előzetes megállapodásuknak megfelelően, haladéktalanul vagy a két állam illetékes hatóságai egyéb megállapodásának megfelelően köteles teljesíteni azon kötelezettségét, hogy visszaadja az illető személyt az átadó államnak;

c) A részes állam, amelynek a személyt átadják, nem kérheti az átadó államtól a kiadatási eljárás megindítását az érintett személy visszaadása céljából;

d) az átadott személynek az átadó államban letöltendő szabadságvesztés-büntetésébe beszámítják azt az időt, amelyet abban az államban töltött fogva tartásban, amelynek átadták.

12. Anélkül, hogy az e cikk alapján valamely személyt átadó részes állam hozzájárulna, ezzel a személlyel szemben, állampolgárságától függetlenül, nem lehet büntetőeljárást lefolytatni, sem őt fogva tartani vagy személyi szabadságában bármely egyéb módon korlátozni annak az államnak a területén, amelynek átadták, az átadó állam területének elhagyását megelőzően elkövetett cselekmények és elítélések miatt.

13. A részes államok kijelölik azt a központi hatóságot, amelynek joga és kötelezettsége, hogy átvegye a kölcsönös jogsegélyre irányuló megkereséseket és azokat végrehajtsa, vagy a végrehajtás érdekében továbbítsa az illetékes hatóságok számára. Ha a részes állam különálló jogsegélyi rendszerrel bíró különleges térséggel vagy területtel rendelkezik, kijelölheti azt a megkülönböztetett központi hatóságot, amely ugyanezen hatáskörrel rendelkezik az illető térségre vagy területre nézve. A központi hatóságok biztosítják a kapott megkeresések gyors és megfelelő végrehajtását vagy továbbítását. Ha a központi hatóság a megkeresést a végrehajtásra illetékes hatóság számára továbbítja, elősegíti a megkeresésnek az illetékes hatóság általi gyors és megfelelő végrehajtását. Az e célra kijelölt központi hatóságról a részes államok a megerősítő, elfogadási vagy jóváhagyási, illetve az ehhez az Egyezményhez való csatlakozási okmányaik letétbe helyezésekor értesítik az Egyesült Nemzetek Főtitkárát. A kölcsönös jogsegélyre irányuló megkereséseket és az ezzel kapcsolatos bármely közléseket a részes államok által kijelölt központi hatóságokhoz továbbítják. Ez a követelmény nem érinti a részes állam azon jogát, hogy előírja, hogy ezeket a megkereséseket és közléseket számára diplomáciai csatornákon keresztül továbbítsák, illetve sürgős esetben, ha ezzel a részes államok egyetértenek, a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezetén keresztül, ha lehetséges.

14. A megkereséseket írásban kell előterjeszteni, vagy ha lehetséges, írásbeli feljegyzés készítésére alkalmas eszközzel, a megkeresett részes állam számára elfogadható nyelven, olyan feltételek alapján, amely az illető részes állam számára lehetővé teszi a hitelesség megállapítását. A részes államok számára elfogadható nyelvről vagy nyelvekről megerősítő, elfogadási vagy jóváhagyási, illetve az ehhez az Egyezményhez való csatlakozási okmányaik letétbe helyezésekor értesítik az Egyesült Nemzetek Főtitkárát.

rát. Sürgős esetben, és ha ezt a részes államok elfogadják, a megkereséseket szóban is meg lehet tenni, de írásban haladéktalanul meg kell erősíteni.

15. A kölcsönös jogsegélyre irányuló megkeresés a következőket tartalmazza:

- a) a megkeresést előterjesztő hatóság megnevezése;
- b) a nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárás tárgya és jellege, amelyre a megkeresés vonatkozik, valamint a nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárást lefolytató hatóság neve és feladatai;
- c) a vonatkozó tények összegzése, kivéve a bírósági dokumentumok kézbesítésének célját szolgáló megkereséseket;
- d) a kért segítség leírása és azon különleges eljárások részletei, amelyeket a megkereső részes állam követni kíván;
- e) ahol lehetséges, az érintett személy személyazonosságára vonatkozó adatok, tartózkodási helye és állampolgársága;
- f) a bizonyíték, az információ vagy az intézkedés kérésének célja.

16. A megkeresett részes állam további információkat kérhet, ha ez a megkeresés hazai jogával összhangban történő végrehajtásához szükséges, vagy ha megkönnyítheti ezt a végrehajtást.

17. A megkeresést a megkeresett részes állam hazai jogával összhangban és amennyiben az lehetséges a megkeresésben meghatározott eljárásoknak megfelelően hajtják végre, ha az nem ellentétes a megkeresett részes állam jogával.

18. Amennyiben lehetséges és megfelel a hazai jog alapelveinek, ha egy magánszemély a részes állam területén tartózkodik és az illetőt egy másik részes állam igazságügyi hatóságainak tanúként vagy szakértőként meg kell hallgatnia, az első részes állam a másik megkeresésére engedélyezheti, hogy a kihallgatás videokonferencia útján történjen, ha a kérdéses magánszemély számára nem lehetséges vagy kívánatos, hogy személyesen megjelenjen a megkereső részes állam területén. A részes államok megállapodhatnak abban, hogy a kihallgatást a megkereső részes állam igazságügyi hatósága folytassa le, és azon a megkeresett részes állam igazságügyi hatósága részt vegyen.

19. A megkereső részes állam a megkeresett részes állam előzetes egyetértése nélkül nem továbbíthatja vagy használhatja fel a megkeresett részes állam által szolgáltatott információkat vagy bizonyítékokat a megkeresésben megállapított nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárásokon kívül. E bekezdés nem jelenti akadályát annak, hogy a megkereső részes állam eljárásai során nyilvánosságra hozza a megvádolt személyt mentesítő információt vagy bizonyítékot. Ez utóbbi esetben a megkereső részes állam a nyilvánosságra hozatal előtt értesíti a megkeresett részes államot, és ha kéri, konzultál a megkeresett részes állammal. Ha kivételes esetekben az előzetes értesítés nem lehetséges, a megkereső részes állam késedelem nélkül értesíti a megkeresett részes államot a nyilvánosságra hozatalról.

20. A megkereső részes állam előírhatja, hogy a megkeresett részes állam bizalmasan kezelje a megkeresés tényét és lényegi tartalmát, kivéve, ha az a megkeresés végrehajtásához szükséges. Ha a megkeresett részes állam nem tud eleget tenni a bizalmas kezelés követelményének, erről haladéktalanul értesíti a megkereső részes államot.

21. A kölcsönös jogsegély megtagadható:

- a) ha a megkeresést nem e cikk rendelkezéseinek megfelelően terjesztik elő;
- b) ha a megkeresett részes állam úgy ítéli meg, hogy a megkeresés végrehajtása valószínűleg hátrányosan érinti szuverenitását, biztonságát, a közrendet vagy egyéb alapvető érdekeit;
- c) ha a megkeresett részes állam hatóságai számára a hazai jog megtiltana a kért cselekmény lefolytatását hasonló bűncselekmény tekintetében, ha az saját illetékessége alá tartozó nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárás tárgyát képezné;
- d) ha a megkeresett részes állam jogával ellentétes lenne a kölcsönös jogsegély iránti megkeresés teljesítése.

22. A részes államok nem utasíthatják el a kölcsönös jogsegélyre irányuló megkeresést kizárólag azon az alapon, hogy a bűncselekménynek pénzügyi vonatkozásai vannak.

23. A kölcsönös jogsegély megtagadását indokolni kell.

24. A megkeresett részes állam a lehető legrövidebb időn belül végrehajtja a megkeresést és a lehetőségek szerint betartja a megkereső részes állam által, a megkeresésben javasolt és megindokolt határidőket. A megkereső részes állam indokoltan információkat kérhet a megkeresett részes államtól, a megkeresés teljesítése érdekében hozott intézkedések állásáról és fejleményeiről. A megkeresett részes állam válaszol a megkereső részes állam által előterjesztett, a megkeresés állására, fejleményeire és kezelésére vonatkozó indokolt megkeresésre. A megkereső részes állam haladéktalanul értesíti a megkeresett részes államot, ha a kért segítségre többé már nincsen szükség.

25. A megkeresett részes állam elhalaszthatja a kölcsönös jogsegély teljesítését azon az alapon, hogy az folyamatban lévő nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárást érint.

26. A megkeresésnek az e cikk 21. bekezdése alapján való elutasítása vagy a megkeresés végrehajtásának az e cikk 25. bekezdése alapján való elhalasztása előtt, a megkeresett részes állam konzultál a megkereső részes állammal annak megfontolása érdekében, hogy nyújtható-e jogsegély az általa szükségesnek tekintett feltételek és kikötések alapján. Ha a megkereső részes állam elfogadja az e feltételektől függő segítséget, eleget tesz a feltételeknek.

27. Nem érintve e cikk 12. bekezdésének rendelkezéseit, azon tanúval, szakértővel vagy más személlyel szemben, aki a megkereső részes állam kérésére beleegyezését adja ahhoz, hogy bizonyítékot szolgáltatson vagy segítséget nyújtson nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárásban a megkereső részes állam területén, nem indítanak büntetőeljárást, tartják fogva, ítélik el vagy alkalmaznak vele szemben személyes szabadságát korlátozó intézkedést a megkeresett részes állam területéről való távozása előtt elkövetett cselekmény vagy elítélés tekintetében. Ez a védelem megszűnik, ha a tanúnak, szakértőnek vagy más személynek – tizenöt egymást követő napig tartó vagy a részes államok által megállapított időtartamra nézve attól számítva, hogy hivatalosan arról értesítették, hogy jelenlétére többé az igazságügyi hatóságok nem tartanak igényt – lehetősége lett volna a távozásra, de az érintett személy önkéntesen a megkereső részes állam területén maradt, vagy elhagyta ugyan, de szabad akaratából oda visszatért.

28. A megkeresés végrehajtásának rendes költségeit a megkeresett részes állam viseli, hacsak az érintett részes államok másként nem állapodnak meg. Ha a kérés teljesítése jelentős vagy rendkívüli jellegű kiadásokat tesz vagy tesz majd szükségessé, a részes államok konzultálnak azon feltételek és kikötések meghatározása érdekében, amelyek alapján a megkeresést végrehajtják, továbbá a költségek viselésének módjáról.

29. A megkeresett részes állam:

a) átadja a megkereső részes állam számára a birtokában lévő azon kormányzati feljegyzések, dokumentumok vagy információk másolatát, amelyek hazai joga alapján a nyilvánosság rendelkezésére állnak;

b) belátása szerint – részben vagy egészben vagy az általa megfelelőnek tekintett feltételektől függően – átadhatja a megkereső részes állam számára a birtokában lévő azon kormányzati feljegyzések, dokumentumok vagy információk másolatát, amelyek hazai joga alapján nem állnak a nyilvánosság rendelkezésére.

30. A részes államok fontolóra veszik, hogy szükséges esetben olyan kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat vagy rendelkezéseket kötnek, illetve fogadnak el, amelyek e cikk rendelkezéseinek célját szolgálják, gyakorlati hatállyal ruháznák fel vagy erősítenék ezeket a rendelkezéseket.

47. cikk

Büntetőeljárások átadása

A részes államok megfontolják annak lehetőséget, hogy a büntetőeljárások egyesítése céljából átadják egymásnak az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények miatt indult büntetőeljárásokat azokban az esetekben, amikor ezt az átadást a megfelelő igazságszolgáltatás érdekében indokolt-

nak tekintik, különösen azokban az esetekben, amikor többszörös joghatóság állapítható meg.

48. cikk

Együttműködés a bűnüldözés területén

1. A részes államok – hazai jogi és közigazgatási rendszereiknek megfelelően – szorosan együttműködnek egymással, hogy javítsák az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények elleni fellépésre irányuló bűnüldözési intézkedések hatékonyságát. A részes államok különösen a következők érdekében tesznek hatékony intézkedéseket:

a) a kommunikációs csatornák erősítése és – ahol szükséges – kialakítása az illetékes hatóságok, ügynökségek és szolgálataik között annak érdekében, hogy megkönnyítsék az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények valamennyi szempontjára vonatkozó információk megszerzését és gyors cseréjét, beleértve – ha ezt az érintett részes államok megfelelőnek tekintik – a más bűncselekményekkel való kapcsolatokat is;

b) a többi részes állammal történő együttműködés a következőkre vonatkozó vizsgálatok lefolytatása során az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények tekintetében:

(i) az ilyen bűncselekményekben való részvétellel gyanúsított személyek személyazonossága, feltalálási helye és tevékenységei, vagy az érintett egyéb személyek tartózkodási helye;

(ii) a bűncselekményből származó jövedelem vagy az ilyen bűncselekményekből eredő vagyontárgy mozgása;

(iii) az ilyen bűncselekmények elkövetése során felhasznált vagy felhasználni szánt vagyontárgy, berendezés vagy eszköz mozgása;

c) adott esetben elemzési vagy vizsgálati célokra anyagok szükséges tételeinek vagy mennyiségének biztosítása;

d) adott esetben információcsere a többi részes állammal az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények elkövetéséhez használt eszközökkel vagy módszerekkel kapcsolatosan, beleértve a hamis személyazonosságok, hamisított, megváltoztatott vagy hamis dokumentumok felhasználását és az elrejtő tevékenységek egyéb eszközeit is;

e) a hatékony koordináció megkönnyítése az illetékes hatóságok, ügynökségek és szolgálataik között, és a szakembergárda és az egyéb szakértők cseréjének segítése, beleértve – az érintett részes államok közötti kétoldalú megállapodásoktól vagy rendelkezésektől függően – kapcsolattartó tisztek kinevezését is;

f) információcsere és koordináció az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények korai megállapítása céljából hozott közigazgatási és egyéb intézkedések tekintetében.

2. Ezen Egyezmény érvényesülése érdekében a részes államok fontolóra veszik, hogy a végrehajtó hatóságai közötti együttműködésről szóló kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat vagy rendelkezéseket kötnek, illetve fogadnak el, és ha már léteznek ilyen megállapodások vagy rendelkezések, módosítják azokat. Ilyen, az érintett részes államok közötti megállapodások vagy rendelkezések hiányában a részes államok fontolóra vehetik, hogy ez az Egyezmény szolgáljon a bűnüldözés területén történő kölcsönös együttműködés alapjául az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények tekintetében. Adott esetben a részes államok teljes mértékben felhasználják a megállapodásokat vagy a rendelkezéseket, beleértve a nemzetközi vagy regionális szervezeteket is, hogy javítsák a törvényvégrehajtó szervezeteik közötti együttműködést.

3. A részes államok arra törekednek, hogy a rendelkezésükre álló eszközökön belül együttműködjenek annak érdekében, hogy reagáljanak az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó, a modern technológia alkalmazásával elkövetett bűncselekményekre.

49. cikk

Közös nyomozás

A részes államok fontolóra veszik olyan kétoldalú vagy többoldalú megállapodások vagy rendelkezések megkötését, illetve elfogadását, amelyek alapján – egy vagy több államban nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárás tárgyát képező ügyek tekintetében – az érintett illetékes hatóságok közös nyomozati testületeket állíthatnak fel. Ilyen megállapodások vagy rendelkezések hiányában közös nyomozásokat lehet lefolytatni konkrét esetben való megállapodás alapján. Az érintett részes államok biztosítják, hogy teljes mértékben tiszteletben tartják azon részes állam szuverenitását, amelynek területén ezt a nyomozást végezni tervezik.

50. cikk

Különleges nyomozati technikák

1. A korrupció hatékony felszámolásának érdekében a részes államok – hazai jogrendszerük alapelvei által engedett mértékben és a hazai joguk által előírt feltételeknek megfelelően – meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, amelyek a rendelkezésükre álló eszközökön belül lehetővé teszik illetékes hatóságai számára az ellenőrzött szállítás megfelelő alkalmazását, és ha megfelelőnek tekintik, az olyan különleges nyomozati technikák alkalmazását területükön belül, mint például az elektronikus vagy egyéb formájú lehallgatás vagy fedett műveletek, és amelyek lehetővé teszik az ebből származó bizonyítékoknak a bíróság általi elfogadását.

2. Az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények felderítése érdekében a részes államokat arra ösztönzik, hogy ha szükséges, megfelelő kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat vagy rendelkezéseket kössenek, illetve fogadjanak el az ilyen különleges nyomozati technikák alkalmazására nézve a nemzetközi szintű együttműködés összefüggésében. Ezeket a megállapodásokat vagy rendelkezéseket az államok szuverén egyenrangúsága elvének teljes betartásával kötik, illetve fogadják el és hajtják végre, és szigorúan az ezen megállapodásokban vagy rendelkezésekben foglalt feltételeknek megfelelően alkalmazzák.

3. Az e cikk 2. bekezdésében rögzítettek szerinti megállapodás vagy rendelkezés hiányában konkrét alapon kell határozatot hozni az ilyen különleges nyomozati technikák nemzetközi szinten való alkalmazásáról, és ha szükséges, pénzügyi rendelkezéseket és kötelezettségvállalásokat lehet figyelembe venni az illetékességnek az érintett részes államok általi gyakorlása tekintetében.

4. Az érintett részes államok egyetértésével, az ellenőrzött szállítás nemzetközi szinten történő alkalmazására vonatkozó határozatok olyan módszereket is magukban foglalhatnak, mint például az áruk és pénzeszközök feltartóztatása és továbbra is sértetlenül hagyása, vagy részben vagy egészben történő elszállítása vagy kicserélése.

V. Fejezet

VAGYON VISSZAJUTTATÁSA

51. cikk

Általános rendelkezések

Vagyonnak az e fejezet alapján való visszajuttatása ezen Egyezmény alapelveinek minősül, és a részes államok e tekintetben a legszélesebb együttműködést és segítséget biztosítják egymás számára.

52. cikk

A bűncselekményből származó jövedelem áthelyezésének megelőzése és felderítése

1. Ezen Egyezmény 14. cikkének sérelme nélkül, a részes államok – hazai joguknak megfelelően – meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, miszerint az illetékességükön belüli pénzügyi intézetek számára előírják, hogy ellenőrizzék ügyfeleik személyazonosságát, hogy indokolt lépéseket tegyenek a nagy értékű számlákon elhelyezett pénzeszegek hasznélvezői személyazonosságának megállapítása érdekében, és hogy alapos vizsgálat alá vessék az olyan magánszemélyek, családtagjaik és közeli munkatársaik által

vagy nevében kért vagy fenntartott számlákat, amely személyeket fontos közfeladatokkal bíznak vagy bíztak meg. Ezek az alapos vizsgálatok arra irányulnak, hogy az illetékes hatóságok számára történő jelentéstétel céljából felderítsék a gyanús tranzakciókat, és nem értelmezhetők úgy, hogy a pénzügyintézetek számára ellehetetlenítsék vagy megtiltsák a törvényes ügyfelekkel való üzleti kapcsolatot.

2. Az e cikk 1. bekezdésében előírt intézkedések végrehajtásának megkönnyítése érdekében a részes államok – hazai joguknak megfelelően és a regionális, interregionális és nemzetközi szervezetek általi vonatkozó, a pénzügyi szférában szembeni kezdeményezések által ösztönözve – a következőket teszik:

a) iránymutatásokat adnak ki az azon természetes vagy jogi személyek típusairól, amelyek számlái tekintetében az illetékességükön belüli pénzügyintézetektől elvárják, hogy a számlákat alapos vizsgálat alá vessék azon számlák és tranzakciók típusairól, amelyeknek különös figyelmet kell szentelni, és azokról a megfelelő számlanyitási, vezetési és nyilvántartási intézkedésekről, amelyeket az ilyen számlákkal kapcsolatosan hozni kell; és

b) adott esetben – egy másik részes állam kérésére vagy saját kezdeményezésükre – értesítik az illetékességükön belüli pénzügyintézeteket azon adott természetes vagy jogi személyek személyazonosságáról, amelyek számlái tekintetében az illetékességükön belüli pénzügyintézetektől elvárják, hogy a számlákat alapos vizsgálat alá vessék azon személyeken kívül, akiknek személyazonosságát a pénzügyintézetek egyébként megállapíthatják.

3. Az e cikk 2. bekezdés a) pontja összefüggésében, a részes államok intézkedéseket hajtanak végre annak biztosítása érdekében, hogy pénzügyintézeik megfelelő időtartamra nézve megfelelő feljegyzéseket vezessenek az e cikk 1. bekezdésében említett személyeket érintő számlákról és tranzakciókról, amelyek minimumként információkat tartalmaznak az ügyfél, valamint ha lehetséges, a hasznélvező személyazonosságáról.

4. Annak érdekében, hogy megelőzzék és felderítsék az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények jogvédelmének áthelyezését, a részes államok megfelelő és hatékony intézkedéseket hajtanak végre annak érdekében, hogy – szabályozó és felügyeleti testületeik segítségével – megakadályozzák olyan bankok létesítését, amelyek nem rendelkeznek fizikai jelenléttel, és nem tartoznak szabályozott pénzügyi csoporthoz. A részes államok ezen túlmenően fontolóra vehetik azt, hogy pénzügyintézeik számára előírják, hogy utasítsák vissza az ilyen intézményekkel való levelezőbanki kapcsolat létesítését vagy folytatását, és hogy ellenálljanak olyan külföldi pénzügyintézetekkel való kapcsolatok létesítésének, amelyek lehetővé teszik, hogy számláikat olyan bankok használják, amelyek nem rendelkeznek fizikai jelenléttel, és nem tartoznak szabályozott pénzügyi csoporthoz.

5. A részes államok fontolóra veszik, hogy – hazai joguknak megfelelően – hatékony pénzügyi nyilvánosságra

hozatali rendszereket alakítanak ki megfelelő hivatalos személyeik számára, és a nem teljesítés esetében megfelelő szankciókat írnak elő. A részes államok azt is fontolóra veszik, hogy meg hozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy illetékes hatóságaik számára lehetővé tegyék az ilyen információk megosztását a többi tagállam illetékes hatóságaival, ha ez az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelem felderítéséhez, visszaköveteléséhez és visszaszerzéséhez szükséges.

6. A részes államok – hazai joguknak megfelelően – fontolóra veszik az ahhoz szükséges intézkedések meghozatalát, hogy a megfelelő hivatalos személyek számára, akik külföldi országban pénzügyi számla tekintetében érdekeltséggel, aláírási joggal vagy egyéb jogkörrel rendelkeznek, előírják, hogy ezt a kapcsolatot jelentsék a megfelelő hatóságok számára, és hogy az ilyen számlákra vonatkozóan megfelelő feljegyzéseket vezessenek. Nem teljesítés esetében ezek az intézkedések is megfelelő szankciókat írnak elő.

53. cikk

A vagyontárgy közvetlen visszaszerzésére irányuló intézkedések

A részes államok, a hazai joguknak megfelelően:

a) meg hozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy egy másik részes állam számára lehetővé tegyék, hogy bíróságai előtt polgári pert indítson az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmény elkövetésén keresztül szerzett vagyontárggyal kapcsolatos jogcím vagy tulajdonjog megállapítása érdekében;

b) meg hozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy bíróságaik számára lehetővé tegyék, hogy az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények elkövetői számára elrendeljék, hogy kártérítést vagy kártalanítást fizessenek azon részes állam számára, amely az ezen bűncselekmények miatt kárt szenvedett; és

c) meg hozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy bíróságaik vagy illetékes hatóságaik számára lehetővé tegyék, hogy azok – amikor elkobzásról kell dönteni – az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmény elkövetésén keresztül szerzett vagyontárgy tekintetében egy másik részes állam követelését mint törvényes tulajdonos követelése ismerjék el.

54. cikk

A vagyontárgy visszaszerzésére irányuló mechanizmus az elkobzás során való nemzetközi együttműködésen keresztül

1. A részes államok, annak érdekében, hogy az ezen Egyezmény 55. cikke alapján kölcsönös jogsegélyt nyújtsanak az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított

bűncselekmény elkövetésén keresztül szerzett vagy elkövetésével kapcsolatos vagyontárgy tekintetében, hazai joguknak megfelelően:

a) meg hozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy illetékes hatóságai számára lehetővé tegyék, hogy érvényt szerezzenek egy másik részes állam bírósága által kiadott elkobzási végzésnek;

b) meg hozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy illetékes hatóságai számára lehetővé tegyék, hogy – amennyiben illetékességgel rendelkeznek – elrendeljék az ilyen külföldi eredetű vagyontárgy elkobzását pénzmozgás vagy illetékességükbe tartozó egyéb bűncselekmény elbírálása vagy hazai joguk alapján engedélyezett más eljárás útján; és

c) vegyék fontolóra az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy lehetővé tegyék az ilyen vagyontárgy elkobzását büntetőjogi elítélés nélkül olyan esetekben, amikor az elkövetővel szemben nem lehet vádat emelni elhalálozás, szökés vagy távollét miatt, vagy más megfelelő esetekben.

2. A részes államok, annak érdekében, hogy kölcsönös jogsegélyt nyújtsanak az ezen Egyezmény 55. cikk 2. bekezdése értelmében tett megkeresés alapján, hazai joguknak megfelelően:

a) meg hozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy illetékes hatóságai számára lehetővé tegyék, hogy zár alá vegyék vagy lefoglalják a vagyontárgyat a megkereső részes állam bírósága vagy illetékes hatósága által kiadott zár alá vételi vagy lefoglalási végzés alapján, amely megfelelő alapot szolgáltat a megkeresett részes állam számára annak vélelmezéséhez, hogy az ilyen cselekmény megtétele megalapozott, és hogy a vagyontárgy végül elkobzási végzés tárgyát képezné e cikk 1. bekezdés a) pontjának alkalmazásában;

b) meg hozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy illetékes hatóságai számára lehetővé tegyék, hogy zár alá vegyék vagy lefoglalják a vagyontárgyat olyan megkeresés alapján, amely megfelelő alapot szolgáltat a megkeresett részes állam számára annak vélelmezéséhez, hogy az ilyen cselekmény megtétele megalapozott, és hogy a vagyontárgy végül elkobzási végzés tárgyát képezné e cikk 1. bekezdés a) pontjának alkalmazásában;

c) fontolóra veszik olyan további intézkedések meghozatalát, amelyek illetékes hatóságai számára lehetővé teszik, hogy a vagyontárgyat elkobzásra megőrizzék, mint például külföldi letartóztatás vagy az ilyen vagyontárgy megszerzésével kapcsolatos büntetőjogi vád alapján.

55. cikk

Elkobzás céljából történő nemzetközi együttműködés

1. A részes állam, amely egy másik, az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmény felett illetékességgel rendelkező részes államtól megkeresést kapott az ezen Egyezmény 31. cikk 1. bekezdésében említ-

tett, az állam területén található bűncselekményből származó jövedelem, vagyontárgy, berendezés vagy más eszköz elkobzására, hazai jogrendszerén belül a lehető legnagyobb mértékben eleget tesz a következőknek:

a) a megkeresést illetékes hatóságai elé terjeszti elkobzási végzés meghozatala céljából, és ha ezt a végzést meg hozzák, érvényt szerez annak; vagy

b) illetékes hatóságai elé terjeszti – annak érdekében, hogy annak a kért mértékben érvényt szerezzen – a megkereső részes állam területén bíróság által kiadott elkobzási végzést az ezen Egyezmény 31. cikk 1. bekezdésének és az 54. cikk 1. bekezdés a) pontjának megfelelően, amennyiben ez az elkobzási végzés az ezen Egyezmény 31. cikk 1. bekezdésében említett, a megkeresett részes állam területén található bűncselekményből származó jövedelemre, vagyontárgyra, berendezésre vagy más eszközre vonatkozik.

2. Az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmény felett illetékességgel rendelkező másik részes állam által tett megkeresést követően, a megkeresett részes állam intézkedéseket hoz, hogy beazonosítsa, nyomon kövesse és zár alá vegye vagy lefoglalja az ezen Egyezmény 31. cikk 1. bekezdésében említett bűncselekményből származó jövedelmet, vagyontárgyat, berendezést vagy más eszközt végső elkobzás érdekében, amelyet vagy a megkereső részes állam rendel el, vagy pedig – az e cikk 1. bekezdése alapján való megkeresés alapján – a megkeresett részes állam.

3. Az ezen Egyezmény 46. cikkének rendelkezéseit kell erre a cikkre értelemszerűen alkalmazni. A 46. cikk 15. bekezdésében meghatározott információk mellett, az e cikk alapján tett megkeresések a következőket tartalmazzák:

a) az e cikk 1. bekezdés a) pontjára vonatkozó megkeresés esetében, az elkobzandó vagyontárgy leírása, beleértve – a lehetséges mértékben – a vagyontárgy feltalálási helyét, és adott esetben a vagyontárgy becsült értékét, valamint a megkereső részes állam számára alapul szolgáló tényekről szóló nyilatkozat, amelyek elégségesek ahhoz, hogy a megkeresett állam hazai joga alapján végzést kérjen;

b) az e cikk 1. bekezdés b) pontjára vonatkozó megkeresés esetében, a megkeresés alapjául szolgáló, a megkereső részes állam által kiadott elkobzási végzés jogilag elfogadható másolata, a tényekről szóló nyilatkozat és tájékoztatás arról, hogy milyen mértékben kéri a végzés végrehajtását, a megkereső részes állam által annak érdekében tett intézkedéseket megállapító nyilatkozat, hogy megfelelő értesítést nyújtson a jóhiszemű harmadik személyek számára, és hogy biztosítsa a jogszerű eljárást, valamint az arról szóló nyilatkozat, hogy az elkobzási végzés jogerős;

c) az e cikk 2. bekezdésére vonatkozó megkeresés esetében, a megkereső részes állam számára alapul szolgáló tényekről szóló nyilatkozat és a kért cselekmények leírása, valamint – ha rendelkezésre áll – a megkeresés alapjául szolgáló végzés jogilag elfogadható másolata.

4. Az e cikk 1. és 2. bekezdésében előírt határozatokat vagy cselekményeket a megkeresett részes állam hozza, illetve teszi meg hazai joga rendelkezéseinek és eljárási szabályainak vagy a megkereső részes állammal szemben kötelező kétoldali vagy többoldali megállapodásnak vagy rendelkezésnek megfelelően, illetve ezektől függően.

5. A részes államok az Egyesült Nemzetek főtitkára számára átadják az e cikket hatályba léptető törvényeik és rendeleteik másolatát és e törvények és rendeletek későbbi módosításainak másolatát vagy ezek leírását.

6. Ha a részes állam úgy dönt, hogy az e cikk 1. és 2. bekezdésében említett intézkedések meghozatalát vonatkozó szerződés lététől teszi függővé, az illető részes állam ezt az Egyezményt szükséges és elégséges szerződési alapnak tekint.

7. Az e cikk alapján való együttműködést is meg lehet tagadni vagy fel lehet oldani az ideiglenes intézkedéseket, ha a megkeresett részes állam nem kap elégséges és időbeli bizonyítékot, vagy ha a vagyontárgy *de minimis* értékű.

8. Az e cikk alapján hozott ideiglenes intézkedés feloldása előtt, a megkeresett részes állam – ha lehetséges – a megkereső részes állam számára lehetőséget biztosít arra, hogy az intézkedés továbbfolytatása érdekében előterjessze indokait.

9. E cikk rendelkezései nem értelmezhetők úgy, hogy hátrányosan érintik a jóhiszemű harmadik személyek jogait.

56. cikk

Különleges együttműködés

A hazai jog sérelme nélkül, a részes államok olyan intézkedések meghozatalára törekednek, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy – saját nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárásaik sérelme nélkül – előzetes megkeresés nélkül továbbítsák az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelemről szóló információkat egy másik részes állam számára, ha úgy vélik, hogy az ilyen információk feltárása segítheti az információt átvevő részes államot abban, hogy nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárást indítson vagy folytasson le, vagy az illető részes állam általi megkereséshez vezethet az Egyezmény ezen fejezete alapján.

57. cikk

Vagyontárgyak visszajuttatása és a felettük való rendelkezés

1. A részes állam által az ezen Egyezmény 31. vagy 55. cikke alapján elkobzott vagyontárgy felett az illető részes állam rendelkezik, beleértve az e cikk 3. bekezdése alapján való, a korábbi törvényes tulajdonos számára tör-

tendő visszajuttatást is, az ezen Egyezmény rendelkezéseinek és hazai jogának megfelelően.

2. A részes államok – hazai joguk alapelveinek megfelelően – elfogadják az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy illetékes hatóságaik számára lehetővé tegyék az elkobzott vagyontárgy visszajuttatását, ha egy másik részes állam kérése alapján járnak el, az ezen Egyezménynek megfelelően és a jóhiszemű harmadik személyek jogait figyelembe véve.

3. Ezen Egyezmény 46. és 55. cikkének, valamint e cikk 1. és 2. bekezdésének megfelelően, a megkeresett részes állam:

a) közpénzek elsikkasztása és elsikkasztott közpénzek tisztára mosása esetében, az ezen Egyezmény 17. és 23. cikkében említettek szerint, ha az elkobzást az 55. cikknek megfelelően hajtották végre és a megkereső részes állambeli jogerős ítélet alapján – erről a követelményről a megkeresett részes állam lemondhat –, visszajuttatja az elkobzott vagyontárgyat a megkereső részes állam számára;

b) az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó egyéb bűncselekményből származó jövedelem esetében, ha az elkobzást az 55. cikknek megfelelően hajtották végre és a megkereső részes állambeli jogerős ítélet alapján – erről a követelményről a megkeresett részes állam lemondhat –, visszajuttatja az elkobzott vagyontárgyat a megkereső részes állam számára, ha a megkereső részes állam megfelelően bizonyítja az elkobzott vagyontárgy feletti korábbi tulajdonjogát a megkeresett részes állam számára, vagy ha a megkeresett részes állam az elkobzott vagyontárgy visszajuttatásának alapjaként elismeri a megkereső részes államnak okozott kárt;

c) minden egyéb esetben, prioritásban részesíti az elkobzott vagyontárgynak a megkereső részes állam számára történő visszajuttatását, az illető vagyontárgyat a korábbi törvényes tulajdonosoknak visszajuttatva vagy a bűncselekmény sértettjeit kártérítésben részesítve.

4. Adott esetben, és ha a részes államok másként nem határoznak, a megkeresett részes állam levonhatja az e cikk alapján az elkobzott vagyontárgy visszajuttatásához vagy a felette való rendelkezéshez vezető nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárások során felmerült indokolt kiadásokat.

5. Adott esetben, a részes államok különleges figyelemben részesíthetik, hogy konkrét esetben megállapodásokat kössenek vagy kölcsönösen elfogadható rendelkezéseket fogadjanak el az elkobzott vagyontárgy feletti végleges rendelkezés érdekében.

58. cikk

Pénzügyi nyomozó egység

A részes államok együttműködnek egymással abból a célból, hogy megelőzzék és felszámolják az ezen Egyez-

mény szerinti bűncselekményekből származó jövedelem áthelyezését, és hogy elősegítsék az ezen jövedelem visszaszerzésének módjait és eszközeit, és ennek érdekében egy olyan pénzügyi nyomozó egység létrehozását vesznek fontolóra, amelynek feladata a gyanús pénzügyi tranzakciókról szóló jelentések átvétele, elemzése és az illetékes hatóságok számára történő továbbítása.

59. cikk

Kétoldalú és többoldalú megállapodások és rendelkezések

A részes államok kétoldalú vagy többoldalú megállapodások és rendelkezések megkötését, illetve elfogadását vesznek fontolóra, hogy javítsák az Egyezmény e fejezete alapján vállalt nemzetközi együttműködés hatékonyságát.

VI. Fejezet

TECHNIKAI TÁMOGATÁS ÉS INFORMÁCIÓCSERE

60. cikk

Képzés és technikai támogatás

1. A részes államok a szükséges mértékben meghatározott képzési programokat kezdeményeznek, dolgoznak ki vagy fejlesztenek tovább a korrupció megelőzéséért és felszámolásáért felelős szakembergárdájuk számára. Ezek a képzési programok többek között a következő területekkel foglalkozhatnak:

a) a korrupció megelőzésére, felderítésére, kinyomozására, büntetésére és felszámolására irányuló hatékony intézkedések, beleértve a bizonyítékgyűjtési és nyomozati módszerek alkalmazását is;

b) kapacitásépítés a stratégiai korrupcióellenes politika kidolgozása és megtervezése során;

c) az illetékes hatóságok képzése a kölcsönös jogsegélyre irányuló, az ezen Egyezmény követelményeinek eleget tevő megkeresések kidolgozása terén;

d) az intézményeknek, a közszolgálat irányításának és a közpénzek kezelésének, beleértve a közbeszerzést is, valamint a magánszektorban az értékelése és erősítése;

e) az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelem áthelyezésének megelőzése és felszámolása, és az ilyen jövedelmek visszaszerzése;

f) az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelem áthelyezésének felderítése és lefoglalása;

g) az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelem mozgásának és az ilyen jövedelem áthelyezése, elrejtése vagy eltitkolása érdekében alkalmazott módszereknek a megfigyelése;

h) megfelelő és hatékony jogi és közigazgatási mechanizmusok és módszerek az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelem visszajuttatásának megkönnyítése érdekében;

i) az igazságügyi hatóságokkal együttműködő sértettek és tanúk védelme során alkalmazott módszerek; és

j) képzés a nemzeti és nemzetközi rendeletek terén és nyelvtanfolyamok.

2. A részes államok – lehetőségeiknek megfelelően – fontolóra veszik, hogy egymás számára a lehető legszélesebb technikai támogatást nyújtják, különösen a fejlődő országok javára, a korrupció felszámolására irányuló tervekben és programjaikban, beleértve az anyagi támogatást és képzést is az e cikk 1. bekezdésében említett területeken, valamint képzést és támogatást, és a vonatkozó szaktudás és szakismeret kölcsönös cseréjét, ami megkönnyíti a részes államok közötti nemzetközi együttműködést a kiadatás és a kölcsönös jogsegély területein.

3. A részes államok a szükséges mértékben erősítik az arra irányuló erőfeszítéseiket, hogy maximalizálják a nemzetközi és regionális szervezetekben, valamint a vonatkozó kétoldalú és többoldalú megállapodások vagy rendelkezések keretében folyó operatív és képzési tevékenységeket.

4. A részes államok fontolóra veszik, hogy kérésre egymás számára támogatást nyújtanak a korrupció típusaira, okaira, hatásaira és költségeire irányuló értékelések, tanulmányok és kutatások elkészítése, illetve végzése terén saját országukban, annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok és a társadalom részvételével stratégiákat és cselekvési terveket dolgozzanak ki a korrupció felszámolásához.

5. Az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelem visszaszerzésének megkönnyítése érdekében, a részes államok oly módon is együttműködhetnek, hogy egymás számára átadják azon szakértők nevét, akik e cél megvalósításában segítséget nyújthatnak.

6. A részes államok fontolóra veszik, hogy kistérségi, regionális és nemzetközi konferenciákat és szemináriumokat rendeznek annak érdekében, hogy elősegítsék az együttműködést és a technikai támogatást, és hogy ösztönözzék a kölcsönös aggályra okot adó problémák megvitatását, beleértve a fejlődő országok és az átalakuló gazdasággal rendelkező országok sajátos problémáit és igényeit is.

7. A részes államok fontolóra veszik, hogy önkéntes mechanizmusokat alakítanak ki annak érdekében, hogy technikai támogatási programokon és projekteken keresztül pénzügyileg hozzájáruljanak a fejlődő országoknak és az átalakuló gazdasággal rendelkező országoknak az ezen Egyezmény alkalmazására irányuló erőfeszítéseikhez.

8. A részes államok fontolóra veszik, hogy önkéntes hozzájárulásokat tesznek az ENSZ Kábítószer-ellenőrzési és Bűnmegelőzési Hivatala számára annak érdekében, hogy a Hivatalon keresztül erősítsék a fejlődő országokbeli programokat és projekteket ennek az Egyezménynek a végrehajtása érdekében.

61. cikk

A korrupcióról szóló információk gyűjtése, cseréje és elemzése

1. A részes államok fontolóra veszik, hogy szakértőkkel konzultálva elemzik a területükön mutatkozó korrupció trendjeit, valamint azokat a körülményeket, amelyek között a korrupciós bűncselekményeket elkövetik.

2. A részes államok fontolóra veszik, hogy kidolgozzák és a nemzetközi és regionális szervezeteken keresztül megosztják egymással a korrupcióval kapcsolatos statisztikai, elemző szaktudást és információkat azzal a céllal, hogy – amennyiben lehetséges – közös meghatározásokat, szabványokat és módszereket dolgozzanak ki, valamint információkat szerezzenek a korrupció megelőzésére és felszámolására irányuló legjobb gyakorlatokról.

3. A részes államok fontolóra veszik, hogy figyelemmel kísérik a korrupció felszámolására irányuló politikákat és tényleges intézkedéseiket, és értékelik ezek hatékonyságát és teljesítményét.

62. cikk

Egyéb intézkedések: az Egyezmény végrehajtása a gazdasági fejlesztésen és a technikai támogatáson keresztül

1. A részes államok meghozzák az ezen Egyezmény nemzetközi együttműködésen keresztül történő optimális végrehajtásához vezető intézkedéseket, figyelembe véve a korrupciónak az általában a társadalomra, és különösen a fenntartható fejlődésre gyakorolt hatását.

2. A részes államok konkrét erőfeszítéseket tesznek a lehetséges mértékben és egymással, valamint nemzetközi és regionális szervezetekkel együttműködve:

a) hogy javítsák különböző szintű együttműködésüket a fejlődő országokkal, ez utóbbiaknak a korrupció megelőzésével és felszámolásával kapcsolatos kapacitása megerősítése céljából;

b) hogy erősítsék a fejlődő országoknak a korrupció hatékony megelőzésére és leküzdésére irányuló erőfeszítései támogatását szolgáló pénzügyi és anyagi támogatást, és hogy segítséget nyújtsanak számukra ezen Egyezmény eredményes végrehajtásához;

c) hogy technikai támogatást nyújtsanak a fejlődő országoknak és az átalakuló gazdasággal rendelkező országoknak annak érdekében, hogy segítsék őket az ezen Egyezmény végrehajtásával kapcsolatban. Ennek érdekében a részes államok arra törekednek, hogy megfelelő és rendszeres önkéntes hozzájárulásokat tegyenek az Egyesült Nemzetek finanszírozási mechanizmusában kifejezetten erre a célra kijelölt számlára. A részes államok – hazai joguknak és az ezen Egyezmény rendelkezéseinek meg-

felelően – különösen azt is fontolóra vehetik, hogy az említett számlára utalják az ezen Egyezmény rendelkezéseinek megfelelően elkobzott pénzösszegnek vagy bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyontárgy értékének egy bizonyos százalékát;

d) hogy a többi államot és adott esetben pénzintézeteket arra ösztönzik és veszik rá, hogy e cikknek megfelelően csatlakozzanak erőfeszítéseikhez, különösen úgy, hogy még több képzési programot és modern berendezést nyújtsanak a fejlődő országok számára annak érdekében, hogy segítsék őket ezen Egyezmény céljainak megvalósításában.

3. A lehetséges mértékig, ezek az intézkedések nem érintik a hatályos külföldi segítségnyújtási kötelezettségvállalásokat vagy az egyéb, kétoldalú, regionális vagy nemzetközi szintű pénzügyi együttműködési rendelkezéseket.

4. A részes államok kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat vagy rendelkezéseket köthetnek, illetve fogadhatnak el az anyagi és logisztikai támogatásról, figyelembe véve az ezen Egyezmény által előírt nemzetközi együttműködési eszközök hatékonyságához, valamint a korrupció megelőzéséhez, felderítéséhez és felszámolásához szükséges pénzügyi rendelkezéseket.

VII. Fejezet

A VÉGREHAJTÁS MECHANIZMUSA

63. cikk

Az Egyezmény részes államainak konferenciája

1. Létrehozzák az ezen Egyezmény részes államainak konferenciáját, hogy javítsák a részes államok kapacitását és a közöttük folyó együttműködést az ebben az Egyezményben rögzített célok megvalósítása érdekében, és hogy elősegítsék és felülvizsgálják az Egyezmény végrehajtását.

2. A részes államok konferenciáját az Egyesült Nemzetek főtitkára hívja össze legkésőbb egy évvel az ezen Egyezmény hatálybalépése után. Ezt követően a részes államok konferenciája rendszeresen ülésezik a konferencia által elfogadott eljárási szabályoknak megfelelően.

3. A részes államok konferenciája elfogadja az eljárási szabályokat és az ezen cikkben rögzített tevékenységek működésére irányadó szabályokat, beleértve a megfigyelők elfogadásával és részvételével, valamint a tevékenységek végzése során felmerült kiadások kifizetésével kapcsolatos szabályokat is.

4. A részes államok konferenciája megállapodik az e cikk 1. bekezdésében rögzített célok megvalósítására

irányuló tevékenységekben, eljárásokban és munkamódszerekben, beleértve a következőket:

a) a részes feleknek az ezen Egyezmény II–V. fejezei, valamint 60. és 62. cikke alapján való tevékenységei megkönnyítése, beleértve az önkéntes hozzájárulások mozgósításának ösztönzését is;

b) a részes államok közötti információcsera megkönnyítése a korrupció mintáiról és trendjeiről, és a korrupció megelőzésére és felszámolására, valamint a büncselekményből származó jövedelem visszaszerzésére irányuló legjobb gyakorlatokról, többek között a vonatkozó információk közzététele útján, az ebben a cikkben említettek szerint;

c) együttműködés a megfelelő nemzetközi és regionális szervezetekkel és mechanizmusokkal, valamint a nem kormányzati szervezetekkel;

d) a többi nemzetközi és regionális mechanizmus által a korrupció megelőzése és felszámolása érdekében készített vonatkozó információk megfelelő felhasználása a munka szükségtelen megkettőzésének elkerülése érdekében;

e) ezen Egyezmény végrehajtásának a részes államok általi rendszeres felülvizsgálata;

f) ajánlások megtétele ezen Egyezmény és végrehajtásának javítása érdekében;

g) a részes államok technikai támogatási követelményeinek figyelembevétele ezen Egyezmény végrehajtása tekintetében és az e szempontból szükségesnek tekintett intézkedés ajánlása.

5. E cikk 4. bekezdésének alkalmazásában, a részes államok konferenciája – a szolgáltatott információkon és a részes államok konferenciája által kialakított kiegészítő felülvizsgálati mechanizmuson keresztül – megszerzi a szükséges ismereteket a részes államok által az ezen Egyezmény végrehajtása során hozott intézkedésekről és azokról a nehézségekről, amelyekkel ennek során a részes államoknak számolniuk kellett.

6. A részes államok információkat szolgáltatnak a részes államok konferenciája számára programjaikról, terveikről és gyakorlataikról, valamint az ezen Egyezmény végrehajtására irányuló jogalkotási és közigazgatási intézkedéseikről, a részes államok konferenciája által kértek szerint. A részes államok konferenciája vizsgálja az információk átvételének és az információk alapján való eljárásnak a leghatékonyabb módjait, beleértve többek között a részes államoktól és az illetékes nemzetközi szervezetektől kapott információkat is. Figyelembe vehetik a részes államok konferenciája által meghatározandó eljárásoknak megfelelően szabályszerűen akkreditált nem kormányzati szervezetektől származó információkat is.

7. E cikk 4–6. bekezdései alapján, a részes államok konferenciája – ha szükségesnek tekinti – megfelelő mechanizmust vagy testületet hoz létre, illetve állít fel, hogy támogatást biztosítson az Egyezmény tényleges végrehajtása során.

64. cikk

Titkárság

1. Az Egyesült Nemzetek főtitkára biztosítja a szükséges titkársági szolgáltatásokat az Egyezmény részes államainak konferenciája számára.

2. A titkárság:

a) támogatást nyújt a részes államok konferenciája számára az ezen Egyezmény 63. cikkében rögzített tevékenységek végzése során, továbbá biztosítja a szükséges szolgáltatásokat a részes államok konferenciájának ülései számára;

b) kérésre támogatást nyújt a részes államoknak a részes államok konferenciája számára történő információszolgáltatás során, az ezen Egyezmény 63. cikk 5. és 6. bekezdésében tervezettek szerint; és

c) biztosítja a szükséges koordinációt a megfelelő nemzetközi és regionális szervezetek titkárságaival.

VIII. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

65. cikk

Az Egyezmény végrehajtása

1. A részes államok – hazai joguk alapelveinek megfelelően – meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, a jogalkotási és közigazgatási intézkedéseket is beleértve, hogy biztosítsák az ezen Egyezmény alapján való kötelezettségeik végrehajtását.

2. A részes államok az ezen Egyezmény által előírtaknál szigorúbb vagy súlyosabb intézkedéseket is elfogadhatnak a korrupció megelőzése és felszámolása érdekében.

66. cikk

Viták rendezése

1. A részes államok arra törekednek, hogy az ezen Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos vitákat tárgyalásos úton rendezzék.

2. Az érintett részes államok egyikének kérésére, választottbíróság elé terjesztik a két vagy több részes állam között az ezen Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos azon vitát, amelyet indokolt időn belül nem lehet tárgyalásos úton rendezni. Ha a választottbírószági eljárásra irányuló kérés kelte után hat hó-

nappal az érintett részes államok képtelenek megállapodásra jutni a választottbíróóság szervezete tekintetében, a részes államok bármelyike a vitát a Nemzetközi Bíróság elé viheti a Bíróság alapokmányának megfelelő kérelem alapján.

3. A részes államok – az Egyezmény aláírása, ratifikálása, jóváhagyása vagy elfogadása, illetve az Egyezményhez való csatlakozás idejében – olyan értelmű nyilatkozatot tehetnek, hogy nem tekintik magukat az ezen cikk 2. bekezdése alapján kötelezettnek. A többi részes államot nem köti az ezen cikk 2. bekezdése az ilyen értelmű fenntartással élő részes állam irányában.

4. Az e cikk 3. bekezdésének megfelelően fenntartással élő részes állam ezt a fenntartást bármikor visszavonhatja az Egyesült Nemzetek főtitkárához intézett értesítéssel.

67. cikk

Aláírás, ratifikáció, elfogadás, jóváhagyás és csatlakozás

1. Ez az Egyezmény valamennyi állam számára aláírásra nyitva áll 2003. december 9-től 11-ig Meridában (Mexikó), majd ezt követően az Egyesült Nemzetek New York-i székházában 2005. december 9-ig.

2. Ez az Egyezmény a regionális gazdasági integrációs szervezetek általi aláírásra is nyitva áll, feltéve, hogy e szervezetek legalább egy tagállama aláírta ezt az Egyezményt e cikk 1. bekezdésének megfelelően.

3. Ez az Egyezmény megerősítés, elfogadás vagy jóváhagyás tárgyát képezi. A ratifikációs, elfogadási vagy jóváhagyási okmányokat az Egyesült Nemzetek főtitkáránál helyezik letétbe. A regionális gazdasági integrációs szervezet akkor helyezheti letétbe ratifikációs, elfogadási vagy jóváhagyási okmányát, ha legalább egy tagállama hasonlóképpen cselekedett. Ebben a megerősítő, elfogadási vagy jóváhagyási okmányban az illető szervezet nyilatkozik kompetenciája mértékéről az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó ügyek tekintetében. Ez a szervezet a letéteményest kompetenciája mértékének vonatkozó módosításairól is tájékoztatja.

4. Ez az Egyezmény nyitva áll bármely állam vagy olyan regionális gazdasági integrációs szervezet általi csatlakozásra, amelynek legalább egy tagja az ezen Egyezmény részes állama. A csatlakozási okmányokat az Egyesült Nemzetek főtitkáránál helyezik letétbe. Csatlakozása idejében a regionális gazdasági integrációs szervezet nyilatkozik kompetenciája mértékéről az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó ügyek tekintetében. Ez a szervezet a letéteményest kompetenciája mértékének vonatkozó módosításairól is tájékoztatja.

68. cikk

Hatálybalépés

1. Ez az Egyezmény a harmincadik megerősítő, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okmány letétbe helyezési időpontját követő kilencvenedik napon lép hatályba. E bekezdés alkalmazásában, a regionális gazdasági integrációs szervezet által letétbe helyezett okmányt nem az ezen szervezet tagállamai által letétbe helyezett okmányok kiegészítéseként veszik számba.

2. Azon állam vagy regionális gazdasági integrációs szervezet számára, amely a harmincadik megerősítő, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okmány letétbe helyezése után ratifikálja, fogadja el, hagyja jóvá ezt az Egyezményt vagy csatlakozik ehhez az Egyezményhez, ez az Egyezmény az illető állam vagy szervezet által a megfelelő okmány letétbe helyezését követő harmincadik napon vagy az ezen Egyezménynek az e cikk 1. bekezdése alapján való hatálybalépési időpontjában lép hatályba, mégpedig a két időpont közül a későbbi időpontban.

69. cikk

Módosítás

1. Ezen Egyezmény hatálybalépésétől számított öt év elteltével, a részes állam módosítást javasolhat és azt az Egyesült Nemzetek főtitkárához továbbítja, aki ezt követően a javasolt módosítást közli a részes államokkal és az Egyezmény részes államainak konferenciájával a javaslat tanulmányozása és a vonatkozó határozat meghozatala céljából. A részes államok konferenciája minden erőfeszítést megtesz annak érdekében, hogy az egyes módosításokkal kapcsolatosan konszenzust alakítsanak ki. Ha a konszenzusra irányuló valamennyi erőfeszítést kimerítették és semmilyen megállapodásra nem jutottak, a módosítás elfogadásához utolsó lehetőségként a részes államok konferenciáján jelen lévő és szavazó részes államok kétharmados többségét írják elő.

2. A regionális gazdasági integrációs szervezetek – a kompetenciájukba tartozó ügyekben – e cikk alapján való szavazati jogukat az ezen Egyezmény részes államainak minősülő tagállamaik számával egyenlő szavazatszámmal gyakorolják. Ezek a szervezetek nem gyakorolhatják szavazati jogukat, ha tagállamaik saját szavazati jogukat gyakorolják, és fordítva.

3. Az e cikk 1. bekezdésének megfelelően elfogadott módosítás a részes államok általi ratifikáció, elfogadás vagy jóváhagyás tárgyát képezi.

4. Az e cikk 1. bekezdésének megfelelően elfogadott módosítás a részes állam tekintetében az illető módosítás ratifikációs, elfogadási vagy jóváhagyási okmányának az Egyesült Nemzetek főtitkáránál való letétbe helyezési időpontját követően kilencven nappal lép hatályba.

5. Amikor a módosítás hatályba lép, mindazon részes államokra nézve kötelező, amelyek azt magukra nézve kötelezőnek ismerték el. A többi részes államot továbbra is az ezen Egyezmény rendelkezései és az általuk ratifikált, elfogadott vagy jóváhagyott módosítások kötik.

70. cikk

Felmondás

1. A részes államok felmondhatják ezt az Egyezményt az Egyesült Nemzetek főtitkárához intézett értesítéssel. Ez a felmondás az értesítésnek a főtitkár általi átvétele időpontját követően egy évvel válik hatályossá.

2. Ha az Egyezményt valamely regionális gazdasági integrációs szervezet valamennyi tagállama felmondja, az úgy tekintendő, hogy az adott szervezet mondta fel az Egyezményt.

71. cikk

Letéteményes és hivatalos nyelvek

1. Ezen Egyezmény kijelölt letéteményese az Egyesült Nemzetek főtitkára.

2. Az Egyezmény eredeti példányát – amelynek angol, arab, francia, kínai, orosz és spanyol nyelvű szövege egyaránt hiteles – az Egyesült Nemzetek főtitkáránál kell letétbe helyezni.

A fentiek hitelül, a Kormányuk által erre kellően felhatalmazott teljhatalmú megbízottak aláírták ezt az Egyezményt.”

3. § (1) E törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 2. §-a 2005. december 14-én lép hatályba.

(3) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a külügyminiszter gondoskodik.

Sólyom László s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2005. évi CXXXV.

törvény

a bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről*

Annak érdekében, hogy a bűncselekményt elszenvedett és emiatt életminőségükben veszélybe került személyek társadalmi, erkölcsi és anyagi sérelmei enyhüljenek – a társadalmi szolidaritás és méltányosság elvei alapján –, az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

A törvény hatálya

1. § (1) A törvény hatálya a Magyar Köztársaság területén elkövetett bűncselekmény sértettjére, valamint arra a természetes személyre terjed ki, aki a bűncselekmény közvetlen következményeként sérelmet, így különösen testi vagy lelki sérülést, érzelmi megrázkódtatást, illetve vagyoni kárt szenvedett el (a továbbiakban együtt: áldozat), ha

- a) magyar állampolgár,
- b) az Európai Unió bármely tagállamának állampolgára,
- c) az Európai Unió kívüli államnak az Európai Unióban jogszerűen tartózkodó állampolgára,
- d) a Magyar Köztársaság területén jogszerűen tartózkodó hontalan személy,
- e) emberkereskedelem áldozata,
- f) az állampolgársága szerinti államnak a Magyar Köztársasággal kötött nemzetközi megállapodása vagy viszonosság alapján erre jogosult.

(2) A viszonosság fennállása tekintetében az igazságügy-miniszter nyilatkozata az irányadó.

(3) Az e törvény szerinti áldozatsegítő szolgáltatás és állami kárenyhítés (a továbbiakban együtt: támogatás) az áldozatot akkor is megilleti, ha

- a) a feljelentés elutasítására, a nyomozás megszüntetésére, az eljárás megszüntetésére, illetőleg a vádlott felmentésére gyermekkor, kóros elmeállapot, kényszer vagy fenyegetés, tévedés, jogos védelem, végszükség vagy előljáró parancs,
- b) a feljelentés elutasítására, illetve az eljárás megszüntetésére a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 32. §-ában meghatározott büntethetőséget megszüntető ok miatt került sor.

2. § (1) E törvény szerinti áldozatsegítő szolgáltatás (a továbbiakban: szolgáltatás) igénybevételére jogosult az a Magyarországon életvitelszerűen élő magyar állampolgár is, aki jogszerűen külföldi tartózkodása alatt szándékos, személy elleni erőszakos bűncselekmény áldozatává vált, és ezt megfelelő módon igazolja.

* A törvényt az Országgyűlés a 2005. november 29-i ülésnapján fogadta el.

(2) E törvény szerinti állami kárenyhítésre (a továbbiakban: kárenyhítés) az áldozat az 1. § (1) bekezdésének c) pontja alapján akkor jogosult, ha az Európai Unió valamely tagállamában lakóhellyel vagy szokásos és jogszerű tartózkodási hellyel rendelkezik. Kárenyhítésben részesíthető az áldozat akkor is, ha Magyarországon tartózkodási vagy bevándorlási engedéllyel rendelkezik.

(3) E törvény VI. fejezete szerinti támogatási eljárás igénybevételére jogosult az a Magyarországon szokásos tartózkodási hellyel rendelkező személy, aki az Európai Unió más tagállamában vált szándékos, személy elleni erőszakos bűncselekmény áldozatává.

3. § E törvény hatálya nem terjed ki a büntetőeljárás terhére.

II. Fejezet

SZOLGÁLTATÁSOK

A szolgáltatások fajtái

4. § (1) Az állam áldozatsegítő szolgáltatásként elősegíti az áldozat érdekeinek érvényesítését, azonnali pénzügyi segítyt ad, illetve szakjogászai segítségnyújtást biztosít.

(2) Az érdekvérvényesítés elősegítése keretében a megyei (fővárosi) igazságügyi hivatal áldozatsegítő szolgálatai (a továbbiakban: területi áldozatsegítő szolgálat) az áldozatot a szükségletének megfelelő módon és mértékben hozzásegítik alapvető jogai érvényesítéséhez, az egészségügyi, egészségbiztosítási ellátások és a szociális ellátások igénybevételéhez.

(3) Azonnali pénzügyi segítyként a területi áldozatsegítő szolgálat fedezi az áldozat lakhatással, ruházkodással, ételmezéssel és utazással kapcsolatos, valamint a gyógyászati és kegyeleti jellegű rendkívüli kiadásait akkor, ha a bűncselekmény következtében az áldozat ezen kiadások megfizetésére nem képes. A segíty legmagasabb összege az alapösszeggel egyezik meg. Az alapösszeg mértéke a tárgyévét megelőző második év – a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett – nemzetgazdasági bruttó havi átlagkeresetének 43 százaléka.

(4) A szakjogászai segítségnyújtás keretében az állam az áldozatok részére a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvényben (a továbbiakban: Jst.) meghatározott támogatásokat biztosítja.

(5) Az érdekvérvényesítés elősegítése és az azonnali pénzügyi segíty a rászorultság vizsgálata nélkül térítésmentesen jár az áldozatnak. A szakjogászai segítségnyújtásra a Jst.-ben meghatározott feltételek esetén jogosult az áldozat.

A szolgáltatásokból kizárt áldozat

5. § Nem kaphat szolgáltatást az az áldozat, aki

a) a kért támogatást az ügyben korábban már megkapta,
b) korábban benyújtott támogatás iránti kérelmében valótlan adatokat szolgáltatott, az ezt megállapító határozat jogerőre emelkedésétől számított 2 évig,

c) a támogatás iránti kérelmében foglaltak ellenőrzésére irányuló vizsgálat elvégzését akadályozza,

d) a korábbi támogatás iránti kérelmében foglaltak ellenőrzését megakadályozta, az ezt megállapító határozat jogerőre emelkedésétől számított 2 évig,

e) a korábban igénybe vett, e törvény szerinti, pénzben nyújtott támogatást, illetve a jogi segítségnyújtás díját – bár arra köteles lett volna – nem térítette vissza az államnak.

III. Fejezet

A KÁRENYHÍTÉS

A kárenyhítés igénybevételére jogosult áldozat

6. § (1) Kárenyhítésre az a rászoruló áldozat jogosult,

a) akinek sérelmére szándékos, személy elleni erőszakos bűncselekményt követtek el, s ennek következményeként testi épsége, egészsége súlyosan károsodott,

b) aki az a) pontban meghatározott bűncselekmény következtében károsodott vagy meghalt sértettnek az elkövetés időpontjában egy háztartásban élő egyenes ági rokona, örökbefogadója vagy nevelőszülője, örökbefogadott vagy nevelt gyermeke, házastársa, élettársa,

c) akinek eltartására az a) pontban meghatározott bűncselekmény következtében károsodott vagy meghalt sértett jogszabály, végrehajtható bírósági, illetőleg hatósági határozat vagy érvényes szerződés alapján köteles vagy köteles volt.

(2) Rászorulóknak tekintendő az áldozat, ha havi nettó jövedelme – közös háztartásban élők esetén az egy főre eső jövedelem – nem haladja meg az alapösszeg kétszeresét (a továbbiakban: rászoruló).

(3) Jövedelmi helyzetére tekintet nélkül rászorulóknak tekintendő az az áldozat, aki

a) rendszeres szociális segélyben, időskorúak járadékában részesül,

b) adósságkezelési szolgáltatás, lakásfenntartási támogatás jogosultja,

c) a családjában olyan gyermeket gondoz, akinek rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre való jogosultságát megállapították,

d) számára egészségügyi szolgáltatás igénybevétele céljából a települési önkormányzat polgármestere önkormányzati hatáskörben szociális rászorultságot állapított meg,

e) ápolási díjban, közgyógyellátásban, rokkantsági járadékban részesül,

f) fogyatékosági támogatásra, vakok személyi járadéka vagy magasabb összegű családi pótlékra jogosult,

g) átmeneti szállást vagy éjjeli menedékhelyet igénybe vevő hajléktalan személy,

h) családok, gyermekek átmeneti otthonát igénybe vevő személy,

i) Magyarország területén menekültügyi eljárás alatt álló személy.

A kárenyhítés formái és mértéke

7. § (1) A kárenyhítést egy összegben vagy havi járadékként kell fizetni.

(2) Egyösszegű kárenyhítésként az áldozat a bűncselekmény miatt bekövetkezett vagyoni kárának teljes vagy részbeni megtérítését igényelheti. Az egyösszegű kárenyhítés mértéke:

a) az alapösszeg ötszörösét meg nem haladó kár 100 százaléka,

b) az alapösszeg ötszöröse és tízszerese közötti kár esetén az alapösszeg 5-szöröse, és az alapösszeg ötszöröse feletti rész 75 százaléka,

c) az alapösszeg tízszeresét meghaladó kár esetén az alapösszeg 8,75-szöröse, és az alapösszeg tízszerese feletti rész 50 százaléka, de legfeljebb az alapösszeg tizenötszöröse.

(3) A sértett bűncselekmény miatt bekövetkezett keresőképtelensége esetén – ha a keresőképtelenség várhatóan a 6 hónapot meghaladja – az áldozat járadék formájú kárenyhítésként a rendszeres jövedelmében bekövetkezett csökkenés részbeni enyhítését igényelheti. A járadék havi mértéke:

a) az igazolt jövedelemcsökkenés 75 százaléka, ha az áldozat 18 év alatti személy vagy mások gondozására szorul,

b) az igazolt jövedelemcsökkenés 50 százaléka, ha az áldozat mások gondozására nem szorul.

(4) A járadék legmagasabb összege havonta az alapösszeggel egyezik meg. A járadék legfeljebb három évig adható.

(5) A járadék folyósítását meg kell szüntetni, ha

a) a bűncselekményre tekintettel az áldozat rendszeres szociális vagy nyugdíj-biztosítási ellátásra való jogosultságát megállapították, és az ellátás folyósítását megkezdték,

b) jogerős bírósági határozat az áldozat részére kártérítésként járadékot állapított meg, és annak folyósítását megkezdték,

c) a biztosító az áldozat részére járadék folyósítását kezdi meg,

d) az áldozat keresőképtelensége megszűnik,

e) az áldozat a kötelezően előírt orvosi, szakértői vizsgálatról igazolatlanul távol maradt.

A kárenyhítésből kizárt áldozat

8. § Nem kaphat kárenyhítést az áldozat, ha

a) az 5. §-ban foglalt kizáró ok áll fenn,

b) a bűncselekményből eredő társadalombiztosítási, egyéb biztosítási igényét nem érvényesítette, illetve kár-igényét, biztosítási igényét érvényesítette, és kára a kárenyhítési kérelem benyújtásáig megtérült (ideértve a külföldi államtól, biztosítótól vagy nem kormányzati áldozatvédő szervezettől kapott juttatást is),

c) magatartása a bűncselekmény kiváltó oka volt, vagy a bűncselekmény elkövetésében közrehatott, és azt a bíróság jogerős határozatában megállapította,

d) felróható magatartása okozta a kárt, vagy az közrehatott a kár bekövetkezésében, és azt a bíróság jogerős határozatában megállapította,

e) a kárenyhítésre okot adó bűncselekmény miatt indult büntetőeljárásban a tanúvallomást jogosulatlanul megtagadta, vagy a szakértői vizsgálatban a közreműködési kötelezettségét nem teljesítette, illetőleg az idézéssel szembeni mulasztása miatt vele szemben jogerősen rendbíróságot szabtak ki,

f) a kárenyhítési eljárásban az orvosi, szakértői vizsgálatban történő közreműködési kötelezettségét nem teljesíti, a kért kiegészítő adatokat nem szolgáltatja, a meghallgatásról indokolatlanul távol marad,

g) a büntetőeljárás lefolytatásához szükséges magánindítványt nem tette meg,

h) a kárenyhítésre okot adó bűncselekmény miatt indult büntetőeljárásban, illetve a bűncselekménnyel összefüggésben

1. hamis vád (Btk. 233–236. §),

2. hatóság félrevezetése (Btk. 237. §),

3. hamis tanúzás (Btk. 238–241. §),

4. hamis tanúzásra felhívás (Btk. 242. §),

5. hatósági eljárás akadályozása (Btk. 242/A. §),

6. mentőköri elhallgatása (Btk. 243. §),

7. bűnpártolás (Btk. 244. §),

8. zártérés (Btk. 249. §),

9. az elkövető, illetőleg az elkövető hozzátartozója sérelmére személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó

bűncselekményt követett el, és azt a bíróság jogerős határozatában megállapította.

IV. Fejezet

ÁLTALÁNOS ELJÁRÁSI SZABÁLYOK

Tájékoztatás

9. § (1) A területi áldozatsegítő szolgálat a hozzá forduló ügyfelet tájékoztatja

a) a büntetőeljárásbeli jogairól és kötelezettségeiről,

b) a számára elérhető támogatások fajtáiról és az igénylés feltételeiről,

c) az e törvényben biztosított támogatásokon kívül igénybe vehető egyéb ellátásokról, juttatásokról, jogérvényesítési lehetőségekről,

d) az áldozatsegítésben részt vevő állami, önkormányzati, civil és egyházi szervezetek elérhetőségéről,

e) a bűncselekmény típusára figyelemmel az ismételt áldozattá válás elkerülésének lehetőségeiről.

(2) Ha a területi áldozatsegítő szolgálat más hatóságtól, szervtől vagy szervezettől, illetve az áldozatsegítő szolgálathoz benyújtott támogatás iránti kérelemből természetes személy áldozattá válásáról szerez tudomást, írásban tájékoztatja az ügyfelet – az (1) bekezdésben foglaltakon túl – arról, hogy áldozatsegítő támogatás jogosultja lehet, és jogosultsága esetén a támogatások iránt kérelmet terjeszthet elő.

(3) A területi áldozatsegítő szolgálat a tájékoztatás megtörténtéről – a (2) bekezdésben meghatározott eset kivételével – feljegyzést készít.

A támogatás engedélyezése iránti kérelem

10. § (1) Az áldozat a kérelmét bármely területi áldozatsegítő szolgálatnál előterjesztheti.

(2) A támogatás iránti kérelmet – kivéve a szakjogi segítségnyújtás iránti kérelmet – egy példányban, az erre a célra rendszeresített nyomtatvány (a továbbiakban: nyomtatvány) kitöltésével kell benyújtani. A nyomtatvány kitöltéséhez a területi áldozatsegítő szolgálat segítséget nyújt.

(3) A kérelemben meg kell jelölni

a) a természetes személy áldozat nevét, születési helyét és időpontját, anyja nevét, lakóhelyét és állampolgárságát,

b) a kérelem benyújtásának alapjául szolgáló bűncselekményre vonatkozó adatokat (a bűncselekmény megnevezése, a bűncselekmény elkövetésének helye, időpontja és lényeges körülményei),

c) azt, hogy a b) pontban megjelölt bűncselekmény az áldozat számára milyen sérelemmel, így különösen testi vagy lelki sérüléssel, érzelmi megrázkódtatással, illetve vagyoni kárral járt,

d) az igényelt támogatás fajtáját,

e) azt, hogy a korábban igénybe vett támogatásokkal kapcsolatban terheli-e az áldozatot az állammal szemben visszafizetési kötelezettség,

f) azt, hogy az áldozattal szemben az igényelt támogatás nyújtását kizáró ok fennáll-e.

(4) A 11. § szerinti igazolást az áldozat a kérelemhez csatolhatja, ha azzal rendelkezik. Ha az áldozat a kérelméhez nem csatolja a 11. § szerinti igazolást, azt a területi áldozatsegítő szolgálat a kérelem benyújtását követően haladéktalanul beszerzi. A 2. § (1) bekezdése esetén az áldozatnak kérelméhez a megfelelő dokumentumokat csatolnia kell.

Igazolás

11. § (1) A büntetőeljárás adott szakaszában eljáró nyomozó hatóság, ügyész vagy bíróság a támogatás igénybevételéhez igazolást állít ki az áldozat vagy a területi áldozatsegítő szolgálat kérelme alapján. Az igazolás tartalmazza

a) az áldozat 10. § (3) bekezdésének a) pontja szerinti adatait,

b) a büntetőeljárás tárgyát képező cselekményre vonatkozó adatokat (a tényállás és annak Btk. szerinti minősítése),

c) a büntetőeljárásra vonatkozó adatokat (eljáró hatóság megnevezése, ügyszám, a foganatosított büntetőeljárási intézkedések, vádemelés megtörténte, elhalasztása, mellőzése, a kérelmező büntetőeljárási pozíciója, az ügyben volt-e/van-e folyamatban közvetítői eljárás).

(2) Ha az áldozat ellen a 8. § h) pontjában megjelölt bűncselekmény miatt, a kárenyhítésre okot adó bűncselekménnyel összefüggésben büntetőeljárás indult, az igazolás ennek tényét is rögzíti.

(3) A nyomozó hatóság, az ügyész, illetve a bíróság köteles az igazolást a kérelem kézhezvételét követő munkanapon a hivatali idő végéig kiállítani.

(4) Az igazolás hatályát veszti, ha az igazolásban szereplő cselekmény miatt indított büntetőeljárásban az eljáró hatóság a feljelentést bűncselekmény vagy bűncselekmény gyanújának hiánya miatt jogerősen elutasítja, valamint a nyomozást bűncselekmény vagy bűncselekmény bizonyítottságának hiányában jogerősen megszünteti. Az áldozat kérelmére kiállított igazolás akkor is hatályát veszti, ha azt az áldozat a támogatás iránti kérelmének mellékelteként a kiállítást követő 15 napon túl nyújtja be a területi áldozatsegítő szolgálatához.

(5) A büntetőeljárás befejezéséről határozatot hozó hatóság – ha az ügyben korábban igazolást állítottak ki – 3 napon belül tájékoztatja a területileg illetékes területi áldozatsegítő szolgálatot az eljárás eredményéről.

Adatváltozás bejelentése

12. § Ha e törvény másként nem rendelkezik, az áldozat a kérelemben közölt adatokban bekövetkező változást – a kérelmet érdemben elbíráló döntés jogerőre emelkedéséig – annak megtörténtétől számított 8 napon belül köteles az eljárásra illetékes területi áldozatsegítő szolgálatnak bejelenteni.

A kérelemben foglaltak valódiságának ellenőrzése

13. § (1) A területi áldozatsegítő szolgálat a kérelem elbírálásához az áldozatot meghallgathatja, a támogatás igénybevételének feltételeire vonatkozó adatokat nyilvántartó hatóságokat a közölt adatok valódiságának ellenőrzé-

se érdekében megkeresheti, vagy a kérelemben megjelölt adatok valódiságát az áldozat lakásán vagy tartózkodási helyén is megvizsgálhatja.

(2) A támogatás feltételeinek vizsgálata céljából megkeresésre

- a) az adóhatóság az adótitokról,
- b) a nyomozó hatóság, az ügyész, illetve a bíróság a büntetőeljárás állásáról,
- c) a kezelést végző orvos az orvosi titokról,
- d) az erre hatáskörrel rendelkező hatóság a 6. § (3) bekezdésében megjelölt jogosultságokról tájékoztatja a területi áldozatsegítő szolgálatot.

(3) A meghallgatásról és a vizsgálatról jegyzőkönyvet kell készíteni.

Fellebbezés

14. § A területi áldozatsegítő szolgálat határozata ellen a Központi Igazságügyi Hivatal Áldozatsegítő Szolgálatához (a továbbiakban: központi áldozatsegítő szolgálat) lehet fellebbezni.

Visszatérítés

15. § (1) Az áldozat a támogatás iránti kérelmet érdemben elbíráló határozat jogerőre emelkedését követő 3 évig köteles visszatéríteni a pénzben nyújtott támogatást, ha

- a) az eljáró hatóság jogerősen megállapította, hogy a támogatás alapjául szolgáló cselekmény nem bűncselekmény, kivéve az 1. § (3) bekezdése szerinti eseteket,
- b) az áldozat a támogatás iránti kérelmében valótlan adatot szolgáltatott,
- c) a kár más forrásból részben vagy egészben megtérült, de legfeljebb a megtérülés mértékéig,
- d) a támogatás igénybevételét kizáró ok a támogatást követően következett be.

(2) Ha az áldozatnak a támogatást vissza kell térítenie, erre az a területi áldozatsegítő szolgálat kötelezi határozattal, amelyik a támogatást engedélyezte.

(3) Az áldozat köteles a támogatást egy összegben, a visszafizetésre kötelező jogerős határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül az Igazságügyi Hivatal „áldozatsegítés” elnevezésű célelőirányzatának megfizetni.

(4) A területi áldozatsegítő szolgálat a visszatérítendő összeg megfizetésére kérelemre, indokolt esetben egy alkalommal legfeljebb hat hónap halasztást vagy részletfizetést engedélyezhet.

(5) A vissza nem térített támogatás adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül, a teljesítés elmulasztása esetén a területi áldozatsegítő szolgálat megkeresi a tartozás összegének behajtására hatáskörrel rendelkező szervet.

Nyilvántartás

16. § (1) A területi áldozatsegítő szolgálat a tájékoztatósokról, a beérkezett kérelmekről, a megítélt támogatásokról – a támogatás iránti kérelmek elbírálása, a visszatérítési kötelezettség teljesítésének ellenőrzése, valamint megyei és országos statisztikai adatgyűjtés érdekében – nyilvántartást vezet.

(2) A nyilvántartás tartalmazza

- a) az áldozatnak a 10. § (3) bekezdésének a) pontja szerinti adatait,
- b) a 10. § (3) bekezdésének c) pontja szerinti adatokat,
- c) a 11. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti adatokat,
- d) a támogatásra vonatkozó adatokat:
 1. az eljáró területi áldozatsegítő szolgálat neve,
 2. az igényelt támogatás formája,
 3. a határozat tartalma,
 4. a határozathozatal helye és időpontja,
 5. a jogorvoslati kérelem elbírálása, jogerőre emelkedés időpontja,
 6. a megismételt eljárás adatai,
 7. a támogatás ellenőrzésére vonatkozó adatok,
 8. a közreműködő szervezetek nevei.

(3) A területi áldozatsegítő szolgálat a nyilvántartásban rögzített adatokat a kérelem előterjesztésétől számított 10 évig tartja nyilván és kezeli.

(4) A területi áldozatsegítő szolgálat a nyilvántartás adatairól megkeresésre tájékoztatást ad a büntető- vagy polgári ügyben eljáró bíróság, a büntetőügyben eljáró ügyész vagy nyomozó hatóság, valamint a jogi segítő számára.

(5) A területi áldozatsegítő szolgálat a gyermekek veszélyeztetettségének megelőzése, megszüntetése céljából a nyilvántartásban szereplő adatokról, az áldozattá válás körülményeire, illetve a kiskorú veszélyeztetettségére utaló adatokról a gyermekjóléti szolgálatoknak, illetve az eljáró gyámhatóságnak tájékoztatást ad.

(6) A területi áldozatsegítő szolgálatok által vezetett nyilvántartások országos adatbázist alkotnak. Az adatbázis felhasználásával a központi áldozatsegítő szolgálat évente statisztikai kimutatást készít.

Illeték- és díjmentesség

17. § Az áldozatsegítő eljárások illeték- és díjmentesek.

Kézbesítés

18. § Postai úton történő kézbesítés esetén a küldeményt a „címezett saját kezéhez” jelzéssel kell ellátni.

A pénzbeli támogatás fedezete

19. § Az áldozat részére az azonnali pénzügyi segítyt, illetve a kárenyhítést az Igazságügyi Hivatal „áldozatsegítés” elnevezésű, felülről nyitott célélőirányzatának terhére kell kifizetni. A célélőirányzat más célra nem használható fel.

Egyéb eljárási szabályok

20. § (1) A területi és a központi áldozatsegítő szolgálat eljárására az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény szabályait kell alkalmazni.

(2) A kérelemről minden esetben határozattal kell dönteni; a határozatot nem szükséges indokolással ellátni, ha az a kérelemnek helyt ad.

(3) Az eljárás irataiba az áldozaton és képviselőjén kívül a 16. § (4) és (5) bekezdésében megjelölt személyek és hatóságok tekinthetnek be.

(4) A méltányossági eljárás lefolytatására a központi áldozatsegítő szolgálatnak van hatásköre.

(5) A területi és a központi áldozatsegítő szolgálat az e törvény szerinti ügyeket nem intézi elektronikus úton.

*V. Fejezet**A SZOLGÁLTATÁSOKRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK**Hatáskör és illetékesség*

21. § (1) A szolgáltatás iránti kérelmet az a területi áldozatsegítő szolgálat bírálja el, amelynél a kérelmet az áldozat először benyújtotta.

(2) Ha az áldozat kéri, az ügyet a lakóhelye vagy tartózkodási helye szerint illetékes területi áldozatsegítő szolgálatához kell áttenni.

Az igényérvényesítés határideje

22. § (1) Érdekérvényesítés elősegítése és szakjogászai segítségnyújtás iránti kérelmet a bűncselekmény elkövetését követő 6 hónapon belül lehet előterjeszteni.

(2) Azonnali pénzügyi segély iránti kérelmet a bűncselekmény elkövetését követő 3 munkanapon belül lehet előterjeszteni.

Elintézési határidő

23. § (1) A területi áldozatsegítő szolgálat a kérelemről – ha a támogatás igénybevételének feltételei annak alapján megállapíthatóak – az igazolás beérkezését követő 8 napon belül határozattal dönt. Ha az áldozat a személyesen benyújtott kérelméhez az igazolást csatolja, a területi áldozatsegítő szolgálat a kérelemről haladéktalanul dönt. A kérelem elutasításáról szóló határozatot indokolással kell ellátni.

(2) Ha a kérelem hiányos, a területi áldozatsegítő szolgálat a hiányok rövid határidővel történő pótlására hívja fel az áldozatot.

Az érdekérvényesítés elősegítése

24. § (1) A területi áldozatsegítő szolgálat az eset összes körülményeinek mérlegelése után a bűncselekmény következtében jogaiban sérelmet szenvedett áldozatnak jogi tanácsot és segítséget ad a sérelem rendezéséhez.

(2) Ha a körülmények alapján bebizonyosodik, hogy a rászoruló áldozat sérelmének rendezéséhez a Jst.-ben meghatározott szakjogászai támogatásokra van szükség, a területi áldozatsegítő szolgálat továbbítja a kérelmet a területi jogi segítségnyújtó szolgálatnak, amely a döntéséről és a megtett intézkedésekről haladéktalanul értesíti a területi áldozatsegítő szolgálatot.

25. § (1) A területi áldozatsegítő szolgálat az eset összes körülményeinek mérlegelése után köteles az áldozatot tájékoztatni:

- a) az igénybe vehető egészségügyi, egészségbiztosítási ellátásokról,
- b) a beutalóval, illetve beutaló nélkül igénybe vehető egészségügyi szolgáltatásokról,
- c) az ellátásokat nyújtó intézmények címéről, elérhetőségéről,
- d) a betegek jogairól és kötelezettségeiről,
- e) a betegjogi képviselő szerepéről, nevéről és elérhetőségéről,
- f) az egészségügyi közvetítői eljárás tartalmáról,
- g) az e) és f) pontokon kívüli egyéb jogérvényesítési lehetőségekről.

(2) Az áldozat kérelmére a területi áldozatsegítő szolgálat segítséget nyújt

- a) az egészségügyi szolgáltatás lehető leggyorsabb igénybevételéhez,
- b) az egészségbiztosítási ellátással kapcsolatos panasz-jog érvényesítéséhez.

(3) Annak érdekében, hogy az áldozat a lehető leggyorsabban tudja igénybe venni a számára legmegfelelőbb egészségügyi szolgáltatást, a területi áldozatsegítő szolgálat az illetékességi területén működő egészségügyi szolgáltatóval együttműködési megállapodást köthet.

(4) A területi áldozatsegítő szolgálat az áldozatot – beleegyezése esetén – egészségügyi szolgáltatóhoz irányítja. A területi áldozatsegítő szolgálat elsődlegesen ahhoz az egészségügyi szolgáltatóhoz irányítja az áldozatot, amellyel együttműködési megállapodást kötött.

26. § (1) A területi áldozatsegítő szolgálat az eset összes körülményeinek mérlegelése után köteles az áldozatot tájékoztatni:

- a) a pénzbeli és természetben nyújtott szociális ellátások és a szociális szolgáltatások,
- b) a nyugdíj-biztosítási ellátások,
- c) a munkanélküli-ellátások és a foglalkoztatást elősegítő támogatások,
- d) a családtámogatási ellátások,
- e) a gyermekjóléti alapellátások, a gyermekvédelmi szakellátás és a gyermekvédelmi gondoskodás formáiról, a jogosultság feltételeiről, az igénylés módjáról, valamint az ellátásokat és szolgáltatásokat nyújtó intézmények címéről, elérhetőségéről.

(2) Az áldozat kérelmére a területi áldozatsegítő szolgálat segítséget nyújt

- a) az ellátások, szolgáltatások igénybevételéhez,
- b) az ellátásokkal, szolgáltatásokkal kapcsolatos panaszzal jog érvényesítéséhez.

Azonnali pénzügyi segély

27. § A területi áldozatsegítő szolgálat az áldozati státusz elbírálását követően, kérelemre, méltányossági döntés alapján, az áldozat bűncselekmény következtében kialakult helyzetére figyelemmel, az eset összes körülményeit vizsgálva és mérlegelve azonnali pénzügyi segítséget adhat, vagy más hatóság által előlegként biztosított támogatást a bizonylat szerint megtéríthet.

A szakjogászai segítségnyújtás

28. § A Jst.-ben meghatározott támogatásokat az Igazságügyi Hivatal Jogi Segítségnyújtó Szolgálat nyújtja. Ennek során a Jst. rendelkezéseit az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

VI. Fejezet

A KÁRENYHÍTÉSRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK

Hatáskör és illetékesség

29. § (1) A kárenyhítési eljárás támogatási és döntési eljárásból áll.

(2) A támogatási eljárásban a támogató hatóság segíti az áldozatot a nyomtatvány kitöltésében, továbbítja a kérelmet a döntő hatóságnak, útmutatást ad a kiegészítő adatok iránti megkeresés teljesítéséhez, illetve szükség szerint beszerzi a kiegészítő adatokat. Támogató hatósággént az a területi áldozatsegítő szolgálat jár el, amelynél a kárenyhítés iránti kérelmet az áldozat először benyújtotta (a továbbiakban: támogató hatóság). Ha az áldozat kéri, az ügyet a lakóhelye vagy tartózkodási helye szerint illetékes területi áldozatsegítő szolgálatához kell áttenni.

(3) A döntési eljárás során az eljáró hatóság a kárenyhítés iránti kérelmet érdemben elbírálja. Döntő hatósággént a Fővárosi Igazságügyi Hivatal Áldozatsegítő Szolgálatának önálló szervezeti egysége (a továbbiakban: döntő hatóság) jár el.

(4) A kárenyhítés iránti kérelmet a döntő hatósághoz kell címezni. Az áldozat a kérelmét benyújthatja úgy is, hogy nem veszi igénybe a támogató hatóság segítségét.

Az igényérvényesítés határideje

30. § (1) A kárenyhítési kérelmet – a (2)–(4) bekezdésben, illetve a 45. § (2) bekezdésében foglalt kivételekkel – a bűncselekmény elkövetését követő 3 hónapon belül lehet benyújtani.

(2) Ha a kérelem előterjesztése elháríthatatlan akadályba ütközik, a kérelmet az akadály megszűnését követő 3 hónapon belül lehet előterjeszteni.

(3) Ha egy korábban államigazgatási eljárásban vizsgált cselekményről később derül ki, hogy az bűncselekmény, a kérelmet a büntetőeljárás megindítását követő 3 hónapon belül lehet előterjeszteni.

(4) Ha a bűncselekmény elkövetését követően később derül ki, hogy az áldozat testi épségének, egészségének súlyos károsodása és a bűncselekmény között ok-okozati összefüggés áll fenn, a kérelmet a tudomásra jutástól számított 3 hónapon belül lehet előterjeszteni.

(5) A (2)–(4) bekezdések esetén a kérelem a bűncselekmény elkövetését követő 5 év elteltével nem nyújtható be. Ha az áldozat a (2)–(4) bekezdések alapján kéri a kárenyhítést, ennek okát megfelelően igazolnia kell.

Tájékoztatás

31. § A támogató hatóság a támogatás iránti kérelem esetén haladéktalanul tájékoztatja az áldozatot a kárenyhítéssel kapcsolatos információkról, a kérelemhez szükséges dokumentumokról és arról, hogy ezeket az áldozat hogyan tudja beszerezni.

A nyomtatvány és mellékletei

32. § (1) A kárenyhítés iránti kérelemben – a 10. §-ban foglaltakon túl – meg kell jelölni

a) a rászorultság megállapításához szükséges adatokat [jövedelemre vonatkozó adatok, az áldozattal egy háztartásban élő személyek száma és a jövedelmükre vonatkozó adatok, vagy a 6. § (3) bekezdése szerinti adatok],

b) az igényelt kárenyhítés formáját,

c) egyösszegű kárenyhítés esetén az igényelt összeg nagyságát, járadék jellegű kárenyhítés esetén az igényelt járadék havi összegét és a folyósítás időtartamát,

d) azt, hogy az áldozat rendelkezik-e olyan biztosítással, amelyből kárának részbeni vagy teljes megtérülése várható,

e) azt, hogy a d) ponton túlmenően várható-e, hogy a kár vagy annak egy része más forrásból megtérül,

f) azt, hogy a bűncselekménnyel összefüggésben felmerült kár az elkövetőtől vagy más forrásból megtérült-e, ha igen, milyen mértékben,

g) azt, hogy az áldozat ellen a 8. § h) pontjában meghatározott bűncselekmény miatt eljárás van-e folyamatban.

(2) A kérelemhez az alábbi dokumentumokat kell csatolni:

a) a jövedelemre vonatkozó igazolást, vagy az erre hatáskörrel rendelkező hatóság igazolását a 6. § (3) bekezdése szerinti jogosultságról,

b) a testi épség, egészség súlyos károsodását igazoló szakértői véleményt vagy orvosi dokumentumokat, vagy a halotti anyakönyvi kivonatot.

(3) Egyösszegű kárenyhítés iránti igény esetén a (2) bekezdésben meghatározott dokumentumokon túl csatolni kell a kár mértékét igazoló iratokat (pl. számla, nyugta vagy más bizonylat) is.

(4) Járadék iránti igény esetén a (2) bekezdésben meghatározott dokumentumokon túl csatolni kell a keresőképtelenséget igazoló és annak várható időtartamát valószínűsítő szakértői véleményt vagy orvosi igazolást is.

(5) A 6. § (1) bekezdésének b), illetve c) pontja alapján jogosult áldozat esetén csatolni kell az együttélést, rokoni kapcsolatot, tartási kötelezettséget igazoló dokumentumokat is.

Bejelentési kötelezettség

33. § (1) Az áldozat 8 napon belül köteles bejelenteni, ha

a) a 8. § c)–e) és h) pontja szerinti kizáró okok valamelyikét bíróság vagy nyomozó hatóság jogerős határozata megállapítja,

b) a bűncselekménnyel összefüggésben felmerült kár az elkövetőtől vagy más forrásból megtérült.

(2) A bejelentési kötelezettség az áldozatot a kárenyhítési kérelmet érdemben elbíráló határozat jogerőre emelkedését követő 3 évig terheli.

A kérelem továbbítása

34. § A támogató hatóság a nyomtatványt és annak mellékleteit 3 munkanapon belül továbbítja a döntő hatósághoz.

A döntő hatóság intézkedése a kérelem beérkezését követően

35. § (1) A döntő hatóság a kérelem beérkezését követő 5 munkanapon belül dönt arról, hogy a kérelem érdemi elbírálásához szükség van-e arra, hogy

a) az áldozat kiegészítő adatokat szolgáltatson,

b) az erre illetékes támogató hatóság a kérelmezőt vagy más személyt meghallgasson.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt döntést követően a döntő hatóság haladéktalanul visszaigazolja az áldozatnak a kérelem kézhezvételének tényét, egyúttal tájékoztatást ad arról, hogy ki az ügy előadója, mi az ügy iktatószáma és lehetőség szerint jelzi azt az időpontot is, ameddig a kérelemmel kapcsolatban az érdemi határozathozatal megtörténik.

(3) Ha a kárenyhítésre okot adó bűncselekmény miatt indult büntetőeljárás során vagy a bűncselekménnyel összefüggésben a 8. § h) pontjában meghatározott bűncselekmény miatt az áldozat ellen büntetőeljárás indult, a döntő hatóság eljárását a büntetőeljárás befejezéséig felfüggeszti.

Közreműködés a meghallgatás teljesítésében

36. § Az áldozatot a döntő hatóság megkeresése alapján az a támogató hatóság hallgatja meg, amely a kérelmet továbbította. Más személy meghallgatása esetén, illetve abban az esetben, ha az áldozat kérelmét közvetlenül a döntő hatósághoz nyújtotta be, a meghallgatást az a támogató hatóság teljesíti, amelynek illetékességi területén a meghallgatni kívánt személy állandó lakóhelye van. A meghallgatásról jegyzőkönyv készül, amelyet a meghallgatást követő 3 munkanapon belül meg kell küldeni a döntő hatóságnak.

Érdemi döntés

37. § (1) A döntő hatóság az érdemi döntés meghozatala során megvizsgálja

a) az áldozat kárának vagy jövedelemcsökkenésének mértékét,

b) az áldozat rászorultságát és a kárenyhítésre való jogosultságát,

c) a kárenyhítésre okot adó bűncselekmény és a bekövetkezett kár, jövedelemcsökkenés közötti ok-okozati összefüggést.

(2) Egyösszegű kárenyhítés iránti kérelem elbírálása esetén, az (1) bekezdés szerinti eljárást követően a döntő hatóság megállapítja a kár mértékét, és ennek alapján meghatározza a kárenyhítés összegét, vagy a kérelmet elutasítja.

(3) Járadék iránti kérelem elbírálása esetén, az (1) bekezdés szerinti eljárást követően a döntő hatóság megállapítja az egy főre eső jövedelemcsökkenés mértékét, és ennek alapján meghatározza a járadék összegét és a folyósítás időtartamát, vagy a kérelmet elutasítja.

A járadék felülvizsgálata

38. § (1) A járadékra jogosult lakóhelye szerint illetékes területi áldozatsegítő szolgálat a járadékot engedélyező határozatban meghatározott időközönként ellenőrzi a járadékra való jogosultságot. Az ellenőrzés során az áldozat – a műtétet és a műtétnek minősülő vizsgálati eljárást kivéve – orvosi, szakértői vizsgálatra kötelezhető.

(2) Ha a járadék felülvizsgálata során a területi áldozatsegítő szolgálat arról szerez tudomást, hogy a 7. § (5) bekezdése szerinti megszüntető ok áll fenn, akkor a járadék megszüntetése iránti előterjesztést készít, melyet döntésre a döntő hatósághoz továbbít.

A kárenyhítési összeg kifizetése, a járadék folyósítása

39. § A kárenyhítési összeg kifizetéséről, a járadék folyósításáról a Központi Igazságügyi Hivatal gondoskodik. A járadékot úgy kell folyósítani, hogy azt a jogosult minden hónap 10. napjáig megkapja.

Eljárás az Európai Unió más tagállamába irányuló, illetve onnan érkező kárenyhítési kérelmek esetén

40. § (1) Az e törvényben foglaltakat az Európai Unió más tagállamába irányuló, illetve onnan érkező kárenyhítési kérelmek esetén a (2) és (3) bekezdések szerinti eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A támogató hatóság az Európai Unió más tagállamába irányuló kérelem esetén az áldozat rendelkezésére bocsátja az adott tagállam által használt nyomtatványt, valamint segítséget nyújt a nyomtatvány kitöltésében. A támogató hatóság a kárenyhítés iránti kérelmet és az alátámasztó okmányokat a lehető legrövidebb időn belül továbbítja a bűncselekmény elkövetésének helye szerint illetékes tagállam döntő hatóságához.

(3) A döntő hatóság a 35. § (2) bekezdésében foglalt adatokról, valamint a kárenyhítésről hozott érdemi határozatról a kérelmet továbbító tagállam támogató hatóságát is tájékoztatja.

VII. Fejezet

AZ ÁLDOZATI JOGOK ÉRVÉNYESÍTÉSE

Az áldozati jogok érvényesülésének elősegítése

41. § (1) A területi áldozatsegítő szolgálat gondoskodik arról, hogy az áldozatokkal kapcsolatba kerülő szervek, intézmények, hatóságok az áldozatokat megillető jogokat megismerjék és megfelelően érvényesítsék.

(2) A területi áldozatsegítő szolgálat az áldozatok számára a legszükségesebb információkat tartalmazó tájékoztatót készít. A tájékoztatót eljuttatja az illetékességi területén működő azon szervekhez, intézményekhez, hatóságokhoz, amelyek kapcsolatba kerülnek az áldozatokkal.

Az áldozati jogok érvényesülésének figyelemmel kísérése

42. § (1) Az áldozati jogok érvényesülését a központi és területi áldozatsegítő szolgálatok rendszeresen figyelemmel kísérik, ennek keretében tájékoztatást kérnek az áldozatokkal kapcsolatba kerülő hatóságoktól, intézményektől, szervezetektől. Tapasztalataikról a területi és központi áldozatsegítő szolgálatok évente elemző jelentést készítenek.

(2) A központi áldozatsegítő szolgálat az elemző jelentések, a 16. § (6) bekezdése szerinti kimutatás és a jogi segítségnyújtó szolgálat 24. § (2) bekezdése szerinti értesítései alapján évente összesítő és értékelő beszámolót készít a kormány számára.

(3) A központi áldozatsegítő szolgálat az éves beszámolóban az áldozati jogok helyzetének bemutatása mellett az áldozati jogok hatékonyabb érvényesülését célzó intézkedésekre is javaslatot tesz.

Együttműködés és kapcsolattartás

43. § (1) A központi és területi áldozatsegítő szolgálatok feladataik ellátása során együttműködnek és kapcsolatot tartanak a rendőrség áldozatvédelmi hálózatával, a nyomozó hatósággal, az ügyészséggel, a bírósággal, a bevándorlási és állampolgársági hivatallal, a konzuli szolgálattal, a helyi és kisebbségi önkormányzatokkal, az egészségügyi intézményekkel, az ifjúságvédelmi szervezetekkel, a személyes gondoskodást nyújtó gyermekjóléti és gyermekvédelmi intézményekkel, a családsegítő szolgálattal.

tokkal, az alap- és szakellátást nyújtó szociális szolgáltatókkal és intézményekkel, a közoktatási intézményekkel, a polgárőrséggel, a civil szervezetekkel és az egyházakkal.

(2) A területi áldozatsegítő szolgálat abban az esetben, ha munkája során kiskorú veszélyeztetettségéről szerez tudomást, haladéktalanul jelzi azt a kiskorú tényleges tartózkodási helye szerint illetékes gyermekjóléti szolgálatnak. Ha a feltárt körülmény a kiskorú életét, testi épségét súlyosan veszélyezteti, a jelzéssel egyidejűleg gyámhatósági eljárást kezdeményez.

VIII. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Hatálybalépés

44. § Ez a törvény 2006. január 1-jén lép hatályba.

Átmeneti rendelkezések

45. § (1) Az egyes erőszakos bűncselekmények következtében sérelmet szenvedettek állam általi kárenyhítésének szabályairól szóló 209/2001. (X. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) alapján 2006. január 1-jén folyamatban levő kárenyhítés iránti kérelmek elbírálására e törvényt kell alkalmazni. A 2006. január 1-jén folyamatban maradt kárenyhítés iránti kérelmek eredeti iratait a Biztonságos Magyarországért Közalapítvány a központi áldozatsegítő szolgálatnak küldi meg.

(2) E törvényt kell alkalmazni a hatálybalépését megelőzően elkövetett bűncselekménnyel összefüggésben, ha a kárenyhítés iránti kérelem benyújtását a Korm. rendelet – mint korábbi jogszabály – lehetővé tette.

Felhatalmazás

46. § (1) Felhatalmazást kap az igazságügy-miniszter, hogy rendelettel állapítsa meg

a) az e törvény szerinti támogatások engedélyezése iránti kérelem előterjesztésére vonatkozó részletes szabályokat, a rászorultság igazolásának módját, valamint a pénzbeli támogatás folyósításának és visszatérítésének részletes szabályait,

b) a területi és központi áldozatsegítő szolgálatnál foglalkoztatottak képesítési feltételeire vonatkozó szabályokat.

(2) Felhatalmazást kap a belügyminiszter, hogy rendelettel állapítsa meg az irányítása alá tartozó szervek áldozatsegítő feladatait, azok civil szervezetekkel való együttműködésének formáit.

Az Európai Unió jogának való megfelelés

47. § (1) E törvény a bűncselekmények áldozatainak kárenyhítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/80/EK tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(2) E törvény 9. § (1) bekezdése a büntetőeljárásban a sértett jogállásáról szóló, 2001. március 15-i 2001/220/IB tanácsi kerethatározat 4. cikkének való megfelelést szolgálja.

Módosuló jogszabályok

48. § (1) A Jst. 3. §-a (1) bekezdésének e)–g) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[A támogatás abban az esetben biztosítható a félnek, ha]

„e) közigazgatási eljárásban vesz részt, és eljárási jogainak, kötelességeinek megismeréséhez jogi tanácsadásra vagy jognyilatkozat megtétele érdekében beadvány készítésére van szükség,

f) abban a kérdésben van szüksége a jogi tanácsadásra, hogy jogainak védelme érdekében mely hatóságnál, szervezetnél milyen típusú eljárást kell indítania, illetve ilyen eljárás kezdeményezése vagy az eljárás során jognyilatkozat megtétele érdekében beadványt kell készíteni,

g) bűncselekmény áldozata és a bűncselekménnyel okozott kár, illetve a bűncselekménnyel összefüggésben keletkezett jog- vagy érdeksérelem elhárításához szükséges eljárás megindításához jogi segítő szakjogi tanácsadásra vagy beadvány szerkesztésére van szüksége.”

(2) A Jst. 3. §-a (3) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Nem lehet támogatást nyújtani]

„d) a magánszemély vállalkozási, befektetési jellegű tevékenységével kapcsolatos ügyben, kivéve

1. az (1) bekezdés g) pontja szerinti ügyeket, ha az elkövetett bűncselekmény e tevékenységgel kapcsolatos,

2. a tevékenység folytatásáért járó díj érvényesítésével összefüggő ügyeket, ha a vállalkozási jellegű jogviszonyra vonatkozó szerződés természetes személy által végzendő tevékenység folytatására vonatkozik alvállalkozó igénybevételek kizárásával, a munkavégzés helyének meghatározásával és a díj részletekben történő megfizetésével,”

(3) A Jst. 3. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Bűncselekmény áldozata részére a büntetőeljárásbeli jogairól és kötelezettségeiről szóló általános tájékoztatást külön törvény szerint a megyei (fővárosi) igazságügyi hivatal áldozatsegítő szolgálatai (a továbbiakban: területi áldozatsegítő szolgálat) adják meg.”

(4) A Jst. 5. §-ának (2) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

[Jövedelmi és vagyoni helyzetére tekintet nélkül rászorultnak tekintendő az a fél, aki]

„f) a családjában olyan gyermeket gondoz, akinek a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre való jogosultságát megállapították.”

(5) A Jst. 6. §-ában a „teljes munkaidőben történő foglalkoztatás alapján járó munkabér mindenkor legkisebb összegét (minimálbér)” szövegrész helyébe a „tárgyvet megelőző második év – a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett – nemzetgazdasági bruttó havi átlagkeresetének 43%-át” szövegrész lép.

(6) A Jst. a következő 9/A. §-sal egészül ki:

„9/A. § Ha a 3. § (1) bekezdésének g) pontja szerinti támogatás iránti kérelmet előterjesztő félről a külön törvény szerinti eljárásban megállapították azt, hogy bűncselekmény áldozata és jogosult az áldozatsegítési szolgáltatások igénybevételére, a rászorultság 5–9. §-ban foglalt szabályait azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a fél helyett a jogi szolgáltatás díját az állam viseli, ha a rendelkezésre álló havi nettó jövedelme nem haladja meg a tárgyvet megelőző második év – a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett – nemzetgazdasági bruttó havi átlagkeresetének 86%-át.”

(7) A Jst. 14. §-ának (1) bekezdése a következő mondatl egészül ki:

„Ha az a fél, akiről a külön törvény szerinti eljárásban megállapították azt, hogy bűncselekmény áldozata és jogosult az áldozatsegítési szolgáltatások igénybevételére, – a (2) bekezdés h) pontjának kivételével – bűncselekménnyel okozott kár megtérítése, illetve a bűncselekménnyel összefüggésben keletkezett jog- vagy érdeksérelem elhárítása érdekében indít pert, a költségfeljegyzési jogra való jogosultságát a 9/A. § alapján kell megállapítani.”

(8) A Jst. 19. §-ának (1) bekezdése a következő mondatl egészül ki:

„Ha a félről a külön törvény szerinti eljárásban megállapították azt, hogy bűncselekmény áldozata és jogosult az áldozatsegítési szolgáltatás igénybevételére, rászorultságát a 9/A. § alapján kell megállapítani.”

(9) A Jst. 21. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha a kérelem alapján valószínűsíthető, hogy a fél a külön törvény szerint bűncselekmény áldozatának minősül és jogosult az áldozatsegítési szolgáltatások igénybevételére, a megyei hivatal ennek megállapítása céljából továbbítja a kérelmet a területi áldozatsegítő szolgálatnak, amely döntéséről haladéktalanul értesíti a megyei hivatalt.”

(10) A Jst. 28. §-ának (2) bekezdése a következő mondatl egészül ki:

„A bűncselekmény sértettje és áldozata részére a bűncselekmény elkövetése miatt indítandó vagy folyamatban lévő büntetőeljárással kapcsolatos tájékoztatást külön törvény szerint az áldozatsegítő szolgálat adja meg.”

(11) A Jst. 50. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A jogi segítő a jogi szolgáltatás nyújtásának befejezésétől számított 6 hónapon belül terjesztheti elő díjigényét a megyei hivatalhoz; e határidő elmulasztása miatt igazolásnak nincs helye.”

(12) A Jst. 72. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) 2008. január 1-jén lép hatályba a törvény II. és III., valamint – a 60. § kivételével – VI. és VII. fejezete, 76. §-a (2) bekezdésének az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. §-a (1) bekezdésének r) pontját beiktató rendelkezése, 77–82. §-a, 85. §-a és 86. §-ának (1) bekezdése.”

(13) A Jst. 77. § (3) bekezdésének – a Pp. 85. § (5) bekezdésére vonatkozó – rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A tárgyi költségfeljegyzési jog fennállásáról a bíróság hivatalból határoz; ha végzésében azt állapítja meg, hogy a tárgyi költségfeljegyzési jog nem áll fenn, a végzés ellen külön fellebbezésnek van helye. A tárgyi költségfeljegyzési jog fennállását megállapító jogerős határozatát a bíróság megküldi a felek lakóhelye szerint illetékes megyei (fővárosi) Igazságügyi Hivatalnak (a továbbiakban: jogi segítségnyújtó hivatal). A felet addig nem lehet kötelezni az illeték megfizetésére, amíg a bíróság nem állapítja meg jogerős határozatával azt, hogy az ügyben a tárgyi költségfeljegyzési jog nem áll fenn.”

49. § (1) A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 17. §-ának (1) bekezdése a következő g) és h) ponttal egészül ki, és az eredeti g) és h) pont megjelölése i) és j) pontra változik:

[Az e törvényben szabályozott gyermekvédelmi rendszerhez kapcsolódó feladatot látnak el – a gyermek családban történő nevelkedésének elősegítése, a gyermek veszélyeztetettségének megelőzése és megszüntetése érdekében – a törvényben meghatározott alaptevékenység keretében]

„g) a pártfogó felügyelői szolgálat,

h) az áldozatsegítés és a kárenyhítés feladatait ellátó szervezetek,”

(2) A Gyvt. 135. §-ának (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

[A 15. § (1)–(4) bekezdéseiben meghatározott ellátások és intézkedések nyújtása és megtétele, azok ellenőrzése, valamint biztosítása során az e törvényben meghatározott jogok érvényesülésének elősegítése céljából a (2) bekezdésben meghatározott adatok kezelésére az alábbi szervek és személyek jogosultak:]

„f) az áldozatsegítés és a kárenyhítés feladatait ellátó szervezetek.”

(3) A Gyvt. 135. §-a (2) bekezdésének a) pontja a következő ai) ponttal egészül ki:

[Az (1) bekezdés szerinti szervek jogosultak a gyermek]

„ai) áldozattá válásának körülményeire vonatkozó, a bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Ást.) 16. § (2) bekezdés a)–c) pontjában meghatározott;”

[adatainak a kezelésére.]

(4) A Gyvt. 135. §-a (2) bekezdésének *b)* pontja a következő *bf)* ponttal egészül ki:

[Az (1) bekezdés szerinti szervek jogosultak a szülő, törvényes képviselő, helyettes szülő, nevelőszülő]

„*bf)* áldozattá válásának körülményeire vonatkozó, az Ást. 16. § (2) bekezdés *a)–c)* pontjában meghatározott;”
[adatainak a kezelésére.]

(5) A Gyvt. 135. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A települési önkormányzat jegyzője, a gyámhivatal, a gyermekjóléti szolgálat vezetője és a területi gyermekvédelmi szakszolgálat vezetője kezelheti a 135. § (2) bekezdés *ai)* és *bf)* alpontjában meghatározott adatokat. Ezeket a felsorolt szervek és személyek a 15. § (1)–(4) bekezdésében meghatározott szolgáltatások nyújtása és intézkedések megtétele vagy azok ellenőrzése, illetve az áldozatsegítő szolgálat tevékenységének elősegítése céljából egymásnak, illetve az áldozatsegítő szolgálatnak átadhatják.”

50. § (1) Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Iasz.) 1. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A törvény hatálya a bíróságokkal, az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatalával (a továbbiakban: OIT Hivatala), az Igazságügyi Hivatallal és az Igazságügyi Szakértői és Kutatói Intézetekkel (a továbbiakban: ISZKI) létesített igazságügyi szolgálati jogviszonyra (a továbbiakban: szolgálati jogviszony) terjed ki.”

(2) Az Iasz. 8. §-a (1) bekezdésének *c)* és *d)* pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[A munkáltatói jogkört]

„*c)* az igazságügyi szakértők, az Igazságügyi Hivatal és az ISZKI főigazgatója, főigazgató-helyettesei tekintetében az igazságügy-miniszter,

d) az Igazságügyi Hivatal alkalmazottai tekintetében az Igazságügyi Hivatal főigazgatója, az ISZKI alkalmazottai tekintetében az ISZKI főigazgatója,”

[gyakorolja.]

(3) Az Iasz. 11. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A bírósági fogalmazó, a bírósági titkár, az igazságügyi szakértő és a pártfogó felügyelő kinevezésénél a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvény 3. §-ának (2) bekezdésében írt rendelkezést is alkalmazni kell azzal, hogy a bűnügyi nyilvántartás adatainak mérlegelésére a bírósági fogalmazó és a bírósági titkár esetében a kinevezésre jogosult bírósági elnök, a pártfogó felügyelő esetében az Igazságügyi Hivatal főigazgatója, az igazságügyi szakértő esetében az igazságügy-miniszter jogosult.”

(4) Az Iasz. 14/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A vagyonyilatkozat-tételi kötelezettséggel járó munkaköröket, továbbá a vagyonyilatkozat átadására, kezelésére és az abban foglalt adatok védelmére vonatkozó szabályokat a bíróságok és az OIT Hivatala tekintetében az OIT, az Igazságügyi Hivatal és az ISZKI tekintetében az igazságügy-miniszter állapítja meg.”

(5) Az Iasz. a következő 15/A. §-sal egészül ki:

„15/A. § (1) Az igazságügyi alkalmazott kinevezésekor – a bírósági fogalmazó, a bírósági titkár és az igazságügyi szakértő kivételével – a szolgálati jogviszony létesítésével egyidejűleg próbaidő is kiköthető.

(2) A próbaidő tartama legfeljebb három hónapig terjedhet. A próbaidő nem hosszabbítható meg.

(3) A próbaidő alatt a szolgálati jogviszonyt bármelyik fél indoklás nélkül azonnali hatállyal megszüntetheti.

(4) Nem köthető ki próbaidő, ha a szolgálati jogviszony létesítésekor vezetői kinevezésre, megbízásra is sor kerül.”

(6) Az Iasz. 19. §-ának (1) bekezdése a következő *f)* ponttal egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi *f)* pont megjelölése *g)* pontra változik:

[A szolgálati viszony megszűnik:]

„*f)* azonnali hatállyal a próbaidő alatt,”

(7) Az Iasz. 28. §-ának (2) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A Központi Kárrendezési Irodától (a továbbiakban: KKI) áthelyezett igazságügyi alkalmazott esetében szolgálati viszonyban töltött időnek minősül a KKI-nál és jogelődjénél köztisztviselőként eltöltött idő is.”

(8) Az Iasz. 33. §-a (1) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Magasabb vezetői állásnak minősül az OIT Hivatalának vezetőhelyettese, a főosztályvezető, az Igazságügyi Hivatal főigazgatója, főigazgató-helyettese és igazgatója, az ISZKI főigazgatója, főigazgató-helyettese, az igazságügyi szakértői intézet igazgatója, valamint a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalának az igazgatója.”

(9) Az Iasz. 44. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A teljes napi munkaidőből – a munkáltató rendelkezése szerint – legalább hat órát kell a munkahelyen töltenie annak az igazságügyi alkalmazottnak, aki a teljes munkaidejében – laboratóriumi tevékenység keretében – testnedvek és szövetek vételét és vizsgálatát végzi, vagy abban közreműködik.”

(10) Az Iasz. 102. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A IV. fizetési osztályba tartozó tisztviselő részére, ha nem szakirányú felsőfokú iskolai végzettséggel vagy munkakörének betöltéséhez szükséges szakirányú felsőfokú vagy emelt szintű szakképesítéssel rendelkezik, az illetményalap 15 százalékal növelt összegű alapilletményt kell megállapítani.”

(11) Az Iasz. 103/A. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az igazságügyi alkalmazott beosztási pótlékkal növelt alapilletménye nem lehet kevesebb]

„*b*) az Igazságügyi Hivatal és az ISZKI alkalmazottja esetén a Ktv. 44. § (2) bekezdésében meghatározott központi közigazgatási szerveknél,”

[a besorolása szerint azonos szolgálati idővel rendelkező köztisztviselő Ktv. szerinti illetménykiegészítéssel növelt alapilletményénél.]

(12) Az Iasz. 104. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Vezetői pótlékra jogosult az OIT Hivatalának vezetőhelyettese, az Igazságügyi Hivatal és az ISZKI főigazgatója, főigazgató-helyettese, a főosztályvezető és a főosztályvezető-helyettes, az igazgató és az igazgatóhelyettes, az osztályvezető és az osztályvezető-helyettes, a csoportvezető és a csoportvezető-helyettes, valamint a bírósági irodavezető.”

(13) Az Iasz. 105. §-ának (1) és (2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A Legfelsőbb Bíróságon, az OIT Hivatalánál, a Központi Igazságügyi Hivatalban és az ISZKI Hivatalában dolgozó felsőfokú végzettségű tisztviselőt beosztási pótlék illeti meg.

(2) A beosztási pótlék mértéke a Legfelsőbb Bíróságon és az OIT Hivatalánál az illetményalap 10–15 százaléka, a Központi Igazságügyi Hivatalban és az ISZKI Hivatalában 5–10 százaléka.”

(14) Az Iasz. 119. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az igazságügyi alkalmazottnak a munkahelyen való megfelelő megjelenése érdekében naptári évenként az illetményalap 25 százalékanak megfelelő ruházati költségtérítés jár.”

(15) Az Iasz. 120. §-a (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az étkezési hozzájárulás havi értéke legfeljebb a személyi jövedelemadóról szóló törvény 1. számú melléklete szerint ilyen célra adható adómentes juttatás mértéke.”

(16) Az Iasz. 121. §-a (1) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az igazságügyi alkalmazott részére a költségvetésben biztosított előirányzatoktól függően egyéb juttatások adhatók, így különösen:”

(17) Az Iasz. 121/A. §-a (6) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Amennyiben az igazságügyi alkalmazott szolgálati viszonya a 19. § (1) bekezdésének *b*) pontja, *c*) pontja – ha az alkalmatlanság nem egészségügyi ok következménye –, *d*)–*g*) pontjai alapján szűnik meg, a még fennálló állami kezesség után, a központi költségvetés javára – a hitelintézet útján – egyszeri kezességvállalási díjat kell fizetni.”

(18) Az Iasz. 121/A. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A munkáltatói jogkör gyakorlója az igazságügyi alkalmazott szolgálati jogviszonyának a (6) bekezdés szerinti megszűnése esetén erről nyolc napon belül értesíti az igazságügyi alkalmazott által az (5) bekezdés alapján bejelentett hitelintézetet.”

(19) Az Iasz. 129. §-a a következő mondattal egészül ki:

„Ugyancsak alkalmazható a végleges áthelyezés intézménye a KKI azon köztisztviselői tekintetében, akik az Igazságügyi Hivatal feladatkörébe eső munkakört látnak el.”

(20) Az Iasz. 6. számú melléklete 2. és 4. rovatának helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„2. Főosztályvezető, az Igazságügyi Hivatal és az ISZKI főigazgatója, főigazgató-helyettese – 0,40–0,60”,

„4. Osztályvezető, igazgatóhelyettes – 0,25–0,40”

51. § (1) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 33. §-ának (2) bekezdése a következő 19. ponttal egészül ki:

[Egyes alkotmányos jogok érvényesítése, illetőleg kötelezettségek teljesítése, valamint a társadalmi igazságosság előmozdítása érdekében a mellékletben és a külön jogszabályokban meghatározott illetékmentes eljárásokon felül tárgyuknál fogva illetékmentes eljárások:]

„19. az áldozatsegítő támogatások engedélyezésére irányuló eljárás;”

(2) Az Itv. 57. §-ának (1) bekezdése a következő s) ponttal egészül ki:

[Illetékmentes a polgári ügyekben:]

„s) az áldozatsegítés tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata.”

52. § (1) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2005. évi LXXXIII. törvény

a) 124. §-ában az „Igazságügyi Minisztérium Pártfogó Felügyelői és Jogi Segítségnyújtó Szolgálat Országos Hivatalának” szövegrész helyébe az „Igazságügyi Hivatalnak” szövegrész, az „Igazságügyi Minisztérium Pártfogó Felügyelői és Jogi Segítségnyújtó Szolgálat Fővárosi Hivatala” szövegrész helyébe pedig a „Fővárosi Igazságügyi Hivatal” szövegrész,

b) 129. §-ában az „az Igazságügyi Minisztérium Pártfogó Felügyelői és Jogi Segítségnyújtó Szolgálat Országos Hivatalához” szövegrész helyébe az „a Központi Igazságügyi Hivatalhoz” szövegrész,

c) 337. §-a (1) bekezdésében a „(2)–(5) bekezdésekben” szövegrész helyébe a „(2)–(6) bekezdésekben” szövegrész, (3) bekezdésében pedig a „továbbá e törvény 134–137. §-a” szövegrész helyébe a „továbbá e törvény 134. és 136. §-a” szövegrész lép.

(2) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2005. évi LXXXIII. törvény 337. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) E törvény 135. és 137. §-a 2008. január 1-jén lép hatályba.”

53. § A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény 19. §-a (5) bekezdésében és (6) bekezdésének bevezető szövegében a „2006. január 1-jén” szövegrész helyébe a „2008. január 1-jén” szövegrész lép.

54. § (1) Hatályát veszti:

a) a büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet 95. §-ának (1) bekezdése,

b) a nemzeti gondozásról szóló 1992. évi LII. törvény 6. §-a (3) bekezdéséből „– az OKKH mellett működő Társadalmi Kollégium állásfoglalásának figyelembevételével –” szövegrész,

c) a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 59. §-a (2) bekezdésének b) pontjából és a 64. §-a (2) bekezdésének c) pontjából az „és jogi segítségnyújtó” szövegrész,

d) a pártfogókra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2003. évi XIV. törvény,

e) a Jst. 3. §-a (1) bekezdésének g) pontjából a „büntetőeljárásbeli jogainak megismeréséhez” szövegrész, valamint e törvény 83. §-ának (2) bekezdése,

f) az Iasz. 103/A. §-a (1) bekezdésének felvezető szövegéből a „beosztási pótlékkal növelt” szövegrész,

g) a Korm. rendelet.

(2) Nem lép hatályba a Jst. 83. és 84. §-a.

(3) Nem lép hatályba az Iasz. 6. §-a (1) bekezdésének harmadik mondata.

Sólyom László s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

A Kormány rendeletei

A Kormány 255/2005. (XII. 6.) Korm. rendelete

a Magyar Köztársaság Kormánya
és a Török Köztársaság Kormánya közötti gazdasági
együttműködési megállapodás kihirdetéséről

1. §

A Kormány a Magyar Köztársaság Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya közötti gazdasági együtt-

működési megállapodást (a továbbiakban: Megállapodás) e rendelettel kihirdeti.

2. §

A Megállapodás hivatalos angol szövege és annak hiteles magyar nyelvű fordítása a következő:

„Agreement on economic cooperation between the Government of the Republic of Hungary and the Government of the Republic of Turkey

The Government of the Republic of Hungary and the Government of the Republic of Turkey, hereinafter referred to as „the Contracting Parties”,

– desirous of enhancing the long-standing relationship between their countries,

– wishing to continue and reinforce their existing traditional economic relations,

– with the intention of developing and intensifying their economic, industrial, technical and technological cooperation on the basis of mutual benefit,

– with the conviction that the deepening of the contractual framework establishes favourable conditions and suitable basis for further cooperation,

– within the framework of the respective legislation in force in the two countries and in full conformity with their international obligations
have agreed as follows:

Article 1

The main objective of this Agreement is to promote and develop bilateral economic cooperation.

The Contracting Parties shall, within the framework of their respective legislation in force, make every effort to develop and strengthen economic cooperation, on a basis as broad as possible, in all fields deemed to be in their mutual interest and benefit.

Article 2

The Contracting Parties, considering the current state and perspectives of economic relations, agree that favourable conditions for long-term co-operation exist, in particular in the following areas:

- Agriculture and food processing industry,
- Energy,
- Electrical equipment and appliances,
- Chemical and petrochemical industry,
- Infrastructure development,
- Water management and forestry industry,
- Health care, medical technology, medical and pharmaceutical industry,

- Tourism,
- IT and Communications,
- Transport,
- Science and technology,
- Cooperation on third markets.

Article 3

The Contracting Parties shall endeavour to broaden and intensify their cooperation through appropriate means, such as:

- Promoting links and strengthening the cooperation between the government institutions, public and private sector organizations through the exchange of economic and business information of mutual interest, as well as the visits of their representatives and other economic and technical delegations,
- Exchanging information on development priorities and encouraging the business circles of both countries to participate in development projects,
- Encouraging the participation in fairs and exhibitions, organizing business events, seminars, symposia and conferences,
- Promoting the stronger participation of small and medium-sized enterprises in bilateral economic relations,
- Encouraging their financial institutions and banking sector to establish closer contacts and strengthen their cooperation respectively,
- Encouraging investment activities, the foundation of joint ventures, establishment of company representations and branch offices,
- Cooperation on international level in the issues of mutual interest.

Article 4

The Contracting Parties hereby establish a „Hungarian–Turkish Joint Commission” for promoting and facilitating economic cooperation between the two countries.

The Hungarian–Turkish Joint Commission shall, inter alia:

- Recommend any necessary measures for the successful application and implementation of this Agreement,
- Discuss the development of the bilateral economic relations,
- Identify new possibilities for further development of the future economic cooperation,
- Identify and promote opportunities in order to increase cooperation in the investment field and in the industrial cooperation,
- Serve as a consultation forum between the Contracting Parties and make proposals for the implementation of this Agreement.

The Hungarian–Turkish Joint Commission shall meet upon the request of either Contracting Party alternately in Hungary and in Turkey.

Article 5

This Agreement shall apply without prejudice to the obligations flowing from Hungary’s membership in the European Union, and subject to those obligations. The provisions of this Agreement may not be invoked or interpreted in such a way as to invalidate or otherwise affect the obligations imposed by the Treaty on European Union or by the Association Agreement between the European Economic Community and Turkey.

Article 6

Any dispute between the Contracting Parties relating to the interpretation or implementation of this Agreement shall be resolved without unreasonable delay, by friendly consultations and negotiations.

Any amendment to this Agreement shall comply with the existing legal procedures established by the legislation of the Contracting Parties.

Article 7

This Agreement shall enter into force on the date of exchanging notes indicating the completion of the constitutional procedures of both countries and shall be valid for a period of five (5) years, thereafter it shall be extended every year for an additional one year period, unless a written notice of termination is given by either Contracting Party six (6) months prior to its expiration.

Done and signed in Budapest on May 12, 2005, in two originals in the English language.”

„Gazdasági együttműködési megállapodás a Magyar Köztársaság Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya között

A Magyar Köztársaság Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: Szerződő Felek),

- azzal az óhajjal, hogy elmélyítsék az országaik közötti hosszú távú kapcsolatokat,
- azzal a törekvéssel, hogy fenntartsák és erősítsék tradicionális gazdasági kapcsolataikat,
- azzal a szándékkal, hogy a kölcsönös előnyök alapján fejlesszék és intenzívebbé tegyék gazdasági, ipari, műszaki és technológiai együttműködésüket,

– azzal a meggyőződéssel, hogy a szerződéses keretek erősítése a további együttműködéshez előnyös feltételeket és megfelelő alapot teremt,

– a két országban hatályban lévő törvények keretei között és nemzetközi kötelezettségeikkel teljes összhangban az alábbiakban állapodtak meg:

1. Cikk

Jelen Megállapodás fő célja a kétoldalú gazdasági együttműködés elősegítése és fejlesztése.

A Szerződő Felek hatályban levő törvényeik keretein belül mindent megtesznek a gazdasági együttműködés lehető leg szélesebb alapokon történő fejlesztéséért és elmélyítéséért a kölcsönös érdekeiket és előnyöket szolgálónak tekintett valamennyi területen.

2. Cikk

Figyelembe véve a gazdasági kapcsolatok jelenlegi helyzetét és perspektíváit a Szerződő Felek egyetértenek abban, hogy különösen a következő területeken kedvezőek a feltételek a hosszú távú együttműködésre:

- mezőgazdaság és élelmiszeripar,
- energiaszektor,
- elektromos berendezések és készülékek,
- vegyipar és petrokémiai ipar,
- infrastrukturális fejlesztés,
- víz- és erdőgazdálkodás,
- egészségügy, gyógyászati technológia, orvostech-
nikai eszközök és gyógyszeripar,
- idegenforgalom,
- informatika és hírközlés,
- közlekedés,
- tudomány és technológia,
- harmadik piaci együttműködés.

3. Cikk

A Szerződő Felek törekednek arra, hogy megfelelő eszközökkel szélesítsék és mélyítsék el együttműködésüket:

- elősegítik a kapcsolatok építését és erősítik az együttműködést a kormányzati intézmények, az állami és a magánszektor szervezetei között, a kölcsönös érdeklődésre számot tartó gazdasági és üzleti információk cseréjével, valamint saját képviselőik és más gazdasági és szakmai delegációk látogatásai révén,
- információt cserélnek a fejlesztési prioritásokról és bátorítják mindkét ország üzleti köreit a fejlesztési projekteken való részvételre,
- bátorítják a vásárokon és kiállításokon történő részvételt, üzleti események, szemináriumok, szimpóziumok és konferenciák szervezését,

– elősegítik kis- és közepes vállalkozásaik erőteljesebb részvételét a kétoldalú gazdasági kapcsolatokban,

– bátorítják pénzügyi intézményeiket és bankszektorukat szorosabb kapcsolatok létesítésére és együttműködésük erősítésére,

– bátorítják a beruházási tevékenységet, vegyes vállalatok alapítását, képviselők és fiókvállalatok létesítését,

– együttműködnek nemzetközi szinten a kölcsönös érdeklődésre számot tartó kérdésekben.

4. Cikk

A Szerződő Felek Magyar–Török Vegyes Bizottságot alapítanak a két ország közötti gazdasági együttműködés előmozdítására és fejlesztésére.

A Magyar–Török Vegyes Bizottság többek között:

– ajánlást tesz a jelen Megállapodás sikeres alkalmazásához és végrehajtásához szükséges intézkedésekre,

– megvitatja a kétoldalú gazdasági kapcsolatok fejlődését,

– azonosítja a gazdasági együttműködés további fejlesztésének új lehetőségeit,

– lehetőségeket azonosít és ösztönzést nyújt, hogy erősítse az együttműködést a beruházások terén és az ipari együttműködésben,

– a Szerződő Felek közötti konzultációs fórumként javaslatokat tesz a jelen Megállapodás végrehajtására.

A Magyar–Török Vegyes Bizottság a Szerződő Felek egyikének kérésére felváltva Magyarországon és Törökországban ülészik.

5. Cikk

A jelen Megállapodás nem befolyásolja azokat a kötelezettségeket, amelyek Magyarország Európai Unió tag-ságából fakadnak, és azokra tekintettel alkalmazandó. A jelen Megállapodás rendelkezései nem idézhetők vagy értelmezhetők úgy, hogy érvénytelenítik vagy más módon befolyásolják az Európai Unióról szóló Szerződés vagy az Európai Közösség és Törökország közötti Társulási Megállapodás által előírt kötelezettségeket.

6. Cikk

A Szerződő Felek a jelen Megállapodás alkalmazásával vagy értelmezésével kapcsolatos bármilyen vitát indokolatlan késedelem nélkül, baráti konzultációk és tárgyalások révén rendezik.

Jelen Megállapodás módosítása a Szerződő Felek jogszabályaiban megállapított belső jogi eljárásoknak megfelelően történik.

7. Cikk

A jelen Megállapodás a két ország belső alkotmányjogi eljárásának befejezését jelző jegyzékváltás napján lép hatályba, és a hatálybalépés napjától számított 5 (öt) évig marad hatályban, ezután további egy-egy éves periódusokkal automatikusan meghosszabbodik mindaddig, amíg az egyik Szerződő Fél a megszüntetésére irányuló szándékáról 6 (hat) hónappal a lejárát előtt a másik Szerződő Felet írásban nem értesíti.

Kelt és aláírásra került Budapesten, 2005. május 12-én, két eredeti példányban, angol nyelven.

(Aláírások)”

3. §

(1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E rendelet 2–3. §-a a Megállapodás 7. cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) A Megállapodás, illetve e rendelet 2–3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külügyminiszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) E rendelet végrehajtásához szükséges intézkedésekről a gazdasági és közlekedési miniszter gondoskodik.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A Kormány tagjainak rendeletei

A honvédelmi miniszter 43/2005. (XII. 6.) HM rendelete

a katonák illetményéről és illetményjellegű juttatásairól, valamint a közalkalmazottak jutalmazásáról szóló 3/2002. (I. 25.) HM rendelet kiegészítéséről

A Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény 287. §-a (2) bekezdésének e) pontjában kapott felhatalmazás alapján a katonák illetményéről és illetményjellegű juttatásairól, valamint a közalkalmazottak jutalmazásáról szóló 3/2002. (I. 25.) HM rendeletet (a továbbiakban: R.) a következők szerint egészítem ki:

1. §

Az R. 98. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
„(4) Amennyiben a (2) és (3) bekezdés szerinti jutalmat a minisztérium állami vezetői, valamint a Honvéd Vezérkar főnöke és helyettesei más parancsnok (vezető) szolgálati vagy hivatali alárendeltségébe tartozó személynek adják, a megjutalmazott állományilletékes parancsnoka (vezetője) előzetes véleményét ki kell kérni.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Juhász Ferenc s. k.,
honvédelmi miniszter

A környezetvédelmi és vízügyi miniszter 27/2005. (XII. 6.) KvVM rendelete

a használt- és szennyvizek kibocsátásának ellenőrzésére vonatkozó részletes szabályokról

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 110. §-a (8) bekezdésének d) és m) pontjában kapott felhatalmazás alapján – az érintelt miniszterekkel egyetértésben – a következőket rendelem el:

A rendelet hatálya

1. §

A rendelet hatálya, valamint alkalmazási köre kiterjed a felszíni vizek minősége védelmének szabályairól szóló 220/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Fvr.) 2. §-ában meghatározott jogalanyokra és tevékenységekre.

Értelmező rendelkezések

2. §

E rendelet alkalmazásában

a) *állandó kibocsátás*: olyan folyamatos vagy időszakonként visszatérő (szakaszos) kibocsátás, amikor az adott technológiának, gyártási eljárásnak megfelelő üzemi körülmények között, a termelés legfeljebb 20%-os ingadozása mellett, az 1, 2, 4, 6, 24 óra időközönként vett pontminták vizsgálati eredményei értékének ingadozása nem nagyobb, mint az adott komponens meghatározását szolgáló analitikai módszer hibájának kétszerese;

b) *önellenőrzés*: a kibocsátott szennyvíz, valamint a benne lévő szennyező anyagok mennyiségi és minőségi mérése, az adatok rögzítése és megőrzése a kibocsátó részéről;

c) *helyszíni ellenőrzés*: olyan hatósági ellenőrzés, melynek célja a kibocsátott szennyvíz mennyiségi és minőségi vizsgálata, illetőleg az önellenőrzés során szolgáltatott szennyvíz-kibocsátási jellemzők ellenőrzése;

d) *ismételt helyszíni ellenőrzés*: a helyszíni ellenőrzés – kibocsátó kérelme alapján történő – megismétlése;

e) *újabb helyszíni ellenőrzés*: helyszíni ellenőrzés után, a kibocsátott szennyvíz mennyiségi vagy minőségi jellemzőinek a befogadó vagy közcsatorna védelme szempontjából hátrányos megváltozása miatt lefolytatott újbóli helyszíni ellenőrzés;

f) *mintavételi hely*: kibocsátás engedélyben meghatározott ellenőrzési helye, illetőleg a közcsatornába bocsátás helye;

g) *közcsatornába bocsátás helye*: használt- vagy szennyvizek esetében a külön jogszabály szerinti szennyvízelvezetés szolgáltatási pont, települési folyékony hulladék esetében pedig a folyékony hulladék bebocsátási pontja;

h) *pontminta (egyedi minta)*: az egész mintatérfogatra vonatkozó egyszeri mintavétel egy szennyvízáramból;

i) *kétórás átlagminta (kevert minta)*: olyan minta, amelyet 2 óra alatt folyamatosan vesznek, vagy amelyet 2 óra alatt, legalább óránként vett pontminták összekeveréséből nyernek;

j) *minősített pontminta*: legfeljebb két órán belül vett, legalább öt pontminta összekeveréséből nyert átlagolt minta, ahol a pontminták mintavételi időköze legalább 2 perc;

k) *sorozatminta*: azon pontminták sorozata, amely alapján megállapításra kerül a kibocsátás állandó vagy változó jellege;

l) *átlagminta (kevert minta)*: olyan minta, amelyet vagy folyamatosan vesznek, vagy amelyet, legalább óránként vett pontminták összekeveréséből nyernek;

m) *mintavételnek megfelelő szennyvízáram*: a mintavétel időtartama alatti átlagos szennyvízhozam;

n) *szennyvíz szennyezőanyag-terhelése*: a szennyvízbe egységnyi idő alatt kibocsátott szennyező anyag t/napban, vagy kg/óránban meghatározott mennyisége;

o) *termék vagy termeléspecifikus terhelési érték*: az engedélyezett termék egységnyi mennyiségére vagy termelési kapacitásra vonatkoztatott szennyezőanyag-kibocsátás m³/t-ben, g/t-ben, kg/t-ben mért értéke;

p) *akkreditált laboratórium*: a használt- és szennyvizek, illetőleg azok meghatározott alkotórésze vizsgálatára a Nemzeti Akkreditáló Testület által külön jogszabály alapján elismert és bejegyzett laboratórium.

Az önellenőrzési terv, üzemnapló

3. §

(1) Az önellenőrzésre köteles kibocsátó

- a) önellenőrzési tervet (a továbbiakban: terv) készít,
- b) üzemnaplót vezet.

(2) A terv kötelező tartalmi elemeit a 2. melléklet, az üzemnapló kötelező tartalmi elemeit az 1. melléklet tartalmazza.

(3) Az önellenőrzésre köteles kibocsátó a tervet – az Fvr. 28. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint – a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőséghez (a továbbiakban: hatóság) jóváhagyásra benyújtja.

(4) A hatóság a terv benyújtásától számított 30 napon belül dönt annak jóváhagyásáról. Amennyiben a megadott határidőn belül a hatóság nem rendel el hiánypótlást vagy érdemi határozatot nem hoz, a jóváhagyást – a benyújtott tervben meghatározott tartalommal – megadottnak kell tekinteni.

(5) A terv a jóváhagyásban meghatározott időtartamig, de legfeljebb 5 évig érvényes. Az önellenőrzésre köteles kibocsátó az új tervet a jóváhagyott terv érvényességi idejének lejártát 60 nappal megelőzően nyújtja be.

(6) Amennyiben a hatóság az általa lefolytatott ellenőrzés vagy a kibocsátó bejelentése alapján megállapítja, hogy az önellenőrzési terv tartalmát érintő lényeges változás következett be, a terv felülvizsgálatát akkor is elrendeli, ha az (5) bekezdés szerinti határidő még nem telt el.

4. §

Az önellenőrzésre köteles kibocsátó az üzemnaplót évente folyamatosan köteles vezetni. A hatóság az üzemnapló vezetését ellenőrzi és amennyiben megállapítja, hogy az nem felel meg a jogszabály által előírt tartalmi követelményeknek, az üzemeltetőt a hiányosságok megszüntetésére kötelezi.

5. §

A közcsatornán keresztül, szabadkiömléssel, közvetlenül bevezetett használt- vagy szennyvíz, valamint rizstermesztési, illetve halgazdálkodási tevékenység során kibocsátott használt víz esetén, az önellenőrzésre vonatkozó kötelezettséget – annak tartalmi elemei meghatározásával – a hatóság egyedileg állapítja meg, mérlegelve az önellenőrzés gyakorlati megvalósíthatóságát.

Az ellenőrzés általános szabályai

6. §

(1) A hatóság, közcsonnába bocsátás esetén pedig a hatóság és a szolgáltató (a továbbiakban együtt: ellenőrzésre jogosult) a használt- vagy szennyvizek mennyiségének és szennyezőanyag-tartalmának helyszíni ellenőrzésére jogosult.

(2) Amennyiben az ellenőrzésre jogosult él az (1) bekezdésben foglalt jogával, úgy az önellenőrzésre köteles kibocsátó esetében

a) a kibocsátó önellenőrzési rendszere megbízhatóságát,
b) az engedélyben előírt kibocsátási követelményeknek való megfelelést ellenőrzi.

(3) Az év meghatározott szakaszában üzemelő kibocsátónál (idényüzem) az idény tartama, az időszakosan változó technológiával vagy szennyvízkibocsátással folyamatosan üzemelő kibocsátónál a különböző működési ciklusok tartama alatt lehet a helyszíni ellenőrzést – a tervezett üzemnapok számának függvényében – a szükséges gyakorisággal megtartani.

(4) Önellenőrzésre nem kötelezett kibocsátóknál, folyamatos szennyvízkibocsátás esetén az ellenőrzésre jogosult helyszíni ellenőrzést tarthat, idényüzem esetében a (3) bekezdés rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

7. §

(1) A kibocsátó köteles

a) a mintavételi feltételeket biztosítani,
b) a kibocsátott szennyező anyagok mennyiségét és minőségét befolyásoló változásokat, valamint azok kezdő és befejező időpontját az ellenőrzésre jogosultnak bejelenteni,
c) a naptári évre, időszakra vagy a működési ciklusra tervezett üzemnapok számát megadni,
d) az ellenőrzésre jogosult képviselőjének kérésére a szennyező anyagok kibocsátásával kapcsolatos anyagfelhasználásra vonatkozó adatokat közölni,
e) az üzemnaplót az ellenőrzésre jogosult képviselőjének bemutatni.

(2) A (1) bekezdés a) pontjában meghatározottak biztosítása érdekében a kibocsátó köteles az engedélyben meghatározott kibocsátási, illetve mintavételi helyeket mintavételre alkalmas állapotban tartani, azok megközelíthetőségét biztosítani.

Mintavételi, mérési szabályok

8. §

(1) A közcsonnába kibocsátott szennyvíz mennyiségét külön jogszabály alapján, egyéb esetben méréssel kell

megállapítani, ha ez nem lehetséges, a felhasznált víz mennyiségéből, az alkalmazott technológia figyelembevételével, műszaki becsléssel kell a szennyvízmennyiséget meghatározni. A felhasznált víz mennyiségéből le kell vonni azt a részt, amelyet a kibocsátó, általa bizonyított módon nem bocsátott ki.

(2) A kibocsátott szennyvízből minőségének megállapítása végett mintát kell venni. A vízmintát valamennyi kibocsátó helyen, a befogadóba való bevezetés előtti utolsó csatornaaknából, illetőleg a szennyvízkibocsátásra jellemző más – engedély szerinti – helyen kell kivenni. Ha a kibocsátó az üzemeléshez használtvizet vesz át, a további használat megkezdése előtt abból mintát vesz.

(3) A mintavételi helyek kijelölésekor úgy kell eljárni, hogy az elvezetésre kerülő szennyvíz teljes mennyiségét mintavétellel ellenőrizni lehessen, valamint a kijelölt mintavételi hely után további becsatlakozás a befogadó (illetve közcsonna, közös üzemi csatorna) felé ne legyen. A mintavételi program meghatározását, továbbá a mintavételezést és a minták vizsgálatát a 2. melléklet szerint kell végezni. A 2. melléklet 4. pontjában a minták vizsgálatára javasolt mérési és elemzési módszerek csak a szabványos módszerekkel egyenértékűnek elismert más módszerekkel helyettesíthetők.

(4) Annak ellenőrzésére, hogy teljesülnek-e a kibocsátott szennyvízre megállapított követelmények települési szennyvíztisztító telepek esetében a vízhozammal arányos, vagy időalapú 24 órás mintákat kell venni a tisztító telep elfolyó, szükség esetén befolyó oldalán is, a 2. mellékletben meghatározottak szerint.

(5) A technológiai határértékkel szabályozott kibocsátás esetében a külön jogszabályban meghatározott határértékhez tartozó mintavételi eljárást kell alkalmazni.

9. §

Amennyiben az önellenőrző laboratórium és az ellenőrzésre jogosult laboratóriumának vizsgálati eredményei eltérnek, akkor

a) ha az önellenőrző laboratórium nem akkreditált, a hatósági laboratórium vizsgálati eredményét kell elfogadni;
b) ha az önellenőrző laboratórium akkreditált, a laboratóriumok egyeztetik a vizsgálat során alkalmazott analitikai eljárásokat, vizsgálati körülményeket, a továbbra is fennmaradó vitás kérdések esetén a tervben meghatározott irányadó laboratórium mérési eredménye a meghatározó.

Az önellenőrzés részletes szabályai

10. §

(1) Az önellenőrzésre köteles kibocsátó az önellenőrzést a tervben meghatározottak szerint végzi.

(2) Az önellenőrzés során vett vízminták elemzését egy-
séges környezethasználati engedélyköteles létesítmények
és megbízott laboratórium esetén kizárólag akkreditált
laboratórium végezheti.

(3) Ha az önellenőrzésre köteles kibocsátó

a) tervet nem készít, illetve azt nem küldi meg jóváha-
gyásra,

b) az önellenőrzést nem a terv szerint végzi és ennek
következtében a kibocsátás önellenőrzés keretében nem
ellenőrizhető

az ellenőrzésre jogosult a kibocsátást és annak körül-
ményeit – a kibocsátó költségére – helyszíni ellenőrzésen
ellenőrzi.

Helyszíni ellenőrzés részletes szabályai

11. §

(1) Az ellenőrzésre jogosult a kibocsátó helyszíni ellen-
őrzését a kibocsátó által szolgáltatott adatok figyelembe-
vételével, a 2. mellékletben meghatározottak alapján elő-
készíti és az ellenőrzés megkezdésekor erről a kibocsátót
szóban értesíti.

(2) A helyszíni ellenőrzésre az Állami Népegészségügyi
és Tisztiorvosi Szolgálatot (a továbbiakban: közegészség-
ügyi hatóság) az ellenőrzésre jogosult meghívja.

(3) Amennyiben a közös üzemi csatornát több kibocsátó
közösén használja, illetőleg bármely kibocsátót az Fvr.
14. § (2) bekezdés szerinti hatósági intézkedés érinti, min-
tát kell venni a közösén elvezetett szennyvízből és külön-
külön az egyes kibocsátók elvezető csatornáiból is, a közös-
en használt elvezető rendszerre történő csatlakozások
előtt.

(4) Mintavételezéskor a vett mintát meg kell osztani az
ellenőrzésre jogosult – bakteriális szennyező anyag tekin-
tetében a közegészségügyi hatóság laboratóriuma – és a
kibocsátó önellenőrző laboratórium között. Az önellenör-
zésre nem kötelezett kibocsátó részére – amennyiben kéri
és a szükséges eszközöket biztosítja – a vízmintákból meg-
felelő kontrollmintát kell rendelkezésre bocsátani.

(5) A vízminták elemzését az ellenőrzésre jogosult – a
bakteriális szennyező anyagra vonatkozó elemzést a köz-
egészségügyi hatóság –, valamint a szolgáltató akkreditált
laboratóriumai végzik.

(6) A kibocsátó önellenőrzését végző laboratórium a
helyszíni ellenőrzés mintavételezésének napjától számí-
tott 30 napon belül megküldi az ellenőrzésre jogosultnak a
helyszíni ellenőrzésen vett minták általa elvégzett labora-
tóriumi elemzésének eredményét.

12. §

(1) A helyszíni ellenőrzésről az ellenőrzésre jogosult a
3. melléklet szerinti tartalommal jegyzőkönyvet készít.

(2) A kibocsátó önellenőrzési rendszerének helyszíni
ellenőrzése során a 3. mellékletben előírtakon túl, jegyző-
könyvben kell rögzíteni a tervben nem szereplő vagy attól
eltérő adatokat, jellemzőket.

(3) A helyszíni ellenőrzés eredményei alapján az ellen-
őrzésre jogosult a kibocsátót – a helyszíni ellenőrzés
lefolytatását követő 30 napon belül – tájékoztatóban érte-
síti a vízminták akkreditált laboratórium által végzett
elemzéseinek eredményéről. A tájékoztató részletes tar-
talmi követelményeit a 2. melléklet 7. pontja tartalmazza.

(4) Ha a vízminta bakteriális szennyezést is tartalmaz, a
tájékoztatóba a közegészségügyi hatóság vizsgálati ered-
ményét is bele kell foglalni. Ennek érdekében a közegész-
ségügyi hatóság az általa elvégzett laboratóriumi vizs-
gálatról készült jegyzőkönyvet az ellenőrzéstől számított
15 napon belül megküldi az ellenőrzésre jogosult részére.

13. §

(1) A kibocsátó a tájékoztató átvételét követő 15 napon
belül arra észrevételt tehet. Az észrevételben meg kell
jelölni azokat a tényeket és velük kapcsolatosan azon köz-
vetlen vagy közvetett bizonyítékokat, amely alapján a tájé-
koztató megállapításait vitatja.

(2) Az észrevétellel kapcsolatos álláspontjáról az ellen-
őrzésre jogosult 15 napon belül tájékoztatja a kibocsátót.

(3) Amennyiben a kibocsátó az észrevételében a hely-
színi ellenőrzés egészben vagy a vitatott megállapítás
tisztázásához szükséges részében történő megismétlést
kéri, erről az ellenőrzésre jogosult az észrevételek benyúj-
tásától számított 30 napon belül gondoskodik, feltéve,
hogy a kibocsátó az ismételt helyszíni ellenőrzés és a
(4) bekezdésben meghatározott helyszíni ellenőrzés költsé-
gét az ellenőrzésre jogosult számlájára történő elhelye-
zéssel megelőlegezi.

(4) A (3) bekezdés alapján elvégzett ismételt helyszíni
ellenőrzés után – amennyiben az ellenőrzésre jogosult úgy
dönt – 90 napon belül – de legkésőbb a tárgyév decem-
ber 31-éig – előzetes bejelentés nélkül, a szennyvízkibo-
csátás engedély szerinti megfelelőségét, illetve az önellen-
őrzési rendszer megbízhatóságát helyszíni ellenőrzés
lefolytatásával ellenőrizheti.

(5) Ha az ellenőrzésre jogosult a (4) bekezdés szerinti
ellenőrzést nem folytatta le, a kibocsátó által megelőlege-
zett költségnek az erre a helyszíni ellenőrzésre eső részét
legkésőbb a tárgyév december 31-éig a kibocsátó részére
visszaautalja.

(6) Ha a kibocsátó a tájékoztatóra észrevételt nem tett, a
szennyvízkibocsátásra az ellenőrzésre jogosult által le-
folytatott helyszíni ellenőrzés eredménye a meghatározó.

14. §

(1) Az önellenőrző rendszer megbízhatónak minősül, ha
a) a kibocsátó az önellenőrzést a terv szerint folytatja, és

b) az e rendelet szerint lefolytatott helyszíni ellenőrzés eredményei nem mutatnak számottevő eltérést a közös mintavételezés során párhuzamosan végzett önellenőrzés eredményeivel, és a 2. melléklet 6. c) pontjában foglalt kritériumoknak történő megfelelés nem állapítható meg, valamint

c) az éves önellenőrzési adatszolgáltatás mérési eredményeit a helyszíni ellenőrzés laboratóriumi eredményeivel összehasonlítva megállapítható, hogy a helyszíni ellenőrzés eredményei illeszkednek az önellenőrzési eredmények sorába.

(2) Ha az ellenőrzésre jogosult a helyszíni ellenőrzés során az önellenőrzés terén – az önellenőrzési tervben előírtakhoz képest – hiányosságot állapít meg, azokat saját adataival pótolja, a tájékoztatót és a vízszennyezési bírság megállapítását az önellenőrzési rendszer adatainak mellőzésével a saját adataira alapozza. Az önellenőrzési rendszer adatainak figyelmen kívül hagyását indokolni kell.

(3) Az önellenőrzési rendszer adatainak figyelmen kívül hagyása következtében a helyszíni ellenőrzés eredményét a következő helyszíni ellenőrzésig, bírság megállapítása esetén legkésőbb a tárgyév december 31-éig lehet meghatározónak tekinteni.

(4) Önellenőrzésre nem kötelezett kibocsátóknál az év első felében végzett helyszíni ellenőrzés eredményét egész évre meghatározónak kell tekinteni, kivéve, ha a kibocsátó az ellenőrzést követően ismételt helyszíni ellenőrzés elvégzését kezdeményezte vagy az ellenőrzésre jogosult újabb ellenőrzést végzett.

15. §

(1) Ha az ellenőrzésre jogosultnak tudomására jut, hogy a helyszíni ellenőrzést követően a kibocsátott szennyvíz mennyisége vagy minősége a befogadóra hátrányosan megváltozott, újabb helyszíni ellenőrzést kell tartani.

(2) Az (1) bekezdés szerinti helyszíni ellenőrzést követően a kibocsátó kérelmére – a költségének 13. § (3) bekezdése szerinti biztosítását követően – a kérelem benyújtásától számított 15 napon belül ismételt helyszíni ellenőrzést kell tartani.

(3) Vízszennyező anyag közvetett bevezetése esetén, ha a kibocsátó önellenőrzésre nem kötelezett és tevékenységével összefüggésben a helyszíni ellenőrzést követően a kibocsátott szennyvíz mennyisége vagy minősége a közcsatorna, a közös üzemi csatorna vagy a közös üzemi tisztító működtetésére nézve hátrányosan megváltozott, a kibocsátó köteles az ellenőrzésre jogosultat, illetve üzemeltetőt haladéktalanul értesíteni.

Helyszíni ellenőrzés üzemzavarból eredő rendkívüli szennyezés esetén

16. §

(1) Rendkívüli szennyezés esetén az ellenőrzésre jogosult a szennyezést okozó kibocsátónál a bejelentést vagy észlelést követő lehető legrövidebb időn belül mintavételezéssel egybekötött helyszíni ellenőrzést tart, és azt a rendkívüli szennyezés tartama alatt, szükség szerinti gyakorisággal megismétli.

(2) A vízminták laboratóriumi elemzését soron kívül el kell végezni, és az összesített eredményt tartalmazó tájékoztatót a rendkívüli szennyezés megszűnését követő 15 napon belül meg kell küldeni a kibocsátónak.

(3) A kibocsátó a tájékoztatóra, annak kézhezvételétől számított 15 napon belül indoklással ellátott észrevételt tehet.

(4) Amennyiben mintavételezésre külső elháríthatatlan oknál fogva nem kerülhetett sor a szennyező anyagok mennyiségét műszaki becsléssel kell meghatározni. Az ellenőrzésre jogosultnak a becslés során figyelembe vett körülményeket jegyzőkönyvben kell rögzítenie, melyre a kibocsátó észrevételt tehet.

(5) Rendkívüli szennyezéshez kapcsolódó ellenőrzésnek minősül az is, ha a szennyezést szándékosan okozó kibocsátó ellenőrzésére nem az üzemszerű kibocsátási ponton kerül sor, de a hatóság az ellenőrzés, (mintavételezés) alapján igazolja, hogy az adott közcsatorna- vagy környezetkárosítást mely kibocsátó okozta.

(6) Amennyiben a rendkívüli szennyezés az ellenőrzésre jogosult megérkezéséig megszűnik vagy megszüntetik, akkor a szennyezés megállapításához szükséges minták minden olyan helyről vételezhetők, melyek alapján a rendkívüli szennyezés által okozott környezetterhelés vagy közcsatorna terhelés meghatározhatóvá válik.

Adatszolgáltatás

17. §

(1) Az önellenőrzésre köteles kibocsátó – az üzemnapló adatai alapján – a kibocsátásáról évente összefoglaló jelentést készít, valamint a 4. melléklet szerinti adatlapokat kitölt, és ezeket a tárgyévét követő év március 31-éig a hatósághoz benyújtja. A kibocsátó köteles az adatszolgáltatás teljeskörűségét és a szolgáltatott adatoknak a kibocsátó egyéb nyilvántartási rendszerének, iratainak adattartalmával való egyezőségét biztosítani.

(2) Az adatszolgáltatási kötelezettséget e rendelet szerinti nyomtatványon vagy számítógépes adathordozón kell teljesíteni. A kibocsátó az adatszolgáltatás alapjául szolgáló iratok megőrzéséről köteles gondoskodni.

(3) A hatóság határozatban engedélyezheti a 4. mellékletében foglalt adatlapoktól eltérő formában történő adat szolgáltatás teljesítését, ha az adatlap műszaki, technológiai okok miatt nem alkalmazható.

(4) Az adatlapokat a hatóság nyilvántartja és köteles az abban szereplő adatokat – a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény előírásai szerint megállapított kivételekkel – hozzáférhetővé tenni.

*A csatornabírság és a vízszennyezési bírság
megállapításának és kiszabásának sajátos szabályai*

18. §

(1) A csatornabírság, illetve a vízszennyezési bírság megállapításánál az Fvr. 33–34. §-ai szerint kell eljárni.

(2) Hígítás esetén – ha a hatóság ezt külön nem engedélyezte – a többlet vízmennyiséggel kibocsátott teljes szennyezőanyag-mennyiségre kell a bírságot megállapítani.

(3) Önellenőrzésre nem kötelezett folyamatos szennyvízkibocsátás esetén a helyszíni ellenőrzés eredménye a következő helyszíni ellenőrzésig irányadó. A bírságot egy adott szennyező anyagra az első helyszíni ellenőrzés időpontjától a következő helyszíni ellenőrzésig terjedő időszakra – legfeljebb a tárgyév december 31-éig – kell megállapítani, a kibocsátási határértéknek (küszöbértéknek) megfelelő szennyezőanyag-mennyisége fölötti mennyiségre.

(4) Idényüzemnél az egész idényre, változó szennyvízkibocsátású üzemnél a kibocsátást jellemző ciklusokra kell a bírságot megállapítani. Az első ellenőrzés megállapításait az idény, illetve a működési ciklus kezdetétől az idényben, illetve működési ciklusban elvégzett következő helyszíni ellenőrzésig kell a bírságszámítás szempontjából jellemzőnek tekinteni.

(5) Önellenőrzésre kötelezett kibocsátók esetén, ha az ellenőrzésre jogosult az önellenőrzést nem fogadta el, a bírság megállapítását a helyszíni ellenőrzés eredményeire kell alapozni, és a (3)–(4) bekezdésekben előírtak szerint megállapítani.

(6) A vízszennyezési bírságot folyamatos vízszennyezés esetén évenként, idényüzem esetén idényenként, rendkívüli szennyezés kapcsán esetenként, utólag egy összegben kell kiszabni.

(7) A szolgáltató által készítendő csatornabírság-javaslat tartalmi követelményeit az 5. melléklet, a bírságmegállapítás sajátos szabályait a 6. melléklet tartalmazza.

Záró rendelkezések

19. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

(2) A 17. § (1) bekezdésében meghatározott adatlapokat 2004. évre vonatkozó adatokkal 2006. január 31-éig kell benyújtani.

(3) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a használt és szennyvizek kibocsátásának méréséről, ellenőrzéséről, adatszolgáltatásáról, valamint vízszennyezési bírság sajátos szabályairól szóló 7/2002. (III. 1.) KöM rendelet, továbbá az egyes környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi feladat- és hatásköröket megállapító miniszteri rendeletek módosításáról szóló 3/2005. (II. 22.) KvVM rendelet 8. §-a.

(4) Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 76/464/EGK irányelve (1976. május 4.) a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről, 11. cikk;

b) A Tanács 87/217/EGK irányelve (1987. március 19.) az azbeszt által okozott környezetszennyezés megelőzéséről és csökkentéséről; 6. cikk (1) bekezdés, melléklet A. pont.

(5) Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg:

a) A Tanács 77/795/EGK határozata (1977. december 12.) a Közösségben található felszíni édesvíz minőségére vonatkozó közös információcsere eljárás létrehozásáról, 2. cikk (2) bekezdés b) pont, II. melléklet;

b) A Bizottság 95/337/EK határozata (1995. július 25.) a vízügyi ágazatra vonatkozó irányelvekkel kapcsolatos kérdőívekről szóló, 1992. július 27-i 92/446/EGK határozat módosításáról, I. kérdőív vázlat;

c) A Bizottság 2000/479/EK határozata (2000. július 17.) a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről (IPPC) szóló 96/61/EK tanácsi irányelv 15. cikke alapján egy európai szennyezőanyag-kibocsátási nyilvántartás (EPER) kialakításáról, A1, A2 melléklet.

Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter

1. melléklet
a 27/2005. (XII. 6.) KvVM rendelethez

Az üzemnapló tartalma

1. A 3. § (2) bekezdése szerinti üzemnaplóban fel kell tüntetni:

a) a technológiai berendezések, valamint a szennyvíz szállítására és tisztítására szolgáló berendezések napi, havi, éves üzemidejét,

b) a termelésre vonatkozó, a szennyvízkibocsátásra hatással lévő adatokat (így például: felhasznált anyagok és termékek, ezek minőségi jellemzői és napi, havi, éves mennyiségük),

c) a bekövetkezett üzemzavarok, a szokásostól eltérő, rendkívüli üzemállapotok okát, idejét és időtartamát, valamint az azok megszüntetésére tett intézkedéseket,

d) a végrehajtott karbantartások (javítások) idejét és időtartamát, valamint azok esetleges hatását a kibocsátásra (jellegére és mennyiségére),

e) a kibocsátások önellenőrzésének formáját, idejét (gyakoriságát) és időtartamát, valamint végrehajtásának módját,

f) a kibocsátás mérését végző szervezet megnevezését, a mérés időpontját és a mérési jegyzőkönyv számát,

g) a kibocsátás önellenőrzésének eredményeit,

h) a hatóság által végzett helyszíni ellenőrzés eredményeit.

2. A b), e), f), g) és h) pontokban felsoroltakat nem szükséges az üzemnaplóban szerepeltetni, ha az adatok rendelkezésre állását a kibocsátó külön biztosítja.

2. melléklet

a 27/2005. (XII. 6.) KvVM rendelethez

A használt- és szennyvizek kibocsátásának ellenőrzését szolgáló mintavétel, elemzés és értékelés lefolytatásáról

1. Az ellenőrzés előkészítése

1.1. Az előkészítés során különösen az alábbiakra kell tekintettel lenni:

- a kibocsátó technológiájára,
- a hatósági engedélyekre,
- a tervdokumentációkra,
- a helyszínrajzokra,
- a helyszíni ismeretekre, bejárásokra,
- a szennyvíz átlagos mennyiségére, vízforgalmi adataira,
- a jellemző szennyező anyagokra,
- az átlagos évi üzemnapokra,
- a termelési időszakokra,
- a várható változásokra,
- a szennyvíz befogadójára,
- az üzem vízminőség-védelmi tevékenységére,
- a szennyvíz előtisztítási körülményeire,
- a szennyvízbevezetés módjára.

2. Az önellenőrzési terv és a mintavételi program tartalmának sajátos előírásai

2.1. Önellenőrzési terv készítése

A közvetett és közvetlen bevezetést folytató kibocsátók önellenőrzési tervében meg kell határozni:

a) az önellenőrzés keretében figyelembe vett mintavételi rendet és a minták vizsgálatát végző laboratóriumot, szervezetet;

b) az önellenőrzés részletes vizsgálati tervét, a mintavételek gyakoriságát, figyelemmel a technológiára és az egyéb, egyedi sajátosságokra. Az éves minimális minta-

vételi számot a 2.2. pontban foglalt, a mintavételi program kialakítására vonatkozó előírások figyelembevételével kell minden kibocsátóra meghatározni;

c) mintavételi helyeket (települési tisztító esetén a bevezetett szennyvíz vizsgálatára vonatkozó mintavételi helyet is), a mintavételi feltételeket, ideértve azokat a körülményeket is, amelyek a mintavételt befolyásolhatják;

d) a vizsgálni szükséges komponenseket, az alkalmazni kívánt analitikai módszereket, továbbá a jellemző szennyezőanyag-koncentráció, illetve a szennyezőanyag-mennyiség meghatározásának módját;

e) a vizsgálati eredményeknek a hatóság, közcsatorna esetében a szolgáltató közös üzemi csatorna esetében az üzemeltető részére történő megküldésének módját, figyelemmel az Fvr. 28. § (3) bekezdésére;

f) a rendkívüli események ellenőrzésének és jelentésének módját;

g) a vitás kérdésekben irányadó, akkreditált laboratórium megnevezését;

h) a veszélyes anyagok vagy a földtani közeg és felszín alatti vizek szempontjából a 10/2000. (VI. 2.) KöM–KöViM–EüM–FVM együttes rendeletben nevesített anyagok kibocsátása esetén azok ellenőrzésére alkalmazott monitoring tervet;

i) a felszíni vizek terhelhetősége szempontjából végzett vizsgálatok mintavételi helyeit, komponenseit és vizsgálati gyakoriságait, az eredmények hatóságnak történő megküldésének módját.

2.2. Mintavételi programkialakításának szabályai

2.2.1. A hatóság közcsatorna esetében a szolgáltató, illetve az önellenőrzést végző ellenőrzési és mintavételi programjának minimálisan az alábbi adatokat kell tartalmaznia:

- szennyvízkibocsátó megnevezése, címe,
- mintavétel időpontja (csak az önellenőrzésre kötelezett kibocsátók részére),
- mintavétel időtartama,
- mintavételek éves minimális gyakorisága,
- mintavétel típusa,
- mintavételi helyek megjelölése,
- vizsgálandó komponensek felsorolása.

Az az önellenőrzésre köteles kibocsátó, akinek a hatóság a határértékét hatásfokban írta elő, a mintavételi tervét úgy kell elkészítenie, hogy a hatásfok számításra vonatkozó szabályok szerint folytathassa le az önellenőrzést.

2.2.2. A mintavételi program kialakításának egyedi szabályai

a) Mintavételi helyek kijelölésének módja:

– A mintavételi helyek kijelölését az e rendelet 8. § (2)–(3) bekezdéseiben előírtak szerint és a technológiai határértékekkel szabályozott kibocsátás esetében a külön jogszabályban meghatározottak figyelembevételével kell végezni.

– Mintavételi helyet kell kijelölni a települési tisztítótelepre bevezetett nyers szennyvíz és a telepről elvezetett tisztított víz vizsgálatára.

b) A mintavételezés módjának tervezése:

ba) állandó kibocsátás esetén pontmintával vagy egy óra alatt három pontmintából képzett átlagmintával, illetve a 28/2004. (XII. 25.) KvVM rendelet vonatkozó előírásai szerint,

bb) szakaszosan állandó kibocsátás esetén minden egyes kibocsátási szakaszra egy óra alatt három pontmintából képzett átlagmintával,

bc) halastavak esetében pontmintával a bevezetés első, második és harmadik szakaszában kell elvégezni.

c) A mintavétel gyakoriságának tervezése:

ca) Az éves minimális mintavételek számát az Fvr. 28. § (2) bekezdés szerint, illetve települési tisztítók esetében a cc) pont szerint kell meghatározni.

cb) Idényüzemnél, valamint változó szennyvízkibocsátású üzemnél a mintavételezés gyakoriságát úgy kell megállapítani, hogy az ellenőrzés megfelelően jellemezze a kibocsátási időszak szennyezőanyag-kibocsátását.

cc) A települési tisztítók ellenőrzése esetén a mintavételek gyakoriságának tervezésénél a következőket kell figyelembe venni:

– Az önellenőrzési tervben az éves minimális önellenőrzési mérés számát a tisztítótelep terhelésétől függően kell meghatározni, és az év során rendszeres időközönként kell a méréseket végezni:

A tisztítótelep terhelése [LE]	Az önellenőrzési mérések minimális száma egy évben (Az engedélyben és az önellenőrzési tervben meghatározott szennyező anyagokra)
2000–9999	Az első önellenőrzési év során 12 mérés, a következő években négy mérés, ha kimutatható, hogy az első évben a tisztított víz minősége kielégíti az engedélyben előírt követelményeket. Amennyiben az évi négy mérés közül egy mérés eredménye nem megfelelő, a rákövetkező évben újból 12 mérést kell végezni. Ha a nem megfelelő mérés az év első félévében volt, a mintavételi programot ki kell bővíteni és a mintavételi időpontokat a felügyelőség részére megküldeni.
10 000–49 999	Minimum 12 mérés/év
50 000 LE és felette	Minimum 24 mérés/év

– 2000 LE alatti települési szennyvíztisztító telep esetén legalább évi két mérés szükséges. Az egyik mérést november 16. és április 30. közötti időszakban kell elvégezni.

3. A mintavételezés gyakorlati szabályai önellenőrzés és helyszíni ellenőrzés esetén

3.1. A mintavételezés általános előírásai

A kibocsátott szennyvizek minőségének megállapításához szennyvízmintákat kell venni, az önellenőrzésre nem kötelezett kibocsátónál a jogszabályban rögzített helyen vagy a kibocsátásra jellemző helyen, illetve az önellenőrzésre kötelezetteknek az önellenőrzési terv szerinti mintavételi helyeken és módon, a technológiára jellemző sajátosságok figyelembevételével.

zésre kötelezetteknek az önellenőrzési terv szerinti mintavételi helyeken és módon, a technológiára jellemző sajátosságok figyelembevételével.

Minden mintavételezéskor olyan mennyiségű mintát kell venni, hogy a vett minták – figyelembe véve a minták tartósítására vonatkozó előírásokat is – két részre történő osztásával megosztott mintákat lehessen előállítani; külön a hatósági laboratórium és külön a kibocsátó önellenőrző laboratórium részére.

Átlagminta képzése esetén olyan méretű gyűjtő edényt kell alkalmazni, mely a 24 órán belüli minták esetében lehetővé teszi a gyűjtött minta megosztását. Ha a vízmennyiség mérése megoldott, indokolt esetben a részminták térfogata a vízhozam arányában súlyozható, ha nem, akkor egyenlő térfogatú mintázás alkalmazandó. A minták tartósítására vonatkozó előírások, kivéve az illékony komponensek esetét, az osztott minta kialakításakor alkalmazandók. A 4 óránál hosszabb átlagminta képzése esetén a gyűjtött minták 0–4 °C között tartásának lehetőségéről kibocsátónak kell gondoskodnia.

A mintavételekre vonatkozóan az MSZ ISO 5667–1, MSZ ISO 5667–2, MSZ EN ISO 5667–3 és az MSZ EN ISO 5667–10 számú szabványok tartalmaznak tájékoztatást.

A mintákat – kivéve a szerves oldószer extrakt és a szerves oldószer tartalom vizsgálatára szolgálókat – úgy kell venni, hogy azok megoszthatók és az ellenőrzött és azonos módszerrel vizsgálhatók legyenek. A megosztásánál arra kell törekedni, hogy a minták szennyezőanyag-tartalma azonos legyen. A nem megosztható mintákat az ellenőrzött kérésére azonos időben, de külön edénybe kell venni.

Minden vizsgálandó mintából külön kell gyűjteni és tárolni:

- szerves oldószer extrakt (nem növényi és állati eredetű olajok, zsírok) vizsgálatára 1-2 litert,
- illékony oldószerek vizsgálatára színültig töltött edénybe 1-2 litert,
- cianidok és fenolok meghatározásához 1-1 litert,
- abban az esetben, ha az ólom-acetátos próba pozitív szulfid meghatározásához csiszolt dugós üvegben (Winkler palackban) 300 cm³-t,
- amelyeket a helyszínen kell feldolgozni,
- amelyeknél összeöntés esetén az egyes komponensek egymásra hatásuk folytán koncentrációjukat megváltoztatják,
- ahol a vizsgálati szabvány azt előírja.

Átlagminta gyűjtése esetén a pH-mérővel vagy pH-indikátor papírral vizsgált részmintákból a pH = 7,0 alatti és feletti mintákat külön edénybe kell összeönteni.

A minták tartósítására vonatkozóan az MSZ EN ISO 5667–3:2004 számú szabvány tartalmaz tájékoztatást.

3.2. A mintavétel módja

3.2.1. Önellenőrzésre kötelezett kibocsátók esetében a mintavétel

- a) a hatóság által jóváhagyott módon, vagy

b) az ellenőrzés időpontjában megállapított üzemrendnek megfelelő módon történik.

3.2.2. Önellenőrzésre nem kötelezett kibocsátók esetében a mintavétel az alábbiak szerint történik:

– ha a kibocsátás mérések alapján állandó kibocsátásnak minősített, akkor az adott időszak alatt vett egy pontmintával,

– ha a kibocsátás mérések alapján szakaszosan állandó kibocsátásnak minősített, úgy minden állandó kibocsátási szakaszt egy-egy pontmintával jellemzünk.

Ha a kibocsátás nem állandó kibocsátásnak minősített, akkor:

a) minimum 4 órán át, óránként kell venni mintát (5 db sorozatminta),

b) fizikai tulajdonságaiban jelentősen eltérő vizek esetében a sorozatminta képzését a technológiai folyamatok által meghatározott üzemrendhez kell igazítani.

3.2.3. Ha az ellenőrző szerv a mintavételnél a szennyvíz minőségének megállapítására műszeres mérést – pl. pH-mérést – is végez, a műszer beállítását (kalibrálást), a kalibrálás ellenőrzését az ellenőrzött kérésére, az ellenőrzött képviselőjének jelenlétében kell végezni.

3.2.4. Az ellenőrző szervnek az önellenőrzésre kötelezett kibocsátónál az ellenőrzését úgy kell megkezdenie, hogy azokra a komponensekre, melyekre vonatkozóan a mintavételezés szabályai nem teszik lehetővé az osztott minták képzését, a mintavételt úgy lehessen elvégezni, hogy azok egyidejűsége biztosított legyen.

3.3. Települési szennyvíztisztító telep ellenőrzésének sajátos mintavételezési szabályai

a) Mintavételezést kell végezni a települési szennyvíztisztító telepről elvezetett tisztított vízből és a tisztítótelepre bevezetett nyers szennyvízből, a tartózkodási idő figyelembevételével.

b) A nyers szennyvíz mintázását a tisztítótelep hidraulikai terhelésétől függetlenül 3×8 órás, óránként azonos térfogatú pontminták átlagaként kell meghatározni. Amennyiben automata mintavevő áll rendelkezésre, úgy azt 24 órán keresztül vett, óránként legalább 6 részmintából képzett átlagminta vételével kell megoldani úgy, hogy a vizsgálati térfogat rendelkezésre álljon.

c) A nyers és tisztított szennyvíz mintavételi térfogatát úgy kell kialakítani, hogy az a felügyelőség és közcsatorna esetében a szolgáltató ellenőrző vizsgálata esetén alkalmas legyen osztott minta készítésére.

d) Automata mintavevő alkalmazása esetén a tisztított szennyvízre vonatkozóan is olyan beállításokat kell alkalmazni, mely lehetővé teszi az osztott minták képzését. Átlagminta úgy is képezhető, hogy a mintavevő által vett mintákat a tartósítások előtt megfelelő edényzetben homogenizálják, majd megosztják.

e) Települési szennyvíztisztítók esetében, ahol a határérték a minimális szennyezés csökkentési hatásokkal van megadva, minden mintavételt a hatások megállapítás szabályai szerint kell végezni.

4. A szennyvíztisztító, előkezelő berendezés hatásokra megállapításának különös szabályai

Annak a kibocsátónak, akinek kibocsátási határértékét hatásokban írta elő a hatóság a hatások kiszámítását a következő számítási szabályok szerint kell elvégeznie:

$$t_{\text{átl}} = V / Q_{\text{átl}}$$

ahol

$t_{\text{átl}}$ = átlagos tartózkodási idő (perc),

V = a berendezés tisztítás szempontjából hasznos (igénybe vett) térfogata (m^3),

$Q_{\text{átl}}$ = átlagos hidraulikai terhelés (m^3/perc)

A szennyezőanyag-csökkentési (eltávolítási) hatások ($\%$) = {belépő koncentráció (C_{be}) – kilépő koncentráció (C_{ki}) / belépő koncentráció (C_{be})} × 100 (%)

$$= \{(C_{\text{be}} - C_{\text{ki}}) / C_{\text{be}}\} \times 100$$

Például települések szennyvízelvezetésével, szennyvízkibocsátásával kapcsolatosan minimális csökkentési hatásokkal megadott koncentráció esetén a technológiai határértékként számítható kilépő koncentrációk:

Kémiai oxigénigény (KOI) esetén: $C_{\text{ki}} \ 0,25 \times C_{\text{be}}$ (mg/l)

Biokémiai oxigénigény (BOI₅, 20 °C-on nitrifikáció nélkül) esetén: $C_{\text{ki}} \ 0,1 \ C_{\text{be}}$ és $0,3 \ C_{\text{be}}$ (mg/l) között

Összes lebegőanyag esetén: $C_{\text{ki}} \ 0,1 \ C_{\text{be}}$ (mg/l)

Összes foszfor esetén: $C_{\text{ki}} \ 0,2 \ C_{\text{be}}$ (mg/l)

Összes nitrogén esetén: $C_{\text{ki}} \ 0,2 \ C_{\text{be}}$ és $0,3 \ C_{\text{be}}$ (mg/l) között

C_{be} és C_{ki} meghatározására vett mintavételek között legalább a tartózkodási idő különbségnek kell meglennie, kivéve, ha olyan hosszú idő alatt vett átlagmintázásról van szó melynél ez már elhanyagolható, vagy igazolható, hogy mind a bemenő és/vagy mind az elfolyó oldalon a minták az állandó kibocsátásra vonatkozó kritériumoknak megfelelnek.

5. A minták vizsgálata

A mintavétel és az elemzés között eltelt időben a mintastabilitástól függően megváltozhat a meghatározni kívánt anyag koncentrációja. Ennek figyelembevételével a mintavétel után, közvetlenül a helyszínen elvégzendő vizsgálatok a következők:

- pH-mérés,
- hőmérséklet-mérés,
- aktív klór koncentráció mérése,
- szulfid kimutatás Spitta–Weldert pozitivitással vagy ólom-acetát próbával,
- 10' alatt ülepedő anyag tartalom térfogat szerinti meghatározása (közcsatornába bocsátás esetén).

A mintastabilitásra vonatkozó tájékoztatást az MSZ ENV ISO 13530:2000 jelű, Vízminőségi Irányelvek a vízelemzés analitikai minőségbiztosításához című előszabvány tartalmazza.

A vízvizsgálathoz az analitikai rendszer kiválasztásának szempontjait és eljárását szintén az MSZ ENV ISO 13530:2000 előszabvány adja meg. Az analitikai módszerek teljesítményjellemzőivel, az analitikai módszerek validálásával a NAR–20 jelű útmutató foglalkozik (NAR–20: Nemzeti Akkreditálási Rendszer. Alkalmazási útmutató az MSZ EN ISO/IEC 17025 szabványhoz).

Az Fvr.-ben, valamint a 28/2004. (XII. 25.) KvVM rendeletben előírt vizsgálandó anyagok javasolt vizsgálati

módszereit és – amennyiben elérhető volt – a módszerekhez tartozó alsó méréshatárokat az 1–3. táblázat tünteti fel.

[Megjegyzés: A javasolt vizsgálati módszerek nem mindegyike teljesíti azt a kívánalmat, hogy az alsó méréshatár ne legyen több a rendelet(ek)ben az adott paraméterre megengedett határérték/küszöbérték 10%-ánál. Ezeknek a módszereknek az alkalmazása csak az alsó méréshatárra vonatkozó kívánalmat teljesítő analitikai eljárások bevezethetőségéig indokolt.]

1. táblázat

	Szennyező anyagok	Javasolt vizsgálati módszer	Alsó méréshatár
1.	Dikromátos oxigénfogyasztás KOI_k	MSZ ISO 6060 MSZ 12750–21; (3. pont)	30 mg/l 2 mg/l
2.	Biokémiai oxigénigény BOI_5	MSZ EN 1899–1 MSZ EN 1899–2	3 mg/l
3.	Összes nitrogén $N_{összes}$	MSZ 260–12	1 mg/l
4.	pH	MSZ 260–4; (3. pont) MSZ ISO 10523	
5.	Összes só – természetes eredetű – technológiai eredetű	MSZ 260–3; (2. pont)	5 mg/l
6.	Nátrium-egyenérték (%)* – Na, K – Ca, Mg – Ca – Mg	MSZ 1484–3; (6. pont) MSZ 260–38 MSZ 260–52 MSZ 260–51 MSZ 260–36	1 mg/l 1 mg/l 0,060 mg/l 0,015 mg/l
7.	Összes lebegőanyag	MSZ 12750–6 MSZ 260–9:1988	2 mg/l
8.	Ammónia-ammónium-ion	MSZ ISO 7150–1	0,02 mg/l
9.	Összes vas	MSZ 12750–34; (2. pont) MSZ 1484–3; (6. pont)	0,01mg/l 0,1 mg/l
10.	Összes mangán	MSZ 1484–3	0,05 mg/l
11.	Szulfid	MSZ 448–14 MSZ 260–8	0,05 mg/l 0,5 mg/l
12.	Aktív klór	MSZ EN ISO 7393–1 MSZ EN ISO 7393–2 MSZ EN ISO 7393–3	0,2 mg/l
13.	Összes foszfor	MSZ EN 1189 MSZ 260–20	0,5 mg/l 0,04 mg/l
14.	Szulfid	MSZ 12750–15	0,3 mg/l
15.	Szulfát	MSZ 12750–16; (3. pont) MSZ ISO 9280	10 mg/l 10 mg/l
16.	Extrahálható anyagok (szerves oldószer extrakt)	MSZ 1484–12	2 mg/l
17.	Coliform szám	MSZ EN ISO 9308–1 MSZ EN ISO 9308–2 MSZ EN ISO 9308–3	0,2 db/ml
18.	Nitrát	MSZ 260–11	1 mg/l
19.	Nitrit	MSZ 260–10	0,02 mg/l

20.	Klorid	MSZ 260–6	2 mg/l
21.	Összes alifás szénhidrogén (TPH) C ₅ –C ₄₀	MSZ 20354 MSZ EN ISO 9377–2 (bevezetés alatt)	0,10 mg/l 0,10 mg/l

* A nátrium egyenérték számítása a következők szerint történik:

Na-egyenérték % = $100 \times \{Na(eé) / [Na(eé) + K(eé) + Ca(eé) + Mg(eé)]\}$, ahol a Ca(eé)+Mg(eé) érték öK (összes keménység) egyenértékben is kifejezhető és

ahol: Na(eé) = Na mg/l/23

K(eé) = K mg/l/39,1

Ca(eé) = Ca mg/l/20

Mg(eé) = Mg mg/l/12

A mérési eredmények számított átlagának kerekítése ugyanazok a szabályok szerint történik, mint az adott alkotó mérési eredményeinek kerekítése.

2. táblázat

	Veszélyes és mérgező anyagok	Javasolt vizsgálati módszer*	Alsó méréshatár
1.	Összes higany	MSZ 1484–3 MSZ EN 13506:2002	0,1 mg/l
2.	Összes kadmium	MSZ 1484–3	20 mg/l–1 g/l
3.	Adszorbeálható szerves halogén vegyületek klórban kifejezve (AOX)	MSZ EN 1485	10 mg/l
4.	Policiklikus aromás szénhidrogének (PAH-k)	MSZ 1484–6; (GC/MS)	0,01 mg/l
5.	Kátrány	MSZ 260–41	1 mg/l
6.	Kloroform	MSZ 1484–5 MSZ EN ISO 10301	0,01 mg/l (extr., GC/MS) 0,05–0,03 mg/l (extr., GC/ECD)
7.	Széntetraklorid	MSZ 1484–5 MSZ EN ISO 10301	0,01 mg/l (extr., GC/MS) 0,01–0,1 mg/l (extr., GC/ECD)
8.	Hexaklórbutadién	MSZ 1484–5 MSZ EN ISO 10301	0,01 mg/l (extr., GC/MS) 0,01 mg/l (extr., GC/ECD)
9.	1,2-diklór-etán	MSZ 1484–5 MSZ EN ISO 10301	0,01 mg/l (extr., GC/MS) 1,0–5,0 mg/l (extr., GC/ECD)
10.	Triklóretilén	MSZ 1484–5 MSZ EN ISO 10301	0,01 mg/l (extr., GC/MS) 0,05–0,1 mg/l (extr., GC/ECD)
11.	Perklóretilén (tetraklóretilén)	MSZ 1484–5 MSZ EN ISO 10301	0,01 mg/l (extr., GC/MS) 0,1 mg/l (extr., GC/ECD)
12.	Antimon	MSZ 1484–3	1 mg/l
13.	Szelén	MSZ 1484–3	0,1 mg/l
14.	Króm (összes)	MSZ 1484–3	0,1 g/l
15.	Króm (VI.)	MSZ 260–32; (2. pont)	0,02 mg/l
16.	Nikkel	MSZ 1484–3	1 mg/l
17.	Kobalt	MSZ 1484–3	1 mg/l
18.	Ólom	MSZ 1484–3	0,05 mg/l
19.	Ón	MSZ 1484–3	10 mg/l
20.	Réz	MSZ 1484–3	0,05 mg/l
21.	Bárium	MSZ 1484–3	5 mg/l
22.	Cink	MSZ 1484–3	0,6 mg/l
23.	Ezüst	MSZ 1484–3	5 g/l
24.	Arzén	MSZ EN ISO 11969 MSZ 1484–3	1 mg/l

	Veszélyes és mérgező anyagok	Javasolt vizsgálati módszer*	Alsó méréshatár
25.	Tallium	DIN 38406-E22	
26.	Fenolok (fenol index)	MSZ 1484-1 A MSZ 1484-1 B MSZ ISO 6439 MSZ EN ISO 14402	0,01–0,1 mg/l (direkt módszer); 2 mg/l (extrakciós módszer) = 0,1 mg/l = 0,002 mg/l
27.	Fluoridok	MSZ 260-39	0,2 mg/l
28.	Benzol, toluol, etilbenzol, xilol (BTEx)	MSZ 1484-4	1–50 mg/l (extr., GC/MS)
29.	Könnyen felszabaduló cianidok	MSZ 260-30	0,1 mg/l–0,01 mg/l
30.	Összes cianid	MSZ 260-30 MSZ ISO 6703-2 MSZ EN ISO 14403	0,1 mg/l–0,01 mg/l 10 mg/l
31.	Alumínium	MSZ 1484-3; MSZ EN 13506 MSZ 448-7	0,5 mg/l
32.	Illékony halogénezett szerves vegyületek (POX)	MSZ 1484-5	0,01–1,0 mg/l (extr., GC/MS)
33.	Azbeszt**	Standard Methods, 1998 2570 sz. módszer	
34.	Dioxinok és furánok	USEPA Method 1613 Revision B	4,4 pg/l
35.	Toxicitás: daphnia-teszt	MSZ 22902:6	
36.	Toxicitás: statikus halteszt	MSZ 22902:3	
37.	Toxicitás: lumineszcens baktérium	MSZ EN ISO 11348	
38.	Toxicitás: genotoxicitás teszt	SOS chromotest OECD guidelines No 471:1977 UMU teszt; ISO DIS 13829:2000	
	Egyebek		
39.	10 perces ülepedő anyag	MSZ 260-3; (6., 7. pont)	

* A javasolt vizsgálati módszerekre vonatkozó fent hivatkozott nemzetközi szabványok, módszerek megismerhetőségével, hozzáférhetőségével kapcsolatos információkat a KvVM honlapja tartalmazza.

** Azbeszt méréséhez a következő eljárás alkalmazandó referencia módszerként: gravimetria – szűrés 0,45 m-es szűrőmembránon, szárítás 105 °C-on, majd tömegmérés – centrifugálás (legalább 5 percig, 2800–3200 g átlagos gyorsulás mellett), szárítás 105 °C-on, majd tömegmérés. A meghatározást 5%-os pontossággal és 10% megbízhatósággal kell végezni.

3. táblázat

Egyéb komponensek

	Komponens	Javasolt vizsgálati módszer*	Alsó méréshatár
1.	Klórdioxid+klór+bróm	DIN 38408 G-5	
2.	Összes vanádium	Standard Methods, 1998 3111D módszer	
3.	Anilin	DIN 38407-F4	
4.	Hidrazin	DIN 38413-P1	
5.	EDTA	ISO/DIS 16588	
6.	Hexaklórbenzol	MSZ 1484-5 MSZ EN ISO 6468	0,01–1,0 mg/l (extr., GC/MS) 1,0–10 ng/l (extr., GC/ECD)
7.	Triklórbenzol	MSZ 1484-5 MSZ EN ISO 6468	0,01–1,0 mg/l (extr., GC/MS) 1,0–10 ng/l (extr., GC/ECD)
8.	HCH	MSZ EN ISO 6468	1,0–10 ng/l (extr., GC/ECD)

	Komponens	Javasolt vizsgálati módszer*	Alsó méréshatár
9.	Aldrin	MSZ EN ISO 6468	1,0–10 ng/l (extr., GC/ECD)
10.	Dierldrin	MSZ EN ISO 6468	1,0–10 ng/l (extr., GC/ECD)
11.	Endrin	MSZ EN ISO 6468	1,0–10 ng/l (extr., GC/ECD)
12.	Isodrin	MSZ EN ISO 6468	1,0–10 ng/l (extr., GC/ECD)
13.	DDT	MSZ EN ISO 6468	1,0–10 ng/l (extr., GC/ECD)
14.	Pentaklórfenol	MSZ EN ISO 12673	1,0–10 ng/l (extr., GC/ECD, GC/MS)
15.	Toxicitás: algateszt	MSZ EN 28692	
16.	Összes szerves nitrogén $N(NH_4^+) + N(NO_2^-) + N(NO_3^-)$	MSZ ISO 7150–1 MSZ 260–9 MSZ 260–10 MSZ 260–11	
17.	Foszfát foszfor	MSZ 448–18	0,10 mg/l
18.	Oldott szerves szén (DOC)	MSZ EN 1484	0,5 mg/l
19.	Összes szerves szén (TOC)	MSZ EN 1484	0,5 mg/l
20.	Alifás szénhidrogének fűtőolajként kimutatva (TPH) $C_{10}–C_{32}$	MSZ 20354	0,10 mg/l

* A javasolt vizsgálati módszerekre vonatkozó fent hivatkozott nemzetközi szabványok, módszerek megismerhetőségével, hozzáférhetőségével kapcsolatos információkat a KvVM honlapja tartalmazza.

6. A határértékeknek (küszöbértékeknek) való megfelelés megállapításával kapcsolatos szabályok

a) A kibocsátott szennyvíz minősége akkor megfelelő, ha a kibocsátásra jellemző minta mért koncentrációja vagy a minták átlagkoncentrációja nem nagyobb az adott anyagra megadott határértéknél, vagy közcatornába bocsátás esetén a (küszöb)értéknél.

b) A települési tisztító kibocsátása határértékeknek való megfelelésének megállapításánál figyelembe kell venni az Fvr. 2. számú melléklete 2.7.2. a) pontjában rögzített, a határértéket ki nem elégítő mérési eredmények megengedhető számát.

c) Az önellenőrzést végző kibocsátók esetében a 14. §-ban foglalt eljárást követően akkor lehet az önellenőrzés adatait nem megfelelőnek minősíteni, ha

– az osztott mintából történő analízisek eredményei az ellenőrző laboratórium által határérték felettinek mért vizsgálati komponens esetében legalább 15%-kal eltér egymástól,

– vagy az osztott mintából történő analízisek eredményeinek 20% feletti eltérése a határérték alatt több mint 3 komponenst érint, nem beleszámítva a kimutatási határ kétszeresét érintő koncentráció tartományba eső komponenseket,

– a kettős bírságolás elkerülése miatt szabályozásra kerülő komponensek esetében az összefüggésekre alapozott számítások alapján, az önellenőrzés adatainak legalább 25%-ban ellentmondás állapítható meg.

d) Amennyiben a helyszíni ellenőrzés (mintavételek) alapján összesített eredmények az üzem víz- és anyagfelhasználási adataitól lényegesen eltérnek, a szennyező-

anyag-kibocsátás egy-egy mintavételi időszakra vagy egész évre vonatkozóan az üzemi anyagszámlák alapján akkor módosítható, ha a termékbe be nem épülő segédanyagok felhasználásának mérlege vagy a bebocsátott koncentrációmennyiségi és minőségi adataiból készített mérleg alapján a jellemző koncentráció meghatározható. Ezt a szennyező anyag tömegének és a felhasznált vízmennyiségnek, valamint a kibocsátott szennyvízmennyiségnek a hányadosaként kell meghatározni.

7. A helyszíni ellenőrzés eredményéről készítendő tájékoztató

A 12. § 3. bekezdés előírásai alapján készítendő tájékoztatónak legalább a következőket kell tartalmaznia:

a) a helyszíni ellenőrzések és mintavételek helyét, időpontját és módját,

b) a szennyvízminták azonosító számjeleit,

c) a szennyvízkibocsátással összefüggő szakmai megállapításokat,

d) a szennyvízminták laboratóriumi vizsgálatának (elemzésének) eredményét, az engedély szerinti határértékek megjelölésével,

e) a szennyező anyag koncentrációjának határérték feletti meghatározását,

f) a kibocsátott szennyvíz napi mennyiségét m^3 -ben,

g) a naponta kibocsátott szennyvíz határérték feletti szennyező anyag mennyiségét kg/napban,

h) a vizsgálat, illetve helyszíni ellenőrzés egyéb megállapításait, különösen azt, hogy a vizsgálat, mintavétel eredménye mely időszakra meghatározó,

i) önellenőrzési kötelezettség alá tartozó kibocsátás helyszíni ellenőrzése esetében az önellenőrző laboratórium vizsgálati eredményétől számottevően eltérő (nagyobb koncentrációt mutató) hatósági, illetve szolgáltatói laboratóriumi vizsgálati eredményt.

3. melléklet

a 27/2005. (XII. 6.) KvVM rendelethez

A helyszíni ellenőrzésről készítendő jegyzőkönyv tartalma

A helyszíni ellenőrzés során készített jegyzőkönyvnek az alábbi adatokat kell tartalmaznia:

- a) a helyszíni ellenőrzés helyét, időpontját,
- b) a jelenlévők nevét, beosztását, valamint azt, hogy mely szervet, szervezetet képviselik,
- c) a jegyzőkönyv tárgyát, az ellenőrök és az üzem képviselőjének nevét, címét, székhelyét, az ellenőrzés célját,
- d) az előző évben vagy időszakban – az ellenőrzést megelőző nap időpontjáig – kibocsátott szennyvíz mennyiségi adatait, illetve a felhasznált víz (így például: saját termelésű, illetve vásárolt ivóvíz, ipari víz) mennyiségét, a vízmennyiség, illetve szennyvízmennyiség mérésére szolgáló műszerek, berendezések azonosítására szolgáló adatokat (pótolható a megfelelő önellenőrzési terv hivatkozásaival),
- e) a vízvesztésnek az alkalmazott technológia jellemzői alapján mért vagy számított mértékét,
- f) a szennyvíz keletkezését befolyásoló munkarendet, az éves üzemnapok számát,
- g) idényben vagy időszakosan működő bebocsátóknál az aktuális idény vagy időszak tartalmát, jellemzőit,
- h) közvetett kibocsátások esetében a házi és csatlakozó szennyvízelvezető-hálózatot jellemző adatokat, a mintavételre kijelölt hálózati pontokat,
- i) közvetett kibocsátások esetében a több műszakban, eltérő technológiákkal üzemelő bebocsátóknál a szennyvíz műszakonkénti megoszlását,
- j) a szennyvíz kezelésére szolgáló előtisztító berendezések fajtáit, a létesítményre vonatkozó hatósági engedélyek azonosító adatait, továbbá a berendezés működésének körülményeit,
- k) annak a ténynek a rögzítését, hogy a bebocsátó végez-e önkontroll vizsgálatokat, a vizsgált komponenseket, a vizsgálatok helyét és gyakoriságát, az elfogadott önellenőrzési tervről kapott engedély számát,
- l) az ellenőrzés időpontjában az átlagostól eltérő üzemi körülményeket és az ellenőrzés időtartama alatt a bebocsátott szennyvíz mennyiségét,
- m) a mintavételek helyét, módját, időpontját, a vizsgálatok helyszínen értékelhető mérési eredményeit (akkredi-

táltságtól függetlenül is), az időjárásra vonatkozó megjegyzést, valamint azt, hogy a bebocsátó kért-e ellenőrző mintát,

n) a bebocsátó képviselőjének a helyszíni ellenőrzésre vonatkozó észrevételeit, nyilatkozatát,

o) amennyiben a bebocsátó képviselője a jegyzőkönyv aláírását megtagadta, ennek a ténynek a rögzítését és ennek indokát,

p) közös szennyvízbefocsátás esetén az egyes bebocsátók közötti megállapodást a felelősség viseléséről,

q) a minták azonosító számait,

r) a jegyzőkönyvben rögzíteni lehet – amennyiben az engedélyekből nem állapíthatók meg – az alábbi adatokat:

- a szennyvíz keletkezését eredményező szennyvízkezelési technológia, illetve közvetett bevezetés esetén a gyártástechnológia, a felhasznált alap- és segédanyagok, az ezekkel összefüggő – az anyagokban előforduló – károsító anyagok fajtái,
- a szennyvízkibocsátás, illetve a termelési időszakok időtartama, a szennyvíz minőségében várhatóan bekövetkező változások,
- mérőműszer (így például pH-mérő) beállításánál a kibocsátó képviselőjének jelenlétét.

4. melléklet

a 27/2005. (XII. 6.) KvVM rendelethez

1. VAL lapok

- 1.1. VAL (Borítólap)
- 1.2. ENG1 (Szennyvízkibocsátásra vonatkozó előírások adatai)
- 1.3. VHA2 (Szennyvíz befogadójának adatai)

2. VÉL lapok

- 2.1. VÉL (Borítólap)
- 2.2. VHA1 (Telephelyi és vízhasználati adatok)
- 2.3. VHA1_A (Beérkező víz minőségére vonatkozó adatok)
- 2.4. SZK1_1 (Szennyvízkibocsátás alapadatai 1 – Telephelyi kibocsátás)
- 2.5. SZK1_2 (Szennyvízkibocsátás alapadatai 2 – IPPC köteles létesítmény kibocsátása)
- 2.6. SZK1_3 (Szennyvízkibocsátás alapadatai 3 – Veszélyes anyag kibocsátása)
- 2.7. SZK_2 (Szennyvízkibocsátás adatai 2 – Kilépő szennyvíz)
- 2.8. SZK_3 (Szennyvízkibocsátás adatai 3 – Iszap)

Adatszolgáltatás
A FELSZÍNI VÍZ MINŐSÉGÉNEK VÉDELMEÉRT
Vízminőség-védelmi alapbejelentő lap (VAL)
BORÍTÓLAP

VAL

Érvényességi dátum (év, hónap, nap): . . .
Adatszolgáltatás típusa: Felügyelőség kód száma:

1. Adatszolgáltató ügyfél adatai

1.1 KÜJ (Környezetvédelmi Ügyfél Jel): 	1.2 KSH törzsszám (statistikai számjel) / adószám: - -
1.3 Ügyfél neve: 	

2. Telephely adatai

2.1 KTJ (Környezetvédelmi Területi Jel):	
2.2 Telephely megnevezése: 	
2.3 Telephely címe: irányítószám	 település neve
 utca, út, tér	
 házsám	
2.4 A telephelyen folytatott fő tevékenység TEÁOR besorolásának kódja és megnevezése: TEÁOR kód	
 megnevezés	

3. Kapcsolattartó személy adatai

3.1 Név: 	3.2 Beosztás:
3.3 Értesítési cím: irányítószám	
 település neve	
 utca, út, tér	
 házsám	
3.4 Telefonszám: 	3.5 Fax szám:
3.6 E-mail cím: 	

4. Adatszolgáltatásra vonatkozó adatok

4.1 Benyújtott lapok összegzése:	Lapnév: 	VHA2 	ENG1 	Mellékletek
	Lapszám (db): 			
4.2 Adatszolgáltatás teljesítésének módja:				
4.3 Cégszerű aláírásra jogosult személy neve: 		4.4 Cégszerű aláírásra jogosult személy beosztása: 		

Valótlan adatok közlése, az adatszolgáltatás megtagadása és a késedelmes adatszolgáltatás az érvényes jogszabályok szerint bírság kiszabását vonja maga után!

5. Kitöltés dátuma (év, hónap, nap): . .

P. H.

cégszerű aláírás(ok)

Az elsőfokú hatóság tölti ki!

Beérkezés dátuma (év, hónap, nap): . .	Iktatószám:
Szakmai ellenőrzést végző neve: aláírása:	Szakmai ellenőrzés utáni állásfoglalás: Megfelelő / Nem megfelelő

KÜJ

A telephelyen van IPPC köteles
létesítmény:

Telephely KTJ

VHA2 sorszám:

Létesítmény KTJ:

Oldalszám:

Adatszolgáltatás

A FELSZÍNI VÍZ MINŐSÉGÉNEK VÉDELMEÉRŐL
Vízminőség-védelmi alapbejelentő lap (VAL)

Szennyvízkibocsátásra vonatkozó előírások adatai

Érvényességi dátum (év, hónap, nap): . .

Adatszolgáltatás típusa:

ENG1

A kérdés száma	KÉRDÉS	Adat-változás kód	VÁLASZ	
1.	Engedélyezett szennyvíz összes mennyisége:		m ³ /d	
2.	Szennyvíztisztító mű engedélyezett kapacitása		m ³ /d	LE
2.1	Csak mechanikai tisztítási fokozat:			
2.2	Mechanikai és biológiai tisztítási fokozat:			
2.3.	III. tisztítási fokozat összesen:			
2.3.1	Ebből: biológiai nitrogén eltávolítás:			
2.3.2	biológiai foszfor eltávolítás:			
2.3.3	kémiai nitrogén eltávolítás:			
2.3.4	kémiai foszfor eltávolítás:			

□ □ □ □ □ □ □ □

KÜJ

A telephelyen van IPPC köteles létesítmény: □

□ □ □ □ □ □ □ □

Telephely KTJ

VHA2 sorszám: □ □ □

□ □ □ □ □ □ □ □

Létesítmény KTJ:

Oldalszám: □ □ □ □

3. Engedélyezett szennyező anyag kibocsátások

3.0 Adat- változás kód	3.1 Sor- szám	3.2 KAJ szám	3.3 Szennyező anyag megnevezése	Határérték		3.6 Engedély száma	3.7 Engedély típusa	3.8 Engedélyező hatóság kódja
				3.4 Koncentráció, mg/l	3.5 Mennyiség, kg/d			
□	□	□ □ □ □ □ □		□	□	□	□	□
□	□	□ □ □ □ □ □		□	□	□	□	□
□	□	□ □ □ □ □ □		□	□	□	□	□
□	□	□ □ □ □ □ □		□	□	□	□	□
□	□	□ □ □ □ □ □		□	□	□	□	□
□	□	□ □ □ □ □ □		□	□	□	□	□
□	□	□ □ □ □ □ □		□	□	□	□	□
□	□	□ □ □ □ □ □		□	□	□	□	□
□	□	□ □ □ □ □ □		□	□	□	□	□
□	□	□ □ □ □ □ □		□	□	□	□	□

KÜJ

A telephelyen van IPPC köteles
létesítmény: ☐

Telephely KTJ

VHA2 sorszám:

Létesítmény KTJ:

Oldalszám:

A kérdés száma	KÉRDÉS	Adat-változás kód	VÁLASZ
1.3	Szennyvízbevezetés helyének EOY koordinátái:		
1.3.1	EOV-X:	☐	, m
1.3.2	EOV-Y:	☐	, m
1.3.3	pontosság:	☐	1. Mért 2. Térképről leolvasott Írja be a választ jelölő számot:
2.	Szennyvízhozam-mérés		
2.1	Mérés megléte:	☐	0. Nem (a szennyvízhozam mérése nem megoldott) 1. Igen (a szennyvízhozamot méréssel ellenőrzik) Írja be a választ jelölő számot:
2.2	Mérőberendezés típusa:	☐	
2.3.	Mérési módszer rövid leírása:	☐	

□ □ □ □ □ □ □ □
KÜJ

□ □ □ □ □ □ □ □
Telephely KTJ

□ □ □ □ □ □ □ □
Létesítmény KTJ

Oldalszám: □ □ □ □

Adatszolgáltatás
A FELSZÍNI VÍZ MINŐSÉGÉNEK VÉDELMEÉRŐL
Vízminőség-védelmi éves bejelentő lap (VÉL)

VHA1

Telephelyi és vízhasználati adatok

Tárgyév: □ □ □ □ Adatszolgáltatás típusa: □

1.1 Adat- változás kód	1.2 Telephely alkalmazottainak száma	2.1 Adat- változás kód	2.2 Éves üzemóra (óra)	3.1 Adat- változás kód	3.2 Éves üzemnapok száma (nap)
□	□ fő	□	□ óra	□	□ nap

4. Vízhasználat

4.0 Adat- változás kód	4.1 Sor- szám	4.2 Beérkező víz megnevezése	4.3 Beérkező víz típusa	4.4 Átlagos napi vízmennyiség
□	□	□	□	□ m ³ /d
□	□	□	□	□ m ³ /d
□	□	□	□	□ m ³ /d
□	□	□	□	□ m ³ /d
□	□	□	□	□ m ³ /d
□	□	□	□	□ m ³ /d
□	□	□	□	□ m ³ /d
□	□	□	□	□ m ³ /d
□	□	□	□	□ m ³ /d
□	□	□	□	□ m ³ /d

VÉL VHA1

KÜJ

Telephely KTJ

VHA1 sorszám*:

Létesítmény KTJ:

Oldalszám: Környezetvédelmi
és Vízügyi
Minisztérium**Adatszolgáltatás**A FELSZÍNI VÍZ MINŐSÉGÉNEK VÉDELMEÉRŐL
Vízminőség-védelmi éves bejelentő lap (VÉL)
Beérkező víz minőségére vonatkozó adatok**VHA1_A**Tárgyév: Adatszolgáltatás típusa: **1. Felhasznált víz minősége**

1.0 Adat- változás kód	1.1 Sor- szám	1.2 KAJ szám	1.3 Szennyező anyag megnevezése	1.4 Koncentráció, mg/l

KÜJ

A telephelyen van IPPC köteles létesítmény: ☐

Telephely KTJ

VHA2 sorszám

Oldalszám: A telephelyen veszélyes anyagot kibocsátó tevékenység folyik: ☐Környezetvédelmi
és Vízügyi
Minisztérium

Adatszolgáltatás

A FELSZÍNI VÍZ MINŐSÉGÉNEK VÉDELMEÉRŐL

Vízminőség-védelmi éves bejelentő lap (VÉL)

Szennyvízkibocsátás alapadatai 1. – Telephelyi kibocsátás

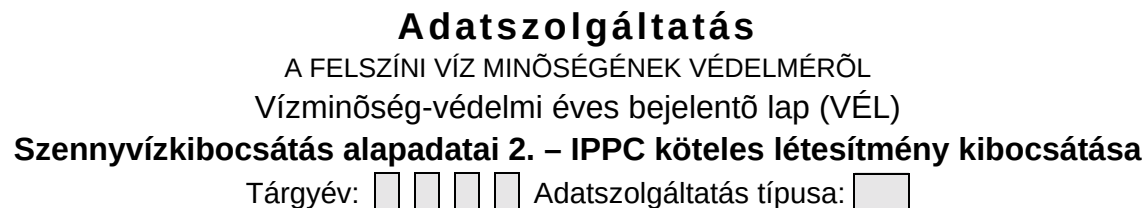
Tárgyév: Adatszolgáltatás típusa:

SZK1_1

1. Kibocsátott (telephelyről elvezetett) szennyező anyag minősége és mennyisége

1.0 Adat- változás kód	1.1 Sor- szám	1.2 KAJ szám	1.3 Szennyező anyag megnevezése	1.4 Átlag koncentráció, mg/l	1.5 Meghatározás módja	1.6 Baleset (%)	1.7 Termékre vetített mennyiség, g/t

Oldalszám

SZK1_2

VÉL SZK1_2

KÜJ

Telephely KTJ

Létesítmény KTJ

VHA2 sorszám

Oldalszám

Veszélyes anyagot kibocsátó technológia azonosítója:

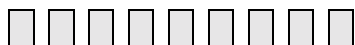
Adatszolgáltatás
A FELSZÍNI VÍZ MINŐSÉGÉNEK VÉDELMERŐL
Vízminőség-védelmi éves bejelentő lap (VÉL)
Szennyvízkibocsátás alapadatai 3. – Veszélyes anyag kibocsátása
Tárgyév: Adatszolgáltatás típusa:

SZK1_3

1. Veszélyes anyag technológia alkalmazása által kibocsátott szennyező anyag minősége és mennyisége

1.0 Adat- változás kód	1.1 Sor- szám	1.2 KAJ szám	1.3 Szennyező anyag megnevezése	1.4 Átlag koncentráció, mg/l	1.5 Meghatározás módja	1.6 Baleset (%)	1.7 Termékre vetített mennyiség, g/t

VÉL SZK1_3

KÜJ

Telephely KTJ

VHA2 sorszám:

Létesítmény KTJ

Oldalszám:

Adatszolgáltatás

A FELSZÍNI VÍZ MINŐSÉGÉNEK VÉDELMEÉRT

Vízminőség-védelmi éves bejelentő lap (VÉL)

Szennyvízkibocsátás adatai 2. – Kilépő szennyvíz

Tárgyév: Adatszolgáltatás típusa:

SZK2

A kérdés száma	KÉRDÉS	Adat-változás kód	VÁLASZ
1.	Az adatszolgáltató/kibocsátó területéről kilépő szennyvíz minősége és éves mennyisége		
	Tisztítási technológia megnevezése		Kibocsátott mennyiség (m ³ /év)
1.1	Nincs tisztítás:	☐	
1.2	Csak mechanikai tisztítás:	☐	
1.3	Mechanikai és biológiai tisztítás:	☐	
1.4	Harmadik fokozatú tisztítás összesen:	☐	
1.4.1	ebből: biológiai nitrogén eltávolítás:	☐	
1.4.2	biológiai foszfor eltávolítás:	☐	
1.4.3	kémiai nitrogén eltávolítás:	☐	
1.4.4	kémiai foszfor eltávolítás:	☐	
1.5	Összes kibocsátott szennyvíz:	☐	
1.6	Tisztítóműbe szállított szippantott szennyvíz:	☐	
1.7	Tisztítást nem igénylő használt víz:	☐	

KÜJ

Telephely KTJ

Létesítmény KTJ

Oldalszám:

Adatszolgáltatás
A FELSZÍNI VÍZ MINŐSÉGÉNEK VÉDELMEÉRŐL
Vízminőség-védelmi éves bejelentő lap (VÉL)
Szennyvízkibocsátás adatai 3. – Iszap
Tárgyév: Adatszolgáltatás típusa:

SZK3

A kérdés száma	KÉRDÉS	Adat-változás kód	VÁLASZ
1.	Szennyvíziszap adatok		
1.1	Az éves iszapmennyiség		
1.1.1	térfogata:	☐	m ³ /év
1.1.2	szárazanyag tartalma:	☐	t/év
1.2	A keletkezett iszap szennyező anyag tartalma		
1.2.1	szerves anyag:	☐	BOI ₅ -ben kifejezve, t/év
1.2.2	nitrogén:	☐	t/év
1.2.3	foszfor:	☐	t/év
1.3	A keletkezett iszap előkezelésének módja és megoszlása		
	Mód megnevezése		Iszap szárazanyag (t)
1.3.1	aerob iszapstabilizáció:	☐	t
1.3.2	iszapsűrítés:	☐	t
1.3.3	hideg rothasztás:	☐	t
1.3.4	fűtött rothasztó:	☐	t
1.3.5	iszap szárítás:	☐	t
1.3.6	iszap szikkasztás:	☐	t
1.3.7	egyéb:	☐	t
1.4	A keletkező iszap elhelyezésének módja és megoszlása		
	Mód megnevezése		Iszap szárazanyag (t)
1.4.1	monodepónia (szennyvíztisztító telepen):	☐	t
1.4.2	mezőgazdasági hasznosítás:	☐	t
1.4.3	hulladéklerakón történő elhelyezés:	☐	t
1.4.4	veszélyes hulladéklerakón történő elhelyezés:	☐	t
1.4.5	komposztálás:	☐	t
1.4.6	égetés:	☐	t
1.4.7	egyéb:	☐	t

5. mellékleta 27/2005. (XII. 6.) KvVM rendelethez**A szolgáltató által készítendő csatornabírság-javaslat tartalmi követelményei**

A bírságjavaslatnak tartalmaznia kell:

- a helyszíni ellenőrzések és mintavételek helyét, időpontját,
- a szennyvízkibocsátással összefüggő szakmai megállapításokat (előtisztító-, tisztítómű üzemeltetésével, alkalmasságával összefüggő megállapításokat,
- a kibocsátás jellemzőségére vonatkozó megállapítást,
- a határértéket meghaladó anyagok mennyiségét az időszakra vonatkozóan kg/nap dimenzióban,
- a szennyvíz befogadóját,
- a bírság alapjául szolgáló szennyező és mérgező anyagok mért koncentrációját, a küszöbértékeket,
- a kérdéses időszak(ok)ban a kibocsátó helye(ke)n kibocsátott szennyvíz mennyiségét m³/nap, m³/időszak,
- a bírságolt időszak(ok) alatti üzemnapok számát,
- a szennyvízzel (anyaggal) a mértékadó időszak alatt a befogadóba juttatott szennyvízben levő keletkezési helyre, elkeveredés előtti pontra vonatkozó technológiai határértéket, a közcatornába bocsátás esetén az összes küszöbértéket, illetve határértéket meghaladó koncentrációban megállapított szennyező és mérgező anyag küszöb-, illetve határérték feletti mennyiségét a hozzá tartozó bírságtétel feltüntetésével,
- a bírságolással kapcsolatos egyéb intézkedéseket, megállapításokat.

6. mellékleta 27/2005. (XII. 6.) KvVM rendelethez**A használt- vagy szennyvizek kibocsátásának bírságolásával kapcsolatosan több címen kivetett (többszörös) bírság elkerülésére vonatkozó sajátos szabályok**

A többszörös bírságolás elkerülése céljából a határérték feletti szennyezőanyag-mennyiségeket a következők szerint kell figyelembe venni:

- A dikromátos oxigénfogyasztás koncentrációját csökkenteni kell a szerves oldószer extrakt vagy TPH határérték feletti koncentrációjának négyszeresével (ezt a kritériumot addig kell alkalmazni, amíg az összefüggések értékeinek felülvizsgálata nem történik meg), a fenolok határérték feletti koncentrációjának 2,4-szeresével, az ANA-detergens határérték feletti koncentrációjának 2,2-szeresével.

– Határérték feletti ötnapos biokémiai oxigén igényre (BOI₅) történő bírságolás esetén a dikromátos oxigénfogyasztás koncentrációját csökkenteni kell a határérték felett mért BOI₅ és a határértékként megszabott KOI_k/BOI₅ arány szorzatával (Például KOI_k határérték: 150 mg/l; BOI₅ határérték: 50 mg/l, mért BOI₅=70 mg/l, mért KOI_k = 300 mg/l. A bírság alapjául szolgáló BOI₅ koncentráció: 70 mg/l–50 mg/l=20 mg/l. A KOI_k és BOI₅ határértékek aránya: 150/50 = 3, a KOI_k koncentráció: 300 mg/l–(3×20 mg/l)=300–60 mg/l=240 mg/l. A bírság alapjául szolgáló KOI_k koncentráció: 240 mg/l–150 mg/l = 90 mg/l. Abban az esetben, ha a dikromátos oxigénfogyasztás koncentrációja az ily módon történő számítással is meghaladja a határértéket, a dikromátos oxigénfogyasztás koncentrációját tovább kell csökkenteni a szerves oldószer extrakt vagy TPH határérték feletti koncentrációjának kétszeresével, a fenolok határérték feletti koncentrációjának 2,4-szeresével.

– Az összes sótartalom koncentrációját csökkenteni kell a határérték feletti nátrium, szulfát, összes-nitrogén, foszfát-foszfór és a későbbiekben felsorolt fémek határérték feletti koncentrációjával.

– Az összes sótartalom – határértéket meghaladó szerves szennyezések esetén, például ha a KOI meghaladja a határértéket – az oldottanyag-tartalom izzítási maradékként határozandó meg.

– A 10' alatt ülepedő anyag meghatározásánál a koncentrációt csökkenteni kell az üledékhez kötött szerves oldószer extrakt tömegével (az ülepedő anyaghoz kötött szerves oldószer extrakt mennyisége a homogenizált és az ülepedő anyagból dekantált víz szerves oldószer extrakt tartalmának különbségéből határozható meg).

– Határértéket meghaladó szerves szennyezések esetén, az összes lebegő anyag-tartalmat – például KOI, SZOE, kátrány stb. – az izzítási maradék mennyiségként kell figyelembe venni.

– Az összes nitrogén tartalmat csökkenteni kell a határérték feletti ásványi nitrogén mennyiségével.

– Az összes ásványi nitrogén tartalmat csökkenteni kell a határérték feletti ammónia-nitrogén mennyiségével.

– Az összes lebegő, illetve 10' alatt ülepedő anyag tartalmat csökkenteni kell a határértéket meghaladó vas, mangán, réz, kadmium, nikkel, cink, ezüst, higany, bárium, króm(III), ólom, ón, alumínium kation határérték feletti koncentrációjával.

– Toxicitásra és mérgező anyagokra egyidejűleg bírság nem vethető ki.

– Ha a toxicitás a szennyező anyagok nagy koncentrációja (határértéket ötszörösen vagy annál nagyobb mértékben meghaladó koncentráció) miatt lép fel, a kibocsátás toxicitás alapján nem bírságható.

– A határérték feletti pH átszámítását a 4. táblázat szerint kell végezni.

4. táblázat

A határérték feletti pH átszámítási táblázat NaOH és HCl-ben kifejezve

pH	Határérték feletti sósav mg/l	pH	Határérték feletti sósav mg/l	pH	Határérték feletti NaOH mg/l	pH	Határérték feletti NaOH mg/l
0,0	36461,0	3,3	18,274	8,5	0,12649	11,8	252,37
0,1	28962,0	3,4	14,515	8,6	0,15927	11,9	317,71
0,2	23005,0	3,5	11,530	8,7	0,20047	12,0	399,98
0,3	18274,0	3,6	9,1586	8,8	0,25237	12,1	503,55
0,4	14515,0	3,7	7,2750	8,9	0,31771	12,2	633,93
0,5	11530,0	3,8	5,7786	9,0	0,39998	12,3	798,07
0,6	9158,6	3,9	4,5902	9,1	0,50355	12,4	1004,7
0,7	7275,0	4,0	3,6461	9,2	0,63393	12,5	1264,9
0,8	5778,6	4,1	2,8962	9,3	0,79807	12,6	1592,7
0,9	4590,2	4,2	2,3005	9,4	1,0047	12,7	2004,7
1,0	3646,1	4,3	1,8274	9,5	1,2649	12,8	2523,7
1,1	2896,2	4,4	1,4515	9,6	1,5927	12,9	3177,1
1,2	2300,5	4,5	1,1530	9,7	2,0047	13,0	3999,8
1,3	1827,4	4,6	0,91586	9,8	2,5237	13,1	5035,5
1,4	1451,5	4,7	0,72750	9,9	3,1771	13,2	6339,3
1,5	1153,0	4,8	0,57786	10,0	3,9998	13,3	7980,7
1,6	915,86	4,9	0,45902	10,1	5,0355	13,4	10047,0
1,7	727,50	5,0	0,36461	10,2	6,3393	13,5	12649,0
1,8	577,86	5,1	0,28962	10,3	7,9807	13,6	15927,0
1,9	459,02	5,2	0,23005	10,4	10,047	13,7	20047,0
2,0	364,61	5,3	0,18274	10,5	12,649	13,8	25237,0
2,1	289,62	5,4	0,14515	10,6	15,927	13,9	31771,0
2,2	230,05	5,5	0,11530	10,7	20,047	14,0	39998,0
2,3	182,74	5,6	0,091586	10,8	25,237		
2,4	145,15	5,7	0,072750	10,9	31,771		
2,5	115,30	5,8	0,057786	11,0	39,998		
2,6	91,586	5,9	0,045902	11,1	50,355		
2,7	72,750	6,0	0,036461	11,2	63,393		
2,8	57,786	6,1	0,028962	11,3	79,807		
2,9	45,902	6,2	0,023005	11,4	100,47		
3,0	36,461	6,3	0,018274	11,5	126,49		
3,1	28,962	6,4	0,014515	11,6	159,27		
3,2	23,005	6,5	0,011530	11,7	200,47		

III. rész HATÁROZATOK

**A Miniszterelnök
77/2005. (XII. 6.) ME
határozata**

**a Magyar–Mongol Gazdasági Együtműködési
Vegyes Bizottság magyar tagozati elnökének
kinevezéséről**

1. A Magyar–Mongol Gazdasági Együtműködési Vegyes Bizottság magyar tagozata elnökévé

Gilyán Györgyöt

kinevezem.

2. Ez a határozat a Magyar Köztársaság Kormánya és Mongólia Kormánya közötti gazdasági együttműködésről szóló megállapodás hatálybalépésével egyidejűleg lép hatályba.

Budapest, 2005. december 1.

*Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök*

VI. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

A külügyminiszter

k ö z l e m é n y e

**a „Pro auxilio civium Hungarorum” emléklapok
adományozásáról**

A Magyar Köztársaság külügyminisztere 2005 folyamán a 9/2003. (V. 20.) KüM rendelet 5. §-a alapján

**PRO AUXILIO CIVIUM HUNGARORUM
emléklapok**

adományozott

a magyar állampolgárok védelméért a Magyar Köztársaság kinevezett tiszteletbeli konzuli tisztviselőjeként megszakítás nélkül tíz éve eredményesen tevékenykedő tiszteletbeli főkonzuloknak és konzuloknak.

Az emléklappal jutalmazottak:

Gilly G. János zugi (Svájc) tiszteletbeli konzul,

Hajóssy István limai (Peru) tiszteletbeli konzul,

Erdal Keresteci izmiri (Törökország) tiszteletbeli konzul,

Jürg Marquard zugi (Svájc) tiszteletbeli főkonzul,

Francisco Salvador Moral quitoi (Ecuador) tiszteletbeli konzul,

László Mester de Parajd roueni (Franciaország) tiszteletbeli konzul,

Santamarináné Sótyi Adelaide palermói (Olaszország) tiszteletbeli konzul,

Száva Gábor sarpsborg-i (Norvégia) tiszteletbeli konzul,

Tóth Katalin Marianne adelaide-i (Ausztrália) tiszteletbeli konzul,

Tömböly Dénes asuncióni (Paraguay) tiszteletbeli konzul.

*Dr. Somogyi Ferenc s. k.,
külügyminiszter*

**A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Csongrád Megyei Földművelésügyi Hivatalának
(6721 Szeged, Deák F. u. 17.)**

h i r d e t m é n y e

Az FVM Csongrád Megyei Földművelésügyi Hivatala – a földrendező és földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény 4/B. §-ának (5) bekezdése, 9. §-a alapján –

nyilvános sorsolást

tart a balástyai Rákóczi Szövetkezet használatában lévő földek kiadása céljából.

A sorsolás helye: Balástya, Széchenyi u. 15., Művelődési Ház

A sorsolás ideje: 2006. január 10., 9 óra.

A sorsolásra kerülő földrészek:

Település: Balástya

Helyrajzi szám	Művelési ág	Fekvés	Terület (ha, m ²)	Aranykorona	Megjegyzés
03/31	gyep (legelő)	külterület	0,0850	0,65	
03/50	szántó	külterület	0,0865	1,06	
05/71	gyep (legelő)	külterület	0,4617	3,51	
07/1	szántó	külterület	0,1536	1,23	
07/5	gyümölcsös	külterület	0,1386	3,01	
07/22	gyep (rét), szántó	külterület	0,5113	9,21	
09/5	szőlő	külterület	0,1259	5,25	
09/6	szántó	külterület	0,1798	1,44	
09/21	szántó	külterület	0,5876	4,70	
09/65	gyep (rét)	külterület	0,6478	10,11	
09/93	szántó	külterület	0,7011	8,55	
09/94	gyep (rét)	külterület	0,4921	7,68	
09/103	gyep (rét)	külterület	0,3799	4,26	
09/118	gyep (rét), nádas	külterület	0,3963	11,70	
09/119	nádas, gyep (rét), szántó, szőlő	külterület	3,0379	77,53	
09/143	gyep (rét), nádas	külterület	2,0731	11,92	
016/37	szőlő	külterület	0,2220	9,26	
018/38	gyep (legelő)	külterület	0,4949	3,76	
020/20	szántó	külterület	0,1490	1,19	
020/21	szántó	külterület	0,0280	0,12	
020/43	szántó, gyep (legelő)	külterület	0,4024	3,18	
022/6	szántó, gyep (legelő)	külterület	1,5766	14,23	
022/54	gyep (rét)	külterület	0,2710	4,23	
022/68	gyep (rét), nádas	külterület	2,1823	22,29	Bányaszolgalmi jog MOL Rt.
027/31	gyep (legelő)	külterület	1,0852	8,25	
027/44	gyep (legelő)	külterület	0,6483	4,93	
027/57	gyep (legelő)	külterület	0,4486	6,10	
027/63	szántó, gyep (legelő)	külterület	0,3324	4,06	
029/56	gyep (legelő), szántó	külterület	1,6607	12,78	
029/95	szántó	külterület	0,8555	6,84	
029/96	szántó	külterület	0,0110	0,09	
029/99	szántó	külterület	0,1691	1,35	Bányaszolgalmi jog MOL Rt.
029/127	szántó	külterület	2,2689	18,15	Földmérési jelek használati jog Csongrád Megyei Földhivatal
029/136	gyep (rét)	külterület	0,6088	12,50	
029/137	gyep (rét)	külterület	1,9654	35,11	
029/138	szántó	külterület	0,0904	0,72	
029/141	szántó, gyep (rét)	külterület	0,6517	8,07	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Fekvés	Terület (ha, m ²)	Aranykorona	Megjegyzés
030/1	szántó	külterület	1,8904	15,12	
030/2	gyep (legelő)	külterület	0,2877	2,19	
034/24	szántó	külterület	0,2086	1,67	
034/33	szántó	külterület	0,9982	7,00	
034/38	szántó, gyep (legelő), nádas	külterület	1,7293	14,74	
034/39	szántó, gyep (legelő)	külterület	4,6677	33,50	
034/40	szántó	külterület	0,2596	2,08	
034/41	szántó	külterület	0,1181	0,94	
034/42	szántó	külterület	0,3372	2,70	
034/44	szántó	külterület	2,1509	13,30	
034/51	szántó, gyep (legelő)	külterület	2,6123	30,35	
034/52	szántó, gyep (legelő)	külterület	2,9142	26,61	Kiadható: 501/2661 tulajdoni hányad (5,01 AK)
036/14	szántó	külterület	0,1238	0,99	
036/23	szántó, gyep (rét)	külterület	0,9612	19,01	
038/17	szántó	külterület	0,0648	1,74	
040/6	gyep (rét)	külterület	3,1378	73,74	Természetvédelmi terület Országos jelentésű természetvédelmi terület Szikes tó
040/8	szántó	külterület	0,1587	1,94	Országos jelentésű természetvédelmi terület Szikes tó
040/11	gyep (rét), nádas	külterület	2,1266	53,76	Természetvédelmi terület Országos jelentésű természetvédelmi terület Szikes tó
043/1	szántó, gyep (rét)	külterület	0,8992	12,94	
045/1	gyep (rét), mocsár	külterület	1,7139	23,48	(AK hiány miatt bearanykoronázva)
047/1	gyep (legelő), szántó, erdő	külterület	0,9540	8,62	
047/35	szántó, gyep (rét)	külterület	0,6629	12,94	
051/34	gyep (rét)	külterület	0,0286	0,45	
055/8	szántó	külterület	0,2590	2,07	
055/25	erdő	külterület	0,0587	0,15	
057/91	szántó	külterület	0,4115	3,94	
057/92	szántó	külterület	0,5077	4,06	
057/93	szántó, szőlő, gyep (legelő)	külterület	2,4010	40,05	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Fekvés	Terület (ha, m ²)	Aranykorona	Megjegyzés
057/95	vízállás, nádas	külterület	1,1536	10,79	(AK hiány miatt bearanykoronázva)
057/96	vízállás	külterület	0,9342	2,24	(AK hiány miatt bearanykoronázva)
059/3	mocsár	külterület	0,4681	1,12	(AK hiány miatt bearanykoronázva)
061/1	szántó, gyepterület	külterület	1,9091	28,22	
061/5	gyepterület	külterület	0,1197	2,81	
061/12	gyepterület	külterület	0,9282	14,48	
063/1	szántó, gyepterület (legelő), szőlő	külterület	6,7411	78,64	
063/5	szőlő	külterület	0,1870	7,80	
063/10	szántó	külterület	0,2877	2,30	
063/27	szántó	külterület	0,6886	5,51	
063/35	szántó	külterület	0,2405	2,93	
063/78	szántó	külterület	0,7169	8,22	
066/26	szántó	külterület	0,0873	0,70	
066/43	szántó, gyepterület (legelő)	külterület	0,7828	9,78	
066/53	szántó	külterület	0,2276	1,82	
066/55	szántó, udvar	külterület	0,1662	1,07	(AK hiány miatt bearanykoronázva)
066/97	szántó	külterület	1,7581	15,39	
068/16	gyepterület (legelő)	külterület	0,2783	3,78	
068/24	szántó, szőlő	külterület	1,6939	39,16	
069/18	szántó, gyepterület (legelő), vízállás	külterület	10,4707	29,71	Kiadható: 1323/2971 tulajdoni hányad (13,23 AK) (AK hiány miatt bearanykoronázva)
069/22	gyepterület (legelő)	külterület	0,2877	2,19	
069/45	szántó, gyepterület (legelő)	külterület	0,5792	5,02	
069/47	szántó, gyepterület (legelő), vízállás	külterület	1,2791	4,22	(AK hiány miatt bearanykoronázva)
069/60	szántó	külterület	0,0936	0,75	
069/62	szántó, gyepterület (legelő), szőlő	külterület	1,0447	12,96	
069/64	szántó	külterület	0,6209	5,47	
069/65	szántó, gyepterület (legelő)	külterület	2,1879	24,96	
069/67	szántó	külterület	0,1754	0,95	Földmérési jelek használati jog Csongrád Megyei Földhivatal
069/68	gyepterület (legelő), szántó	külterület	1,1915	4,53	
069/69	szántó, gyepterület (legelő)	külterület	0,8478	7,52	
074/50	szőlő	külterület	0,2464	10,27	
074/84	szántó, gyepterület	külterület	1,4501	22,75	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Fekvés	Terület (ha, m ²)	Aranykorona	Megjegyzés
074/85	szántó	külterület	0,2435	1,95	
074/97	szántó	külterület	0,1431	1,14	
074/98	szántó	külterület	0,3474	2,78	
074/100	szántó	külterület	0,8056	6,44	
074/111	vízállás, udvar, gyepterület (legelő)	külterület	7,7737	65,26	(AK hiány miatt bearanykoronázva)
074/125	gyepterület (rét)	külterület	1,2155	18,96	
074/129	szántó, gyepterület (rét), nádas	külterület	15,8228	195,02	
074/140	szántó, gyepterület (rét)	külterület	10,3907	158,12	
079/15	szőlő	külterület	0,1140	4,75	
079/36	szántó	külterület	0,2072	1,66	
079/39	szántó, gyepterület (rét)	külterület	0,2925	4,41	
079/40	szántó	külterület	0,2501	1,55	
079/41	szántó, gyepterület (legelő)	külterület	0,6521	8,09	
079/45	szántó	külterület	0,1113	0,89	
081/30	szántó	külterület	0,0901	0,72	
081/37	szántó, gyepterület (rét)	külterület	3,5678	56,39	Kiadható: 3967/5639 tulajdoni hányad (39,67 AK)
085/1	szántó, gyepterület (rét)	külterület	2,0051	19,33	Kiadható: 1332/1932 tulajdoni hányad (13,32 AK)
085/13	szántó, gyepterület (rét)	külterület	1,4935	15,34	
087/8	gyepterület (legelő)	külterület	0,0424	0,58	
087/16	szántó	külterület	0,3655	4,46	
087/17	gyepterület (legelő)	külterület	0,0085	0,12	
087/18	gyepterület (rét)	külterület	0,5110	12,01	
087/19	udvar	külterület	0,0517	1,40	(AK hiány miatt bearanykoronázva)
087/20	szántó	külterület	0,1713	2,09	
087/24	gyepterület (rét)	külterület	0,5420	8,46	
089/3	gyepterület (rét), nádas	külterület	1,5472	37,83	
091/42	szántó	külterület	0,1269	1,02	
091/59	gyümölcsös	külterület	0,1039	2,25	
091/89	szántó	külterület	2,5936	20,75	
091/90	szántó	külterület	0,5372	4,30	
093/51	erdő	külterület	0,1697	1,12	
093/59	gyepterület (rét), szántó	külterület	2,0640	13,97	Földmérési jelek használati jog Csongrád Megyei Földhivatal
093/62	gyepterület (legelő)	külterület	0,1949	1,05	Földmérési jelek használati jog Csongrád Megyei Földhivatal
093/66	szántó	külterület	0,7959	6,37	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Fekvés	Terület (ha, m ²)	Aranykorona	Megjegyzés
095/15	szántó	külterület	0,1656	2,02	
095/17	erdő	külterület	0,0644	0,43	
095/28	erdő	külterület	0,5415	3,57	
096/1	erdő, szántó, gyeper (rét), szőlő	külterület	1,5130	24,51	
096/9	gyeper (rét)	külterület	0,3838	9,02	
096/18	szántó	külterület	0,3466	4,23	
096/39	szántó	külterület	0,1077	0,86	
099/12	erdő, szántó	külterület	0,7625	5,95	
099/17	erdő	külterület	0,1315	0,87	
0105/16	gyeper (rét)	külterület	1,1869	14,12	Természetvédelmi terület Országos jelentésű természetvédelmi terület Láp, Szikes tó
0105/24	szántó	külterület	0,1973	1,92	
0105/30	szántó	külterület	0,4341	5,30	
0105/31	szántó, gyeper (legelő)	külterület	0,7347	9,18	
0105/32	szántó	külterület	0,7348	8,96	
0105/39	szántó	külterület	0,1304	1,59	
0105/40	szántó	külterület	0,2619	2,10	
0105/44	szántó, udvar	külterület	0,9321	3,88	(AK hiány miatt bearanykoronázva)
0105/46	szántó, gyeper (legelő)	külterület	2,0919	27,14	Kiadható: 2330/2714 tulajdoni hányad (23,30 AK)
0114	szántó	külterület	0,0815	0,65	
0116/30	szántó	külterület	0,3644	2,92	
0116/43	gyeper (legelő)	külterület	0,1506	1,14	
0116/44	gyeper (legelő)	külterület	0,1506	1,14	
0116/45	gyeper (legelő)	külterület	0,1506	1,14	
0116/46	gyeper (legelő)	külterület	0,1506	1,14	
0116/47	szántó, szőlő	külterület	0,8040	19,78	
0116/52	gyeper (legelő)	külterület	0,0917	1,25	
0116/61	szántó	külterület	0,1263	1,54	
0116/62	gyeper (legelő)	külterület	0,3876	5,27	
0118/1	gyeper (legelő)	külterület	4,1860	50,93	Természetvédelmi terület Országos jelentésű természetvédelmi terület Szikes tó

Helyrajzi szám	Művelési ág	Fekvés	Terület (ha, m ²)	Aranykorona	Megjegyzés
0133/16	gyümölcsös, szántó, gyeplő	külterület	7,9896	107,57	Kiadható: 7927/10757 tulajdoni hányad (79,27 AK) Vezetékgig Invitel Távközlési Rt.
0133/85	szántó	külterület	0,8275	10,10	Kiadható: 699/1010 tulajdoni hányad (6,99 AK) Vezetékgig Invitel Távközlési Rt.
0133/87	szántó, szőlő	külterület	0,4241	8,85	
0133/120	gyümölcsös	külterület	0,3889	8,44	
0133/139	gyümölcsös	külterület	0,3690	8,01	
0133/149	szántó	külterület	0,0795	0,64	
0144/13	szántó	külterület	1,5355	12,28	
0146/22	gyeplő (legelő)	külterület	0,7369	2,28	
0158/73	szántó	külterület	0,4473	5,46	
0160/32	szántó	külterület	0,2454	1,96	
0160/35	szántó	külterület	0,5618	4,49	
0160/36	szántó	külterület	0,0396	0,32	
0168	gyeplő (legelő)	külterület	0,0317	0,24	
0170/1	gyeplő (rét)	külterület	0,3201	4,16	
0170/15	szántó	külterület	0,2028	2,47	
0170/30	szántó	külterület	0,2794	2,24	
0170/33	gyeplő (rét), szántó, udvar	külterület	0,3650	1,86	(AK hiány miatt be- aranykoronázva) Vezetékgig DÉGÁZ Rt.
0367/43	nádas, gyeplő (rét)	külterület	2,5480	20,57	
0539/58	szántó	külterület	1,4588	11,67	
0539/62	gyeplő (legelő)	külterület	0,1030	0,78	
0539/71	szántó, gyeplő (legelő)	külterület	0,6934	7,85	
0539/72	szántó, gyeplő (legelő), nádas	külterület	0,6986	13,00	
0539/77	gyeplő (legelő)	külterület	0,7000	5,32	
1364	kert	zártkert	0,0231	0,50	

Település: Dóc

Helyrajzi szám	Művelési ág	Fekvés	Terület (ha, m ²)	Aranykorona	Megjegyzés
0219/18	szántó	külterület	0,0694	0,29	
0219/22	szántó	külterület	0,6165	2,59	
0223/8	szántó	külterület	2,7840	30,95	

A sorsolás nyilvános, azon bárki jelen lehet.

A részarány-tulajdonosok a sorsolás megkezdését megelőzően egyezséget köthetnek.

A sorsoláson a szervezetben még ki nem adott részarány-földtulajdonnal rendelkező személyek vehetnek részt.

A sorsoláson bármilyen okból meg nem jelenő jogosult később a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ebből az okból a sorsolás eredménye nem változtatható meg.

A sorsolás szabálytalan lebonyolítása ellen az, akinek jogos érdekét érinti vagy sérti, törvénysértésre hivatkozással a sorsolás lebonyolítását követő 48 órán belül kifogást nyújthat be az FVM Fővárosi és Pest Megyei Földművelésügyi Hivatalnak címezve, de a Csongrád Megyei Földművelésügyi Hivatalhoz.

Tasnádi Gábor s. k.,
hivatalvezető

**A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Földművelésügyi
Hivatalának
(4401 Nyíregyháza, Hősök tere 5.)
h i r d e t m é n y e**

Az FVM Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Földművelésügyi Hivatala értesíti a Tiszaadony településen érdekelt részarány-földtulajdonosokat, hogy az 1993. évi II. törvény 4/B. §-ának (5) bekezdése alapján

2006. január 24-én de. 10 órakor

a Tornyospálca település „Faluház” helyiségében nyilvános sorsolást tart a tornyospálcai Rákóczi Mgtsz földalapjában lévő részarány-földtulajdon helyének meghatározása céljából.

A sorsolásra kijelölt földrészletek az alábbiak:

Település: Tiszaadony

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK	Kiadható AK	Korlátozó intézkedés
040/2	legelő, kivett	10,3448	64,46	43,21	Természetvédelmi terület
041	legelő	48,5865	314,7	314,7	Természetvédelmi terület
043	legelő	0,4522	1,9	1,9	Természetvédelmi terület
047	legelő, kivett	51,1586	346,88	346,88	Természetvédelmi terület
049	erdő, rét	2,1935	14,25	14,25	Természetvédelmi terület

A sorsolás nyilvános. A sorsoláson a szervezetben még ki nem adott részarány-földtulajdonnal rendelkező személyek vehetnek részt.

A sorsoláson bármely okból meg nem jelenő jogosult később a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ebből az okból a sorsolás eredménye nem változtatható meg.

Akinek a nyilvános sorsolás jogos érdekeit érinti vagy sérti, törvénysértésre hivatkozással a sorsolást követő 48 órán belül az FVM Fővárosi és Pest Megyei Földművelésügyi Hivatalhoz címzett, de a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Földművelésügyi Hivatalnál kifogást nyújthat be.

Demendi László s. k.,
hivatalvezető

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint a hírközlési tevékenység (frekvenciagazdálkodás, távközlés, postaügy, informatika) közleményeit, továbbá az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzé tesszük a Kincstári Vagyoni Igazgatóság vagyonértékesítési pályázatait, az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, kamarák, helyi önkormányzatok, egyházak, különböző képviseletek közleményeit. Fizetett hirdetésként – akár színes oldalakon is – helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is.

Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendszerezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

Az Európai Unió Hivatalos Lapja 2004. május 1-jétől az Európai Unió hivatalos nyelveként magyarul is megjelenik. A hivatalos lap L és C sorozatból áll.

Az L (Legislation) sorozatban kerülnek kiadásra az Európai Unió hatályos jogszabályai, az ún. elsődleges jogforrások (alapító szerződések, csatlakozási szerződések, társulási szerződések), továbbá az alábbi jogforrások: *rendeletek, irányelvek, határozatok*.

Az EU Hivatalos Lapjában történő közzétételt követően az évfolyam és a kötet számára, valamint a megjelenés dátumára hivatkozással, cím szerint, 2004. május 1-jétől folyamatosan tájékoztatást adunk a hivatalos lap L kiadásában megjelenő jogi aktusokról a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő **Hivatalos Értesítőben**.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címén, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668.

2006. évi éves előfizetési díja: 13 356 Ft áfával.

A **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** egyes számai megvásárolhatóak a kiadó közlőnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. telefon/fax: 267-2780) vagy a Közlöny Centrumban (1072 Budapest, Rákóczi út 30., bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán, telefon: 321-5971, fax: 321-5275).

MEGRENDELŐ LAP

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

Megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házszám:

Ügyintéző (telefonszám):

2006. évi előfizetési díj fél évre 6678 Ft áfával ☐

egy évre 13 356 Ft áfával ☐

Számlát kérek a befizetéshez. ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát.

Kelt.:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény rendelkezik – többek között – a Magyar Köztársaság Kormánya hivatalos lapjának, a **Határozatok Tárá**nak megjelentetéséről.

A Határozatok Tárát szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal a Szerkesztőbizottság közreműködésével, évente mintegy 60 alkalommal jelenik meg.

A Határozatok Tára a Kormánynak azokat a határozatait (kétezres) közli, amelyeknek közzétételét a Kormány elrendelte, továbbá tartalmazza a miniszterelnök határozatait, a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter határozatait, valamint a minisztériumok, az országos hatáskörű szervek, az önkormányzatok közleményeit, hirdetményeit, különféle tájékoztatóit, továbbá azokat a közleményeket stb., amelyeket a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter engedélyez.

A Határozatok Tára megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címen (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

Éves előfizetési díja 2006. évre: 20 664 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlönyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., tel./fax: 267-2780) vagy a Közlöny Centrumban (1072 Budapest, Rákóczi út 30., bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán, tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

HATÁROZATOK TÁRA

című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

2006. évi előfizetési díj egy évre: 20 664 Ft áfával. ☐

fél évre: 10 332 Ft áfával. ☐

Csekket kérek a befizetéshez ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A Miniszterelnöki Hivatal és a Belügyminisztérium közös szerkesztésében havonta megjelenő

ÖNKORMÁNYZATOK KÖZLÖNYE

az önkormányzatok számára működésük során hasznos és nélkülözhetetlen tájékoztatói forrás.
A kiadvány első három része az önkormányzatokat érintő, újonnan kihirdetett jogszabályokat (törvények, rendeletek – ideértve az önkormányzati rendeleteket is –, alkotmánybírósági és egyéb határozatok) közli. Negyedik főrésze közleményeket, pályázati felhívásokat és tájékoztatásokat (szakértői közleményei, az Állami Számvevőszék ajánlásai, az önkormányzatok által elnyerhető támogatások pályázati feltételei, az önkormányzatok éves pénzügyi beszámolóit, alapító okiratok stb.) tartalmaz.

Az **Önkormányzatok Közlönye** előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) címén (postacím: 1394 Budapest 62. Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

2006. évi éves előfizetés díja: 5040 Ft áfával; féléves előfizetés: 2520 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlőboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., tel./fax: 267-2780) vagy a Közlöny Centrumban (1072 Budapest, Rákóczi út 30., bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán, tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **Önkormányzatok Közlönye** című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Az

EGÉSZSÉGBIZTOSÍTÁSI KÖZLÖNY

– az egészségbiztosítási ágazat központi igazgatási szerve, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár hivatalos lapja – az előfizetői érdekeket szem előtt tartva, kedvező áron kívánja az egészségügyi ágazatban érdekelttek rendelkezésére bocsátani a jogszabályok szövegét, valamint a munkához szükséges aktuális OEP-közleményeket, -felhívásokat, -tájékoztatókat. Lapunk címzettjei elsősorban: az alapellátásban részt vevő háziorvosok; fekvőbeteg-ellátó és szakellátó intézmények; gyógyszer, gyógyászati segédeszközt gyártók, illetve forgalmazók; gyógyfürdők; oktatási intézmények; társadalombiztosítási kifizetőhelyek, foglalkoztatók; könyvelők; adótanácsadók stb.

Az Egészségbiztosítási Közlöny előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) címén (postacím: 1394 Budapest 62. Pf. 357) vagy a 318-6668 fax-számán.

2006. évi éves előfizetési díj: 19 152 Ft áfával, féléves előfizetés: 9576 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlönypoltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., tel./fax: 267-2780) vagy a Közlöny Centrumban (1072 Budapest, Rákóczi út 30., bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán, tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **Egészségbiztosítási Közlöny** című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó gondozásában 2004. január 1-jétől jelenik meg a Közbeszerzések Tanácsának hivatalos lapja, a

KÖZBESZERZÉSI ÉRTESÍTŐ

A Közbeszerzési Értesítő megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó, Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. címén (postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357.) vagy a 318-6668 faxszámán.

Éves előfizetési díja 2006. évre: 95 760 Ft, fél évre: 50 400 Ft, negyedévre: 26 460 Ft. Példányonként megvásárolható a kiadó közlőnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., tel./fax: 267-2780) vagy a Közlöny Centrumban (1072 Budapest, Rákóczi út 30., bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán, tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

KÖZBESZERZÉSI ÉRTESÍTŐ

című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város/község, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

Előfizetési díj	egy évre	95 760 Ft	☐
	fél évre	50 400 Ft	☐
	negyedévre	26 460 Ft	☐

Csekket kérek a befizetéshez ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

- Túlzás nélkül állítható: a megfelelő jogi tájékozottság ma már alapvető szükséglet
– nem csupán a jogászok, ügyvédek és más, jogi kérdésekkel hivatásszerűen foglalkozó szakemberek számára, de szinte mindenkinek, aki biztonsággal akar mozogni egyre bonyolultabb világunkban.

A

Jogtanácsadó

- korábbi nevén Házi Jogtanácsadó – havilapként már több mint harminc éve nyújtja az olvasónak azt, amire a jog világából a legnagyobb szüksége lehet.

Jogszabály-ismertetéssel, -magyarázattal szolgál havonta. Információit egyszerű, közérthető, a laikusok által is könnyen hasznosítható módon fogalmazza meg.

Olvasói igényekhez igazodik a tartalma. A szerkesztés, a rovatok és a témaválasztás tekintetében is az olvasók igényeit tartja szem előtt.

Gyakorlatban is jártas, ismert és elismert szakemberek a szerzői, akik az elméleti tudnivalókon kívül a gyakorlati alkalmazás kérdéseiben is megbízható tanácsadók.

Tanácsot, útmutatást ad a munkában és otthon, így nemcsak a szakértőknek szól, hanem intézmények, kisvállalkozások, magánemberek segédeszköze is.

Adónaptára a különböző adók elszámolási, bevallási és fizetési határidejére hívja fel a figyelmet.

Naprakészen elemzi a lakosságot érintő témákat (pl. adó, társadalombiztosítás, családtámogatási rendszer, fogyasztói jogok, társasági törvény stb.).

Állandó és visszatérő rovataiban aktuális témákat dolgoz fel.
Új, *Így döntött a bíróság* rovatában peres ügyeket, bírósági állásfoglalásokat ismertet.

Cégeknek, a gazdasági élet szereplőinek hasznos információkat nyújt
Vállalkozás rovatában.

Segít, tanácsot ad *Társasházunk* rovatában a társasházak mindennapi ügyeinek intézésében.

Az újonnan kihirdetett *Törvények, rendeletek* listáját közreadja.

Dióhéjban tekinti át *Röviden* rovatában az új jogszabályokat, jogszabály-változásokat.

Óhajra *Olvasóink kérdezték* rovatában közérdeklődésre számot tartó kérdésekre válaszol.

Javasoljuk, minél előbb ismerkedjen meg Ön is a Magyar Hivatalos Közlönykiadó havonként megjelenő szakfolyóiratával, a Házi Jogtanácsadó hagyományait követő Jogtanácsadóval!

Előfizetem a Jogtanácsadót példányban.

2005. évi éves előfizetési díja 5796 Ft áfával, fél évre 2898 Ft áfával.

2006. évi éves előfizetési díja (változatlanul) 5796 Ft áfával, fél évre 2898 Ft áfával.

A befizetéshez számlát ☐, csekket ☐ kérek.

Előfizető neve, címe:

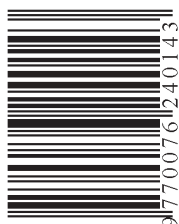
Ügyintéző neve, telefonszáma:

Dátum: Cégszerű aláírás:

Az előfizetési szelvényt a **Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.** címére vagy a **318-6668** faxszámára, illetőleg a Közlöny Centrum **321-5275** faxszámára kérjük elküldeni. Megrendelhető a **www.mhk.hu/jogtanacsado** internetcímen található megrendelőlapra is. Az előfizetésről további információ kérhető a **266-9290/234, 235-ös** telefonszámon.

05156

9770076240143

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1–3. Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató. Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel.: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönypoltjában vagy a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275), illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2005. évi éves előfizetési díj: 89 148 Ft. Egy példány ára: 184 Ft 16 oldal terjedelemig, utána +8 oldalanként +161 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

05.3296 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert vezérigazgató-helyettes.